

Liahona

**Het Boek van Mormon
in een oogopslag, p. 18**

**Een patroon voor onze
levenswijze, p. 8**

**Speciale posterinleg
voor kinderen**

Liahona

OP DE OMSLAG

Gary L. Kapp, *Het licht van zijn aanschijn bescheen ben*, geplaatst met toestemming van het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst, zesde internationale kunstwedstrijd.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Foto Jerry Garns.

VOOR DE VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: de sluitsteen van onze godsdienst *President James E. Faust*
- 18 Het Boek van Mormon in een oogopslag: Schema 1 — Ether en 1 Nephi tot en met Mosiah
- 25 Huisbezoekboodschap: dagelijks de liefde van de Heer voelen
- 26 Heber J. Grant: profeet voor moeilijke tijden *Sherrie Mills Johnson*
- 32 Het Permanent Studiefonds: een glimp van hoop
Ouderling John K. Carmack
- 40 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Bel onmiddellijk naar huis! *Barbara Elkins Catmull*
De Heer wist wat er voor ons lag *Linda Sims Depew*
Hij verkwikt mijn ziel *Sérgio Ribeiro*
- 48 Post

VOOR DE JONGEREN

- 7 Poster: grote gestalte
- 8 Een patroon voor onze levenswijze *Ouderling L. Tom Perry*
- 14 Zoek, bid, geloof
- 44 Ijsdromen *Shanna Ghaznavi*

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: het is zaliger te geven
President Thomas S. Monson
- K4 Uit het leven van president Heber J. Grant: vrienden worden met Brigham Young
- K6 De zegeningen van de tempel *Ouderling Enrique R. Falabella*
- K8 Verhalen uit het Nieuwe Testament: na het Nieuwe Testament
- K12 Participatieperiode: ik ben een kind van God *Sbetila E. Wilson*
- K14 Een lied van geloof *Ronda Gibb Hinrichsen*

BIJLAGE

Poster participatieperiode:
ons gezin kan eeuwig zijn

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Rood der Twouf: Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight, Naef A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Verantwoordelijk redacteur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: E. Roy Bateman, Monte J. Brough, Jay E. Jensen, Stephen A. Wess

Hoofdredacteur: David Frischknecht
Directeur redactie en planning: Victor D. Cove
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Lomborg

Directeur Hydrikschriftredactie: Richard M. Romney
Hoofdredacteur: Markes K. Gardner
Redactiewerkers: Collette Nabeek Aune, Susan Barnett, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRae Paster Goum, Shanna Ghuznovi, Jennifer L. Greenwood, Lisa Ann Jackson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odakis, Adam C. Olson, Judith M. Puller, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Wertz, Monica Weaker

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jone Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Kelli Allen-Proff, Fay P. Andrus, C. Kristin Ball, Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Brent Christion, Kerry Lynn C. Herrin, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R. Peterson, Randall J. Pitzer, Mark W. Robinson, Brad Toarn, Kari A. Todd, Claudia E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Oplogedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T. Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalgereu
Heschepdop 1, NL5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690290; Fax: 0412-690226

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdenman
Grootevue 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopie lijst op afskete, of per e-mail naar
nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementenprijs:
EUR 15,00. Het jaaronnemenent kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij reaktrekte bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuskripten en vragen aan:
Liahona, Room 2423, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
cur-liahona-imag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cubaans, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijlsch, Fins, Frans, Haitiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kirilitsj, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litous, Malagassisch, Marshallelands, Mangools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tjechisch, Tshoons, Tamil, Telugu, Tsa, Tongaans, Tjechisch, Vietnamees, Uslonds en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2004 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

U kunt de Liahona ook lezen op het internet onder
www.lds.org. Klik op "Gospel Library."

For Readers in the United States and Canada:
January 2004 Vol. 104 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)
Dial (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable taxes. Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40117431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideeën voor de gezinsavond

'Een patroon voor onze levenswijze', p. 8: 'Alle dingen zullen voor u welzijn samenwerken' als u ijverig zoekt, altijd bidt en gelooft. Maar als de beloofde zegeningen nu eens niet meteen komen? Laat de gezinsleden hierop reageren en bespreek vervolgens het antwoord van ouderling L. Tom Perry.

'Heber J. Grant: profeet voor moeilijke tijden', p. 26: er is veel te leren van het voorbeeld van president Heber J. Grant. Kies een aspect van zijn leven dat indruk op u maakt en bespreek hoe de gezinsleden dat kunnen toepassen.

'De Heer wist wat er voor ons lag', p. 41: vraag de gezinsleden of ze wel eens vurig om iets hebben gebeden dat de Heer ze niet heeft gegeven. Lees samen het verhaal van zuster Linda Sims Depew en bespreek waarom de Heer haar gebed niet verhoorde zoals ze oorspronkelijk wilde.

'IJsdrumen', p. 44: Chris Zobzansky wilde na de Olympische Winterspelen van 2006 op zending gaan, maar de Geest spoorde hem aan om op zijn negentiende te gaan. Vraag de gezinsleden naar hun plannen voor de rest van hun leven. Zouden zij bereid zijn om die plannen op te geven als de Geest ze daartoe aanzette? Waarom zijn opoffering en geloof zo nauw verbonden?

'Het is zaliger te geven', p. K2: vertel het verhaal van president Monson over zijn zondags-schoolklas. Laat de gezinsleden één ding opschrijven dat zij deze week kunnen doen om iets te geven aan iemand die daar grotere behoefte aan heeft dan zij. Vraag bij de volgende gezinsavond wat ze ervonden en hoe ze zich voelden toen ze het deden.

'Een lied van geloof', p. K14: vraag de kinderen in het gezin of ze wel eens bang, zenuwachtig of verdrietig zijn geweest, of pijn hebben gehad. Lees het verhaal voor en zeg dan dat je je door het zingen van jeugdwerkliedjes beter kunt gaan voelen als je problemen hebt.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Liefde, 25, K2
Afval, K8	Muziek, K14
Apostelen, 40, K8	Nieuwe Testament, K8
Boek van Mormon, 2, 18	Onderwijs, 1
Diensbaarheid, K2	Opoffering, 32, K2
Gebed, 7, 8, 14	Permanent Studiefonds, 32
Gehoorzaamheid, 26, 44	Profeten, 26, K4
Geloof 8, 14, 26, 40, K14	Schriftstudie, 2, 8, 14, 18
Geneezing, 40	Smith, Joseph, 2, K8
Getuigenis, 2, 48	Tegenspoed, 40
Gezinsavond, 1	Tempsels, K6
Gezinsrelaties, K6, K12	Volharding, 26
Goddelijke aard, K12, K14	Vriendschap, K4
Grant, Heber J., 26, K4	Wekelijkse
Heilige Geest, 40, 44	activiteitenavond, 8, 14
Heilsplan, K12	Zelfredzaamheid, 32
Herstelling, 2, K8	Zendingswerk, 44
Hoop, 32	
Jezus Christus, 25	
Lederschap, 32	

De sluitsteen

van onze godsdienst

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Zoveel jaren later herinner ik me nog steeds dat ik mijn moeders lievelingsboek vasthield. Het was een versleten exemplaar van het Boek van Mormon. Bijna elke pagina bevatte gemarkeerde teksten. Ondanks een voorzichtige behandeling hadden sommige bladen ezelsoeren en was de kaft versleten. Niemand hoefde haar te zeggen dat ze dichtert tot God kon komen door het Boek van Mormon te lezen dan door enig ander boek. Dat had ze al ervaren. Ze had het gelezen, bestudeerd, erover gebeden en eruit lesgegeven. Als jongeman hield ik haar boek vast en probeerde door haar ogen de grote waarheden uit het Boek van Mormon te zien waarvan zij zo graag getuigde en die zij zo liefhad.

Maar het Boek van Mormon gaf zijn diepzinnige boodschap niet zomaar, als onverdiend erfdeel, aan mij prijs. In feite twijfel ik eraan of iemand begrip van dit boek kan krijgen zonder geconcentreerde overgave en een sterk verlangen van het hart, wat zich uit in studie en gebed. We moeten niet alleen vragen of het waar is, maar we moeten het in de naam van Jezus Christus vragen. Moroni zegt: 'En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de eeuwige Vader, *in de naam van*

Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken.¹¹

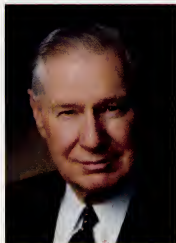
Waarom een sluitsteen?

Joseph Smith, die het Boek van Mormon van de gouden platen heeft vertaald, zegt: 'Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichtert bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.'¹²

Een woordenboekdefinitie van het woord *sluitsteen* luidt: 'de middelste, wigvormige steen van een gewelf dat het geheel vastzet en sluit.' Een andere definitie luidt: 'het middelste element dat een geheel ondersteunt.'¹³

Het Boek van Mormon is een sluitsteen omdat het eeuwige beginselen en leringen samenbindt en fundamentele heilsleringen verklaart. Het is de parel aan de kroon van onze heilige Schriften.

Het is ook om een andere reden een sluitsteen. Met de eerder genoemde belofte van Moroni — namelijk dat God de waarheid van

Ik twijfel eraan of iemand begrip van dit boek kan krijgen zonder geconcentreerde overgave en een sterk verlangen van het hart, wat zich uit in studie en gebed.

het Boek van Mormon bekend zal maken aan ieder die er met geloof in Christus⁴ oprecht naar informeert — hebben we een sluitschalm in een zichzelf sluitende keten.

Een krachtig getuigenis van het Boek van Mormon overtuigt dat 'Jezus de Christus is, de eeuwige God',⁵ en verschaft ons ook een geestelijk bewijs van de goddelijke roeping van Joseph Smith en van het feit dat hij de Vader en de Zoon gezien heeft. Als dat vaststaat, is het logische gevolg dat men ook bevestiging kan ontvangen dat de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde ware Schriften zijn, naast de Bijbel en het Boek van Mormon.

Dat alles bekrachtigt de herstelling van het evangelie van Jezus Christus en de goddelijke zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die geleid wordt door een profeet en voortdurende openbaring. Uit die fundamentele waarheden kan begrip van andere heilbringende beginselen van de volheid van het evangelie voortvloeien.

Wat het wel en wat het niet is

Het is belangrijk om te weten wat het Boek van Mormon niet is. Het is niet op de eerste plaats een geschiedenis, hoewel veel van de inhoud wel historisch is. Op het titelblad staat dat het een samenvatting is van het verslag van mensen die voor en na Christus in Amerika woonden. En dat het 'geschreven [is] op gebod en door de geest van profetie en openbaring (...) en tevens tot de overtuiging van joden en andere volken dat Jezus de Christus is, de eeuwige God, Die zich aan alle natieën openbaart.'

President George Q. Cannon (1827–1901), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Het Boek van Mormon is geen geografische handleiding. Het is niet

geschreven om geografische waarheden te brengen. Wat ons wordt verteld van de plaats van de verschillende landen of steden (...) is over het algemeen een terloopse opmerking in de leerstellige of historische delen van het werk.¹⁶

Wat is het Boek van Mormon dan wél? Het is een bewijs van de geboorte, het leven en de kruisiging van Jezus, en van zijn werk als de Messias en de Verlosser. Nephi schrijft over het Boek van Mormon: 'En indien gij in Christus zult geloven, zult gij ook deze woorden geloven, want ze zijn de woorden van Christus.'¹⁷

Nephi en zijn broer Jakob voegen hun krachtige premissiaanse stemmen bij die van Jesaja en verkondigen de eerste komst van Jezus. Nephi haalt Jesaja uitgebreid aan omdat Jesaja de voornaamste oudtestamentische profeet was die profeteerde aangaande de komst van de Messias.

Het Boek van Mormon bewijst dat de Bijbel waar is.⁸ Het is een bewijs aan 'de wereld [...] dat de heilige Schriften wáár zijn.'⁹ Het voorzegt de vestiging van het volledige evangelie van vrede en heil. Het is geschreven om ons beginselen en richtlijnen te geven voor onze eeuwige reis.

Een van de belangrijkste boodschappen van het Boek van Mormon — en trouwens ook van het Oude Testament en de heile geschiedenis van de mensheid — is dat de mens niet zonder hulp de volmaking kan bereiken. Er is nog een andere boodschap die het boek ook luid en duidelijk brengt. Het is de vaak onpopulaire en schijnbaar harde opdracht: 'Bekeer u of kom om.'¹⁰ Als de mensen in het Boek van Mormon luisterden naar deze profetische boodschap, waren ze voorspoedig. Als ze de boodschap vergaten, kwamen ze om.

In Galaten zegt Paulus: 'De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus.'¹⁰

De verslagen die de profeten uit het Boek van Mormon hebben bijgehouden — en delen van wat nu de Bijbel is, die van het oostelijk halfmond zijn gekomen — hadden volgens Abinadi tot doel 'hen aan God en hun plichten jegens Hem te doen denken'.¹¹ Het Boek van Mormon is dus een schoolmeester die ons tot Christus brengt.¹²

Schriftuurlijke en persoonlijke getuigenissen

Of we dit heilige boek begrijpen of niet, hangt van onze geestelijke instelling af. Als we een obsessie hebben voor wereldse kennis in plaats van geestelijk begrip, dan is het moeilijk om te begrijpen wat er in het boek staat.

Ik vind het ondenkbaar dat Joseph Smith dit gecompliceerde en diepzinnige boek zonder goddelijke hulp had kunnen schrijven. Het is onmogelijk dat een ongeschoolde pioniersjongen de grote waarheden kon bedenken die in dit boek staan, de grote geestelijke kracht genereren die ervan uitgaat, of het getuigenis van Christus vervalsen dat erin staat. Het boek zelf getuigt dat het het heilige woord Gods is.

De verwijzingen naar het Oude Testament en het Nieuwe Testament die door het hele Boek van Mormon heen zijn te vinden, zijn zo talrijk en overweldigend, dat logica alleen al voldoende uitsluitseel geeft dat het menselijk brein ze niet allemaal had kunnen bedenken. Maar belangrijker dan logica is de bevestiging door de Heilige Geest dat het verhaal van het Boek van Mormon waar is.

Alle Schriften zijn eensgezind in hun getuigenis van Jezus. Jakob, een profeet uit het Boek van Mormon, herinnert ons eraan 'dat geen van de profeten heeft geschreven noch geprofeteerd, zonder omtrent deze Christus te spreken'.¹³ De Psalmist heeft over de Schriften gezegd: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.'¹⁴

Het Boek van Mormon moedigt alleen rechtshapenheid aan. Waarom is er dan

Joseph Smith, die het Boek van Mormon van de gouden platen heeft vertaald, zegt: 'Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.'

God zelf heeft zijn zegel van goedkeuring gebecht aan het Boek van Mormon. Hij heeft gezegd: 'Het is waar, zo zeker als uw Heer en uw God leeft.' Ik bid dat we een getuigenis van het Boek van Mormon mogen krijgen.

zoveel vijandigheid gerezen tegen het boek? Ongetwijfeld deels doordat het boek van gouden platen komt die door een engel aan Joseph Smith zijn gegeven. Ze zijn slechts door enkele selecte getuigen gezien, maar niet aan het grote publiek getoond. En misschien komt het ook doordat het boek voornamelijk het werk zou zijn van profeten van weleer in Amerika.

De Heiland zelf heeft verklaard hoe groot de waarde van het Boek van Mormon is. In 3 Nephi zegt Hij: 'Dit is mijn leer, en het is de leer, die de Vader mij heeft gegeven.'¹⁵

De Verlosser verklaart in het Boek van Mormon verder: 'Ziet, Ik heb u mijn evangelie gegeven.'¹⁶

Als een bijzondere getuige, getuig ik dat Jezus de Christus is en dat de profetieën van Nephi en Jesaja aangaande zijn komst echt zijn vervuld. Net als Nephi zeggen wij: 'Wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profetieren van Christus.'¹⁷

Ik getuig dat het door de vaste overtuiging die uit het getuigenis van de Geest voortkomt, mogelijk is geopenbaarde dingen met grotere zekerheid te weten dan door ze zelf te zien. Wij kunnen een zekerder kennis hebben dan ogen kunnen waarnemen of oren kunnen horen. God zelf heeft zijn zegel van goedkeuring gebecht aan het Boek van Mormon. Hij heeft gezegd: 'Het is waar, zo zeker als uw Heer en uw God leeft.'¹⁸

Ik kan nu door mijn eigen inzicht duidelijker zien wat mijn moeder zag in haar dierbare, versleten boek-van-mormon. Ik bid dat wij zo mogen leven dat we een getuigenis verdienen en krijgen van de grote waarheden in het Boek van Mormon, en dat we ons eraan houden. Ik getuig dat de sluitsteen van onze godsdienst goed op z'n plaats zit, en het gewicht van de waarheid draagt terwijl het zich over de hele aarde beweegt. ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Na gebedvolle voorbereiding bespreekt u dit artikel op een manier die deelname van de gezinsleden aanmoedigt. Enkele voorbeelden:

1. Vraag de gezinsleden of ze willen vertellen wat ze voelen voor iemand wiens getuigenis en liefde voor het Boek van Mormon hen beïnvloed heeft.
2. Vraag de gezinsleden na te denken over de vraag wat de profeet Joseph Smith bedoeld kan hebben toen hij over het Boek van Mormon zei 'dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook'.
3. Vraag kinderen of jongelui in het gezin of president Faust dit getuigenis van het Boek van Mormon van zijn moeder heeft gekregen. Leg uit dat ze zelf moeite had gedaan en had gestudeerd om een getuigenis te krijgen, maar hoe fijn dat ook was, dat ze het niet kon overbrengen op haar kinderen. Bespreek hoe je een getuigenis van het Boek van Mormon kunt krijgen door studie en gebed.
4. Vraag de gezinsleden wat de ondertitel van het Boek van Mormon is. Leg uit dat als ze dit jaar in het Boek van Mormon lezen, ze veel getuigenissen van Jezus Christus van profeten zullen lezen en erachter zullen komen waarom het Boek van Mormon de ondertitel 'Een getuige van Jezus Christus' heeft. Lees 2 Nephi 25:23, 26 voor. Vraag hoe we zelf van Jezus Christus kunnen getuigen.

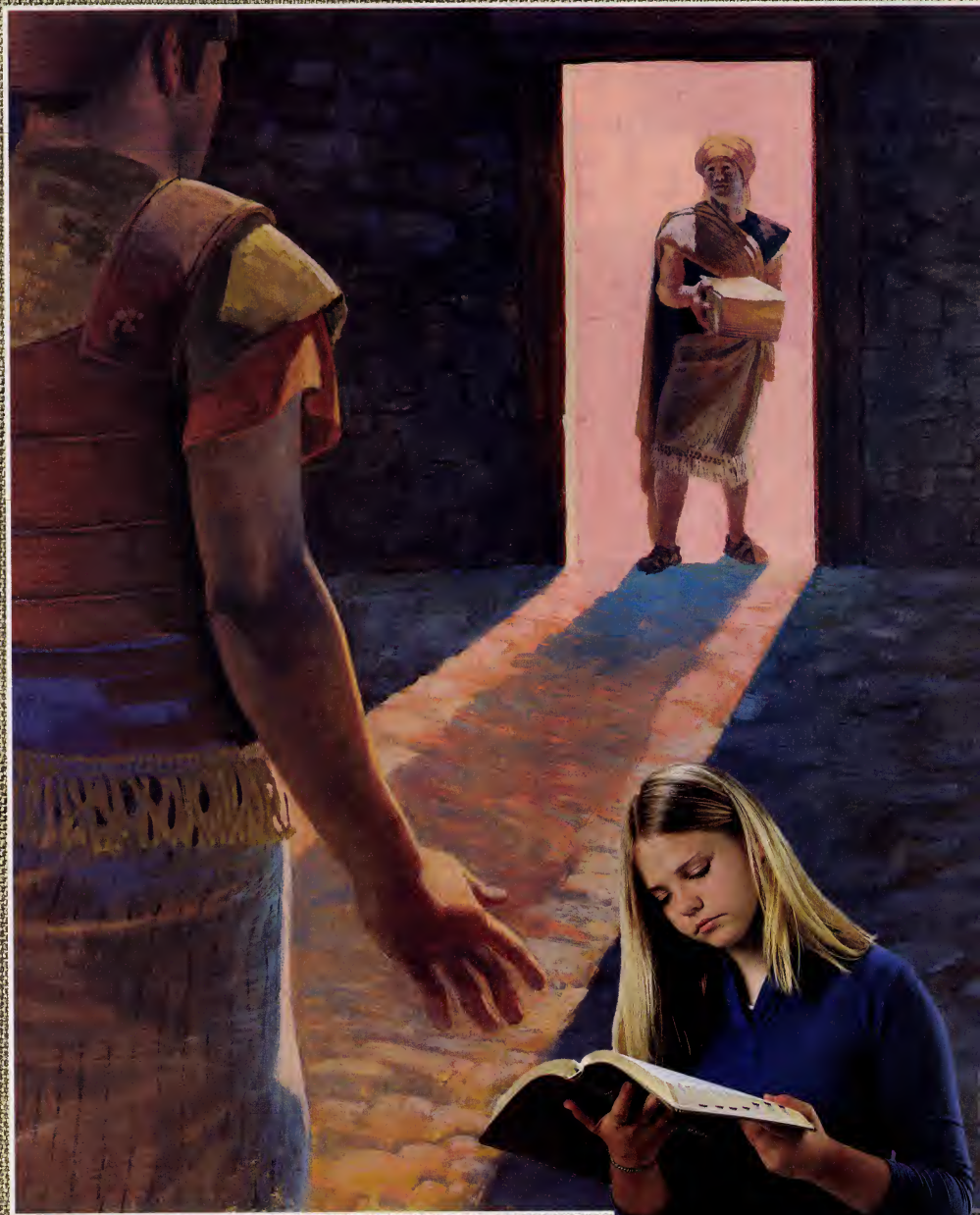
NOTEN

1. Moroni 10:4; cursivering toegevoegd.
2. Inleiding van het Boek van Mormon.
3. Naar o.m. *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal*, twaalfde druk in de nieuwe spelling (1995), lemma 'sluitsteen', p. 2772.
4. Zie Moroni 10:4.
5. Titelblad van het Boek van Mormon.
6. 'The Book of Mormon Geography', *Juvenile Instructor*, januari 1890, p. 18.
7. 2 Nephi 33:10.
8. Zie 1 Nephi 13:40.
9. LV 20:11.
10. Galaten 3:24.
11. Mosiah 13:30.
12. Zie Mosiah 13:27-35.
13. Jakob 7:11.
14. Psalmen 119:105.
15. 3 Nephi 11:32.
16. 3 Nephi 27:13.
17. 2 Nephi 25:26.
18. LV 17:6.

GROTE GESTALTE

OP JE KNEIËN BEREIK JE DE GROOTSTE HOOGTEN.
(ZIE IV 19:38.)

Een patroon voor onze levenswijze

‘Zoekt ijverig, bidt altijd, en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken’ (LV 90:24).

De kerkelijke tijdschriften vroegen ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen om iets te vertellen over LV 90:24 — het JM- en JV-thema voor de wekelijkse activiteitenavonden in 2004.

De tekst lijkt uit vier onderdelen te bestaan. Wat betekent het eerste deel: ‘Zoekt ijverig’?

Ouderling Perry: Om antwoorden te vinden, zegt de Heer, moeten we er niet alleen maar naar zoeken, maar moeten we er *ijverig* naar zoeken. Dat betekent dat we er meer moeite voor moeten doen. We moeten er echt hard aan werken. Een van de beste plekken om naar antwoorden te zoeken, is in de Schriften. En ijverig zoeken betekent ze telkens weer lezen, onder gebed en met geloof, tot de antwoorden duidelijk worden.

Ik denk vaak aan wat er in het Boek van Mormon gebeurde, in 1 Nephi 3–4. Lehi stuurde zijn zoons terug naar Jeruzalem om bij Laban het verslag te halen dat de koperen

Nephi verkreeg de koperen platen door geloof. Op diezelfde wijze zullen de jongeren, als ze in geloof handelen, kennis krijgen om ze te leiden.

platen genoemd werd. Dat verslag was belangrijk, want de mensen hadden het nodig om niet in ongelof te vervallen.

Bij de eerste poging lieten de zoons van Lehi aan het lot over hoe ze de verslagen zouden krijgen. Ze lootten, en Laman werd gekozen. Hij ging met Laban praten. Laban werd kwaad en liet hem uitwerpen. Als jongelui schriftstudie aan het lot overlaten — als ze alleen maar terloops wat in zich opnemen op de wekelijkse activiteitenavond, in het seminarie of in een zondagsschoolklas — snappen ze de diepere betekenis niet die je vindt als je op jezelf en als gezin studeert. Je kunt een schat zo belangrijk als de kennis van het evangelie niet aan het lot overlaten.

Vervolgens probeerden de zoons van Lehi de koperen platen te kopen met wereldse goederen. Laban stuurde zijn dienstknechten om ze te doden, en ze slaagden er alleen maar in om te ontsnappen door hun rijkdommen achter te laten. De jongelui in deze tijd kunnen in de verleiding komen om het geluk

te zoeken in wereldse zaken. Ze worden voortdurend geconfronteerd met wereldse ideeën als ze naar de tv kijken of het internet opgaan. Maar vroeger of later komen ze erachter dat die ideeën niet leiden tot het geluk dat ze nastreven.

Uiteindelijk besloot Nephi dat ze de verslagen alleen door geloof in handen konden krijgen. Toen hij die beslissing nam, werd hij door de Geest geleid om te weten wat hij moest doen, en kregen ze grote zegeningen. Hij kreeg de Schriften in handen, en de familie van Lehi kon de wildernis in reizen met de heilige Schriften om ze te leiden. Op diezelfde wijze zullen de jongeren, als ze in geloof handelen, kennis krijgen om ze te leiden.

Moeten we alleen de Schriften ijverig onderzoeken?

Ouderling Perry: Zoek naar de waarheid, en onthoud dat woord *ijverig*. Dat betekent dat je het niet halfslachtig doet. Dat betekent dat je het uit alle macht doet. Het is bovendien belangrijk om de geboden te onderhouden, zodat je de ingevingen van de Geest kunt voelen. Ijverig zijn houdt ook in dat je dat waardig bent.

Als we zoeken, wat kunnen we dan vinden dat nuttig voor ons is?

Ouderling Perry: De Schriften geven ons de leiding die we nodig hebben. Zij zijn het woord van de Heer dat door profeten aan ons is geopenbaard. En de Schriften zijn geopenbaard in verschillende tijden, periodes en jaren, waardoor wij een goede kans krijgen om een breed perspectief te krijgen van wat er is gebeurd, met name dat de waarheden zijn hersteld. Als je regelmatig studeert, kun je het patroon voor je eigen levenswijze

vinden. Je kunt dan inzien dat je door gehoorzaamheid zegeningen krijgt.

Het volgende onderdeel van het vers luidt: 'bidt altijd'. Hoe doen we dat?

Ouderling Perry: Heb altijd een gebed in je hart. Je hoeft het niet altijd hardop uit te spreken, maar er zijn maar weinig uren in een dag waarin je geen leiding nodig hebt in de richting die je wilt nemen. Het is heerlijk bevredigend om te weten dat de Heer er is. En Hij is er "24/7", zoals men dat zegt. Hij is er altijd voor ons.

Ik herinner me een ervaring die ik had toen ik bij de Amerikaanse mariniers zat en we na een lange, zware, geforceerde mars weer terugkwamen. We waren moe en we hadden honger en dorst. De koks hadden een salade met kip bereid om onze eerste honger te stillen in afwachting van de avondmaaltijd, en die zou ons zeker smaken! Een vriend en ik namen altijd eerst even de tijd om de maaltijd te zegenen alvorens te gaan eten. We baden terwijl de anderen op het eten aanvielen. Binnen enkele uren was de hele groep hartstikke ziek, behalve twee man — wij tweeën, die de tijd hadden genomen om de Heer te danken.

Natuurlijk leveren niet alle gebeden zulke opvallende resultaten op. Meestal is het antwoord een stil, rustig gevoel over wat het goede is. Ik ben vaak getroost en gerustgesteld door het gebed.

We moeten er ook aan denken om te bedanken. Onze hemelse Vader geeft ons

Toen een vriend en ik bij de Amerikaanse mariniers zaten, namen we altijd eerst even de tijd om het eten te zegenen alvorens te gaan eten. Terwijl de anderen op het eten aanvielen, baden wij. Houd een gebed in je hart. Het is heerlijk bevredigend om te weten dat de Heer er is. En Hij is er "24/7", zoals men dat zegt.

zoveel heerlijke kansen en zegeningen. De meeste gebeden zouden een uiting van dank moeten zijn voor wat Hij ons heeft gegeven.

Hoe maken we er een gewoonte van een gebed in ons hart te hebben?

Ouderling Perry: Ik hoop dat dat vooral komt door het voorbeeld van goede ouders te volgen. Als jongelui dagelijks bidden, dan hebben ze een warm, prettig gevoel over het aanspreken van de Heer. Het gebed is een troost, en het is een gebruik dat elk kind makkelijk kan aanleren.

Welke raad zou u geven aan hen die hier thuis geen voorbeeld in krijgen?

Ouderling Perry: Zij hebben de kans om het evangelie te aanvaarden. De kerk geeft de ene kans na de andere om gebeden uit te spreken. Ik denk dat gebed een gewoonte kan worden onder leiding van goede leidinggevenden in de priesterschap, op de wekelijkse activiteitenavond en in de jongemannen en de jongevrouwen. Daarmee wordt de kloof overbrugd tussen het voorbeeld niet hebben gehad in iemands jonge jaren en de kans die er nu ligt om het op te pakken, verder te gaan en te begrijpen wat de Heer ons heeft gegeven.

Waarom is het belangrijk om 'gelovig' te zijn?

Ouderling Perry: Ik meen dat ik altijd al geloof heb gehad. Ik had een fijne vader. De eerste achttien jaar van mijn leven was hij mijn bisschop. Hij geloofde in de Heer, vertrouwde op de Heer, en volgde de Heer in zijn priesterschapsroeping. Ik had een moeder die altijd een sterk geloof had en op dat innerlijke getuigenis vertrouwde. Het geloof van mijn ouders gaf mij het verlangen om te geloven, wat belangrijk was voor de ontwikkeling van mijn eigen getuigenis.

Hoe kunnen we zelf een getuigenis krijgen?

Ouderling Perry: Allen moeten we ons eigen getuigenis krijgen, en het voorbeeld van andere mensen is een prima begin. We kunnen ergens vertrouwen in krijgen als we iemand tegenkomen die wij vertrouwen en die er plechtig van kan getuigen. Het verlangen om 'gelovig' te zijn oefent een natuurlijke aantrekkingskracht uit.

Het is ook belangrijk om de geboden na te leven. Je moet de wet van de Heer kennen en proberen die na te leven om te bewijzen dat ze werkt en dat je er zegeningen door krijgt. De Heiland heeft gezegd: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek' (Johannes 7:17).

Ik heb vaak gedacht: 'Als ik nou eens zonder het evangelie was opgegroeid? Hoe zou ik hebben gereageerd als ik het had horen verkondigen?' Ik hoop dat ik er voldoende voor zou hebben opengestaan om ernaar te luisteren, het te onderzoeken en erover te bidden.

Ik geloof niet dat je zomaar een getuigenis krijgt. Een getuigenis is iets dat voortdurend groeit. Bij alle gelegenheden die ik heb om werk te verrichten in het koninkrijk van de Heer en om te zien hoe Hij zijn volk zegent, blijft mijn getuigenis groeien.

Wat moeten we nog meer doen?

Ouderling Perry: We moeten nooit vergeten hoe belangrijk het is om van het avondmaal te nemen. Ik herinner me iets anders wat ik meemaakte toen ik in militaire dienst was. Ik maakte deel uit van een eenheid die een tijd lang bij elkaar bleef. We hielden elke zondag avondmaalsdienst. Soms kwam het water uit een soldatenbeker en was het brood een biscuit uit ons veldrantsoen, maar we namen van het avondmaal. Vrienden die lang van ons gescheiden waren, die langere tijd niet de kans hadden om van het avondmaal te nemen, leken daardoor niet zo sterk te staan in hun geloof.

Je moet je medeheiligen opzoeken en ervoor zorgen dat je elke zondag je beloften en verbonden met de Heer hernieuwt. Dat doet je iets. Je beseft erdoor dat de Heer gebonden is om de zegeningen te verschaffen die je vraagt, als je zo leeft dat je ervoor in aanmerking komt, als je jouw deel van de overeenkomst nakomt.

Hoe en wanneer mogen we hopen dat 'alle dingen [...] voor uw welzijn [zullen] samenwerken'?

Ouderling Perry: Daarop moeten wachten kan een grote zegening zijn. Je waardeert een beloning meer als je eraan werkt. Elke periode in het leven heeft een andere fase, en als je van de ene fase overgaat op de andere, ondervind je een toenemende bevrediging in volgen wat de kerk ons leert.

Iemand die het goede doet, krijgt een heerlijk getuigenis van de Heilige Geest dat het goed is. Dat geeft een blijheid, gemoedsrust en bevrediging die je op geen enkele andere manier krijgt. Als je rechtschapen leeft, komen andere dingen vanzelf in orde. Die dingen zijn misschien niet wat je in gedachten had, maar ze zijn wel goed voor je. Bedenk dat zegeningen op de tijd van de Heer komen.

We hielden elke zondag avond-maalsdienst toen ik in militaire dienst was. Soms kwam het water uit een soldatenbeker en was het brood een biscuit, maar we namen van het avondmaal. Vergeet nooit hoe belangrijk het is om van het avondmaal te nemen.

En hoe zit het met nare voorvallen in ons leven? Hoe kunnen die ons ten goede komen?

Ouderling Perry: Nou, ik heb een vrouw en een dochter verloren. Hoewel dat moeilijk was, heeft het mijn getuigenis niet verzwakt. Ik heb ondervonden dat de beproevingen van het leven te overwinnen zijn door op koers te blijven. Voldoening krijg je ondanks nare voorvallen, en die voldoening geeft je grote bevrediging. Volharden in het geloof is een ervaring waardoor je dichter tot de Geest komt.

Als je houdt aan de opdracht 'zoeket ijverig, bidt altijd, en weest gelovig', dan is het erg moeilijk om af te wijken van je koers. De Heer heeft ons dat beloofd. Als mensen zich afkeren van de Heer, vermindert automatisch hun vermogen om de Geest te volgen, en krijgen ze minder kansen om ware vreugde te vinden in het leven. Volgen mensen de Heer, dan zijn ze voorspoedig, groeien ze, en krijgen ze volgens het plan van de Heer, en ondanks moeilijkheden, toch de goede dingen van het leven.

Er schuilt veel voldoening in weten wie je bent, wat je geacht wordt hier te doen, en welke eeuwige zegeningen onze Vader in de hemel voor de toekomstenden eeuwigheid heeft beloofd aan de getrouwen. Waarin vind je grotere troost?

Hoe weet je dat die belofte vervuld is als je niet onmiddellijk resultaat ziet?

Ouderling Perry: Een van de redenen waarom we op aarde zijn, is om geduld, volharding en een rechtschapen levenswijze aan te leren. Het kan een tijd duren voordat we de resultaten zien, maar als je goed leeft, krijg je al de vreugde en het geluk die bij die goede levenswijze horen. Daar gaat het bij geloof allemaal om.

Hebt u nog enkele laatste suggesties voor de jongeren om de aanwijzingen van de Heer in LV 90:24 toe te passen?

Ouderling Perry: Doe wat er staat. Het is een belofte van de Heer, en kijk eens wat Hij je belooft: 'Alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken.' Wat een zegen! Dat is een belofte van de Heer aan die fijne jongelui. Hij heeft ons nog nooit in de steek gelaten.

Ik heb zo'n fijn, opwindend en bevredigend leven dat ik wil dat alle jongeren in de kerk die zegeningen ook krijgen. Ik haalde op school niet alleen maar goede cijfers. Ik heb geen basketbal op hoog niveau gespeeld. In feite vond ik toen ik naar het voortgezet onderwijs ging dat ik maar middelmatig was. Maar het leven is zo goed geweest, zo bevredigend, dat ik alles zou doen als ik de jongeren dat kan laten voelen.

Niet elke dag van mijn leven is een succes geweest. Maar ik geloof niet dat er ooit een dag is geweest dat de Heer mij niet nabij is geweest, mij niet geïnspireerd en geleid heeft. Ik geloof dat ik elke dag heb afgesloten met een opgewekt hart en een enthousiaste geest om de volgende dag te proberen, en ik weet dat dat een fijne manier van leven is. ■

Interview door Richard M. Romney en Janet Thomas.

Zoekt, bidt, weest gelovig

Dit is wat de algemene presidiums van de jongemannen en de jongevrouwen te zeggen hebben over het thema voor de wekelijkse activiteitenavonden dit jaar.

Een erg gulle belofte

In LV 90:24 staat een van de gulste beloften van de Heer. Maar hij wordt alleen vervuld als we aan de vereisten voldoen.

Omdat je nog niet zoveel levenservaring hebt opgedaan, kan het zijn dat je nog niet weet of 'alle dingen voor [je] welzijn zullen samenwerken'. Vaak moet je je leven lang op de Heer vertrouwen om te beoordelen of die belofte waar is.

Wij getuigen dat het waar is en dat je door je ijver, gebeden, geloof en gehoorzaamheid aanspraak kunt maken op alle zegeningen die de apostel Paulus de 'kostbare en zeer grote beloften' (2 Petrus 1:4) van de Heiland noemde.

Algemeen jongemannenpresidium
Ouderling F. Melvin Hammond (midden)
Ouderling Lynn G. Robbins (links)
Ouderling Donald L. Hallstrom (rechts)

THEMA WEKELIJKE ACTIVITEITENAVOND 2004

'Zoekt ijverig, bidt altijd, en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken' (LV 90:24).

Een formule voor geestelijke bescherming

Hier volgt een formule voor geestelijke bescherming en succes! 'Zoekt ijverig, bidt altijd, en weest gelovig.' Door deze formule werden de zoons van Mosiah gesterkt (zie Alma 17:2-3), en het kan voor jou ook als een bescherming werken.

Gebruik dit thema bij het voorbereiden van toespraken en plannen van activiteiten. Gebruik het op school en thuis. Als je dat doet, zal de Heilige Geest je leiden. Er is je beloofd: 'Alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken.'

Wij hebben jullie lief, wij bidden voor jullie, en we hebben vertrouwen in je. Stel de formule op de proef. Hij werkt.

Algemeen jongevrouwenpresidium
Susan W. Tanner (midden)
Julie B. Beck (links)
Elaine S. Dalton (rechts)

*Jongeren uit de bele wereld vertellen wat
het nieuwe thema voor ze betekent.*

Zoekt ijverig

Uit dit vers kunnen we leren hoe we moeten leven om tot Christus te komen. Om naar Gods koninkrijk terug te keren, moeten we ijverig naar kennis zoeken, bidden en om hulp vragen, en — het allerbelangrijkste — echt in de Heer geloven! Dan krijgen we grote zegeningen en verdienen we het eeuwig leven. Natuurlijk moeten we ons aan alle verbonden houden die we hebben aangegaan toen we ons lieten dopen.

Vladimir Proskourin (16)
Gemeente Wladiwostok 1,
district Wladiwostok (Rusland)

Deze kerk is hersteld door een jongen die besloot 'ijverig te zoeken'. De profeet Joseph Smith heeft ons allen geholpen door het voorbeeld te geven. Als we de Schriften onderzoeken, en ons hart onderzoeken, kunnen we de antwoorden vinden die we zoeken.

Kyle Curbello (17)
Wijk Jenks,
ring Tulsa (Oklahoma)

Ijverig zoeken is nodig om het evangelie te begrijpen. Als iemand me een vraag stelt die ik niet kan beantwoorden, wend ik me tot de fundamentele beginselen van het evangelie. Ik wil zeker weten dat ik een antwoord heb als het onderwerp nog eens ter sprake komt.

Melanie Grant (16)
Wijk Walled Lake,
ring Bloomfield Hills (Michigan)

Ik puzzel graag. Mijn strategie is om één stukje tegelijk op zijn plaats te leggen. Ik moet me concentreren totdat het laatste stukje op zijn plaats ligt. Dat is net zoals als het leiden van een evangeliegericht leven. We moeten ons voortdurend concentreren. We moeten voortdurend het pad van God zoeken, ijverig werken, en alles aan God overlaten.

Ying Lin Lee (19)
Wijk Shuang Ho 1,
ring Taipei-West (Taiwan)

Ook jij kunt je uitspreken over het thema van de wekelijkse activiteitenavond van dit jaar. Gebruik het thema in je toespraken, activiteiten en vooral ook in je dagelijks leven.

Als ik deze tekst lees, denk ik aan de noodzaak om ijverig te zoeken naar mensen die het evangelie nodig hebben. Ik bid voor hen en voor de zendingen. Het is ook belangrijk dat ik met mensen praat over wat wij weten, en dat ik ze laat zien hoe gelukkig het me maakt.

Sarah Hoare (12)
Wijk Liverpool,
ring Liverpool (Engeland)

Bidt altijd

Mijn jongste broertje sprak het gebruikelijke gezinsgebed uit: 'Wij danken U voor deze dag, voor het weer...' en toen kwam er uit de mond van de vijfjarige: 'en danken U dat wij altijd tegen U mogen praten.' Ik zat me nog lang te verbazen over mijn wijze broertje. Ik begon 's morgens, en 's avonds voor het naar bed gaan, mijn gebeden te zeggen. Ik was gelukkiger dan ooit tevoren en voelde de Geest vaker. Mijn vragen en twijfels werden gauw beantwoord en ik wist dat ik geestelijk vooruitging.

Andrea Minson (14)
Wijk Baytown 1,
ring Houston-Oost (Texas)

Onze hemelse Vader geeft ons de kans om door gebed om zijn leiding te vragen voor onze moeilijkheden, om Hem te aanbidden, onze dank uit te spreken, en — bovenal — tot Hem en zijn Zoon te komen en deel te hebben aan hun liefde.

Paul Brusuelas (17)
Wijk Eagle River 3,
ring Wasilla (Alaska)

'Bidt altijd' is de zinsnede die het meeste voor mij betekent omdat het mij op school heeft geholpen. Onze hemelse Vader zal je helpen als je erom vraagt en er de moeite voor doet.

Chantel Burgess (16)
Wijk Sunnyvale,
ring Auckland-Henderson (Nieuw-Zeeland)

Het maakt niet uit wanneer of waar ik ben, of ik blij of verdrietig ben, bidden brengt gemoedsrust en geluk. Nu ik naar het voortgezet onderwijs ga, worden de verleidingen sterker, maar ik overwin ze met gebed.

Shan Cheng (15)
Gemeente Loe Jé,
district Hoesa Lien (Taiwan)

Weest gelovig

Geloven is een stap die noodzakelijk is om een sterk getuigenis te krijgen. Je hoeft niet te begrijpen om te geloven. Maar met de hulp en de ingevingen van de Geest kun je meer begrip krijgen van alles.

Michelle Pray (16)
Wijk Lewisville 2,
ring Lewisville (Texas)

Met Kerstmis ging ik op huisonderwijs en ik had de ingeving om mijn viool mee te nemen en een kerstliedje te spelen voor onze gezinnen. Ik speelde het voor de eerste twee gezinnen, maar zag niet in waarom ik die ingeving had gehad. Toen gingen we naar het laatste gezin (die minder actief waren), en toen wist ik het. Ik speelde voor ze, en kon zien dat ze geruoerd waren; de Geest was erbij. Ze zijn begonnen de zendelingenlessen te volgen.

Martin Perez (18)
Wijk Midland 2,
ring Odessa (Texas)

In deze tekst betekent het woord *geloven* het meeste voor mij. Drie jaar geleden viel mijn vader door een ongeluk bij een bouwproject van het dak van een gebouw. Ik vastte en bad dat mijn hemelse Vader mijn vader spoedig zou zegenen met gezondheid. Mijn vader had een beschaaging aan zijn ruggengraat en kon niet lopen toen hij in het ziekenhuis werd opgenomen, maar dertien dagen later werd hij uit het ziekenhuis ontslagen. Niemand merkt dat hij gewond is geraakt.

Omdat ik toen jonger was, begreep ik niet wat je aan vasten en bidden hebt. Ik wist dat alleen maar dat ik geloof moest hebben. Door de leringen van de kerk wist ik hoe ik om hulp kon vragen.

Mi Cheng (18)
Gemeente Loe Jé,
district Hoesa Lien (Taiwan)

Alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken

's Avonds moet ik vaak kiezen of ik eerst mijn schriftstudie of mijn huiswerk doe. Op avonden dat ik te veel te doen heb, krijg ik de ingeving dat ik mijn huiswerk weg moet leggen, geloof moet hebben in de Heer, en de tijd dat ik nog goed wakker ben moet besteden aan de Schriften. Ik kan gerust zeggen dat elke keer dat ik gekozen heb om eerst mijn geestelijke studie te doen, de Heer ervoor heeft gezorgd dat ik op tijd mijn andere werk afkreeg.

Michelle Nielson (17)
Wijk Basin City 2,
ring Pasco (Washington)

Dit jaar plande de leider van onze fanfare een uitvoering op de dag van onze jaarlijkse jeugdtempelreis. Drie andere kerkleden en ik zouden aan de uitvoering deelnemen, en de fanfareleider dreigde de hele uitvoering te annuleren als wij vieren niet kwamen. Enkele vriendinnen waren boos op me. Ik besloot te vasten, bidden en op de Heer te vertrouwen. De Heilige Geest fluisterde mij in dat ik met de tempelreis mee moest en dat alles in orde zou komen.

Na de tempelreis was ik bang om weer naar de repetities te gaan. Maar mijn angst sloeg om in blijdschap toen ik hoorde dat de uitvoering wegens slecht weer was uitgesteld. Als je je geloof en vertrouwen in de Heer stelt, leidt hij je zodat 'alle dingen [...] voor [je] welzijn samenwerken'.

Heather Todd (15)
Wijk Berwick,
ring Williamsport (Pennsylvania)

Omdat ik tot een gezin behoor waar niet iedereen lid is, en ik opgroeï in een grote stad, heb ik me wel eens afgevraagd hoe ik drugs, benden en onzedelijk gedrag moet vermijden. Maar ik weet dat het kan. Zelfs te midden van ontberingen weet ik dat mijn hemelse Vader altijd een uitweg geeft. Hij geeft me geen enkele beproeving of hinderis die ik niet kan overwinnen. Uiteindelijk zullen alle dingen voor mijn welzijn samenwerken.

Chanthou Lok (18)
Gemeente Philadelphia-Zuid,
ring Valley Forge (Pennsylvania) ■

BOEK/HOOFDSTUKKEN

AUTEUR/GRAVEUR

JAREN SINDS HET VERTREK VAN LEHI UIT JERUZALEM

DATUM (Sommige data zijn bij benadering.)

ETHER 1-15

MORONI

2200 v.C.

Het Boek van Mormon

IN EEN OOGOPSLAG

JAREDieten

- Jared, zijn broer, hun gezinnen en anderen (de Jaredieten) verlaten de omgeving van de toren van Babel en reisden naar een nieuw land (zie Ether 1-2).
- De Jaredieten bouwen grote schepen en steken de zee over naar Amerika (zie Ether 2-6).

- Akish richt geheime verenigingen op (zie Ether 8).
- Emer wordt als koning gezalfd en ziet Jezus Christus (zie Ether 9:14-22).

- Door grote hongersnood en giftige slangen worden de mensen veroolmoedigd voor de Heer (zie Ether 9:30-35).

- Profeten waarschuwen voor de vernietiging van het Jareditische volk als ze zich niet bekeren (zie Ether 11:1-13).

- Uiteindelijk wordt het Jareditische volk vernietigd in een bloedige burgeroorlog. Alleen Coriantumr en Ether overleven het (zie Ether 13-15).

**BELANGRIJKE LERINGEN
AANGAANDE JEZUS CHRISTUS**

**ENKELE VERKLARINGEN
OMTRENT EVANGELIEBEGINSELEN**
(Zie het schema op pagina 24.)

BOEKEN IN DE BIJBEL

Genesis

1 2

3 4

2 Koningen Jesaja

VENK: ARNOLD FRIBERG, LEHI EN ZIJN VOLK ARRIVEREN IN HET BELOOFDE LAND, DE BROEDER VAN JARED ZIET DE VINGER VAN DE HEER, FOTO VAN SLANG © PHOTOSTOCK/ MINERVA K. TEICHERT, KARAVAN MET SCHAPEN, KLINGGROEN EN EEN OUBAARF, GARY E. SMITH, ETHER VERSTOPT IN EEN GROT, ARNOLD FRIBERG, LIAHONA, DAVID LINDSLEY, DE DROOM VAN LEHI, DEL PARSON, LEHI PREDIKT IN JERUZALEM, JUDITH MEHR, NEPHI'S VISIOEN VAN DE MAAGD MARIA, JERRY THOMPSON, NEPHI EN LEHI GEVEN

600 8 11 29 30
591 588 570 569

HET GEZIN VAN LEHI

- Profeten in Jeruzalem waarschuwen de inwoners dat de stad vernietigd wordt als de mensen zich niet bekeren (zie 1 Nephi 1-4).
- De Heer gebiedt Lehi en zijn gezin om naar een beloofd land te reizen. Zij gaan de wildernis in (zie 1 Nephi 2:1-6).
- De zonen van Lehi keren terug naar Jeruzalem om de koperen platen te halen (zie 1 Nephi 3-4).
- Ismaël en zijn gezin voegen zich bij Lehi en zijn gezin op hun reis naar het nieuwe land (zie 1 Nephi 7; 16:7-8).

- De Heer geeft Lehi een koperen bal of kompas (Lihonah) om hen op hun reis te leiden (zie 1 Nephi 16:9-16).

- Na een reis van acht jaar bereiken Lehi en zijn gezin de kust (zie 1 Nephi 17:1-6).

HET VOLK VAN ZARAHÉMLA (MULEKIETEN)

- Mulek, de zoon van koning Zedekia, ontsnapt uit Jeruzalem. De Heer leidt hem en zijn volk naar Amerika. Coriantumr, de laatste overlevende van de Jaredieten, woont ander half tot zijn dood (zie Omni 1:14-21; Helaman 6:10; Ether 13:20-21).

- Nephi houdt een niet-kerkelijk verslag bij (de grote platen van Nephi) en een heilig verslag (de kleine platen van Nephi) van zijn volk. Hij gebiedt dat de platen van de ene generatie om de volgende doorgegeven moeten worden (zie 1 Nephi 19:1-6).
- De Heer openbaart aan Lehi dat Jeruzalem vernietigd is (zie 2 Koningen 25; 2 Nephi 1:4).

- De Heer gebiedt Nephi om een schip te bouwen. De gezinleden steken de zee over en bereiken Amerika (zie 1 Nephi 17-18).

Het rechtschapener deel van Lehi's familie — het volk van Nephi — scheidt zich af van het goddelozer deel — de Lamanieten (zie 2 Nephi 5:1-7).

- Lehi geeft zijn nageslacht raad en een zegen, en overlijdt (zie 2 Nephi 1-4).

HET VOLK VAN NEPHI

- Het volk van Nephi is voorspogdig in het land Nephi (zie 2 Nephi 5:8-13).

LAMANIETEN

Lehi ziet een visioen van de boom des levens (zie 1 Nephi 8).

Lehi profeteert aankomende de Messias (zie 1 Nephi 10:3-15).

Nephi leert over de welwillende barmhartigheid van God (zie 1 Nephi 11-12).

Nephi profeteert van de kruisiging van Christus (zie 1 Nephi 19).

Lehi vertelt Jakob over de heilige Messias (zie 2 Nephi 2).

Nephi en Jakob spreken en profeteren van Christus (zie 2 Nephi 6-10).

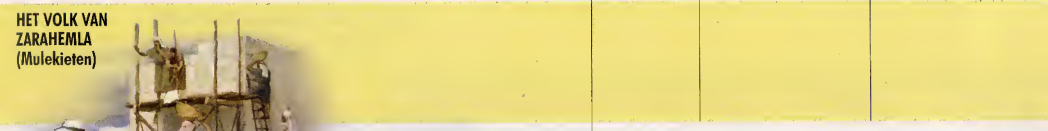

5 6 8
7 10 12
9 11

13

14 16
15 17

BOEK	JAKOB 1-7	ENOS 1	JAROM 1	OMNI 1:1-22, 26-29	AMARON	CHEMISH
AUTEUR	JAKOB (broer van Nephi)	ENOS	JAROM	OMNI		
JAREN SINDS JERUZALEM	40	55	179	200	238	282
DATUM	559 v.c.	544	420	399	361	317

HET VOLK VAN ZARAHEMLA (Mulekieten)

HET VOLK VAN NEPHI (Nephieten)

● Het volk van Nephi probeert onder de Lamanieten het ware geloof in God te herstellen, maar slaagt daar niet in (zie Enos 1:20).

● Het volk van Nephi wordt stijfkoppig. Veel profeten prediken bekeering. Enos geeft zijn zoon Jarom de kleine platen en overlijdt (zie Enos 1:22-27; Jarom 1:1-2).

● Jakob gaat een confrontatie aan met Sherem, een antichrist, en snaert hem de mond (zie Jakob 7:1-23).

● Het volk van Nephi bekeert zich en verslaat geregeld de Lamanieten op het slagveld (zie Jarom 1:3-13).

● Na een lange periode van afwisselend oorlog en vrede geeft Omni zijn zoon Amaron de platen (zie Omni 1:1-3).

● Lehi geeft zijn broer Jakob de platen en overlijdt (zie Jakob 1:1-14).

● Jakob geeft zijn zoon Enos de platen en overlijdt (zie Jakob 7:27).

● Veel goddeloze Nephieten worden vernietigd. Amaron geeft zijn broer Chemish de platen (zie Omni 1:4-8).

● Jarom geeft zijn zoon Omni de platen en overlijdt (zie Jakob 1:14-15).

Chemish geeft de verslagen door aan zijn zoon Abinadom (zie Omni 1:9).

LAMANITIEN

● Er komen oorlogen en twisten tussen de Nephieten en de Lamanieten (zie 2 Nephi 5:34).

● Er zijn veel oorlogen en geschillen tussen de Nephieten en de Lamanieten (zie Jarom 1:8-13).

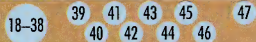
BELANGRIJKE LERINGEN AANGAANDE JEZUS CHRISTUS

Nephi zet de leer van Christus uiteen (zie 2 Nephi 31-32).

Jakob leert de mensen hoe ze hoop in Christus kunnen krijgen (zie Jakob 4).

EVANGELIEBEGINSLEN (Zie het schema op pagina 24.)

BOEKEN IN DE BIJBEL

Ezra Ester Nehemia Maleachi

ABINADOM	AMALEKI	MOSIAH 9-10 MORMON	OMNI 1:23-25, 30 AMALEKI	WOORDEN VAN MORMON MORMON	MOSIAH 11-18 MORMON
		412	421	439	452
		187	178	160	147
		▲	▲	▲	▲

NEPHIETEN

Mosiah ontdekt het volk van Zarahemla (Mulekieten). Mosiah wordt hun koning in het land Zarahemla (zie Omni 1:12-19).

No een waarschuwing van de Heer vlucht Mosiah naar het noorden met hen die luisteren naar de stem van de Heer (zie Omni 1:12-13; Alma 22:27-34).

De platen gaan van Abinadom naar zijn zoon Amaleki (zie Omni 1:10-12).

● Een grote groep Nephieten verlaat Zarahemla en trekt naar het land Nephi. Na een gewelddadig onderling geschil keren er slechts vijftig terug naar Zarahemla (zie Omni 1:27-28; Mosiah 9:1-2).

● Een andere groep, onder leiding van Zeniff, keert terug naar het land Nephi en leeft in vrede met de Lamanieten (zie Mosiah 9:3-9).

● Mosiah overlijdt en zijn zoon Benjamin wordt koning. De oorloggen tussen de Nephieten in Zarahemla en de Lamanieten duren voort (zie Omni 1:23-24).

● Amaleki geeft koning Benjamin de kleine platen (zie Omni 1:25, 30; Woorden van Mormon 1:10).

● Koning Benjamin en heilige profeten bewerkstelligen vrede en rechtshapenheid in Zarahemla (zie Woorden van Mormon 1:13-18).

● De Lamanieten trekken ten strijde tegen het volk van Zeniff (zie Mosiah 9:10-15).

● De Lamanieten trekken weer ten strijde tegen het volk van Zeniff. Veel Lamanieten sneuvelen (zie Mosiah 10:1-20).

HET VOLK VAN ZENIFF

● De Heer verlost het volk van Zeniff en er heerst weer vrede in het land Nephi (zie Mosiah 9:16-19).

● Zeniff geeft het koninkrijk in handen van zijn zoon Noach (zie Mosiah 10:21-22; 11:1).

Alma, een van de priesters van koning Noach, wordt bekeerd door de prediking van Abinadō. Hij onderwijst en doopt (zie Mosiah 18:1-31).

Abinadō profeteert van de verlossing door Christus (zie Mosiah 13-15).

Alma doopt in de naam van Jezus Christus (zie Mosiah 18).

48

49

50

52

53

VENE: MIKE WALJK; DE TEMPEL VAN NEPHI: CLARK KELLEY PRICE; HET VISIOEN VAN NEPHI: JAKOB KRUGG; GARY E. SMITH, DE LAATSTE VELDSLAG VAN DE NEPHIETEN (DETAIL): WINNERA K. TEICHERT; MOSIAH VERMAALT DE TEKST OP DE STEEN VAN DE JAREDIETEN: ARNOLD FRIBERG; ABINADĠ VERSCHIJNT VOOR KONING NOACH: C.C.A. CHRISTENSEN; DE NEPHIETEN ZOEKEN EEN NIEUW THUISLAND: RONALD CROSBY; ABINADĠ BEZEGGELT ZIJN GETUIGENS; WINNERA K. TEICHERT; ALMA DOOPT IN DE WATEREN VAN MORMON

NEPHIETEN

● Koning Benjamin onderwijst zijn volk, geeft ze een nieuwe naam, en geeft het koninkrijk in handen van zijn zoon Mosiah (zie Mosiah 1–6).

● Amnon en vijftien anderen reizen naar het land Neghi om te kijken wat er is gebeurd met Zeniff en zijn volk (zie Mosiah 7:1–7).

LAMANIETEN

HET VOLK VAN ALMA

● Alma en zijn volk aanbidden God en zijn voorspiedt in het land Helam (zie Mosiah 23:3–20).

De Heer waarschuwt Alma dat hij met zijn volk moet vluchten. Zij vestigen zich in een nieuw land (zie Mosiah 18:32–34; 23:1–5).

HET VOLK VAN ZENIFF

● Koning Noach wordt gedood. Het volk van Zeniff wordt door de Lamanieten in slavernij gebracht. Limhi, zoon van koning Noach, wordt koning (zie Mosiah 19:10–29).

● Gideon leidt een opstand tegen koning Noach (zie Mosiah 19:1–9; 25:5).

● Een groep van 43 mannen gaat op zoek naar een route terug naar het land Zarahemla. Zij keren terug met een set van 24 gouden platen — de platen van Ether (zie Mosiah 8:7–18; 21:25–28).

● Amnon ontdekt het volk van Zeniff, dat onder leiding staat van koning Limhi; zij bevinden zich in Lamanitische slavernij (zie Mosiah 7:8–16).

● Amnon leidt het volk van Limhi terug naar het land Zarahemla (zie Mosiah 22).

● Het volk van Limhi verdrijft de Lamanieten uit hun land (zie Mosiah 20:8–26).

● De Lamanieten overwinnen hen, maar het volk van Limhi verzoemt zichzelf voor de Heer (zie Mosiah 21:1–22).

● De goddeloze priesters van koning Noach ontsnappen naar de wildernis en ontvoeren een aantal Lamanitische dochters (zie Mosiah 19:21; 20:1–5).

DE PRIESTERS VAN KONING NOACH

● De Lamanieten trekken weer ten strijde tegen het volk van Zeniff (zie Mosiah 19:6).

● De Lamanieten trekken ten strijde tegen het volk van Zeniff omdat enkele van hun dochters vermist worden (zie Mosiah 20:6–7).

● De Lamanitische legers ontdekken bij hun pogingen om het volk van Limhi te vinden de goddeloze priesters van koning Noach (zie Mosiah 22:15–16; 23:30–32).

BELANGRIJKE LERINGEN AANGAANDE JEZUS CHRISTUS

Koning Benjamin predikt over onze schuld aan Christus (zie Mosiah 2).

Een engel openbaart aan koning Benjamin dat Christus' bloed verzoening brengt (zie Mosiah 3).

De overblijfselen van koning Benjamin worden kinderen van Christus (zie Mosiah 4–5).

EVANGELIEBEGINSELEN

(Zie het schema op pagina 24.)

54 55 56 57 58 59 60 61 62 63

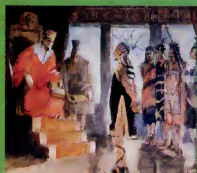
BOEKEN IN DE BIJBEL

479
120
▲

507
92
▲

508
91
▲

De volken van koning Mosiah, koning Limhi en Alma verenigen zich tot één Nephitisch volk in het land Zarahemla. Alma vestigt in het hele land de kerk van Christus (zie Mosiah 25).

● Yelen worden door ongelovigen tot zonde gebracht. Alma krijgt van de Heer instructies voor het berechten van overtredders en hij stelt orde op zaken in de kerk (zie Mosiah 26).

● Er verschijnt een engel aan Alma de jonge en de zoons van Mosiah, waardoor zij zich bekeren en ophouden de kerk te vervolgen. Zij beginnen de geestelijke schade die ze hebben aangebracht te herstellen (zie Mosiah 27).

Koning Mosiah vertoelt de platen van Ether en leest ze voor aan het volk (zie Mosiah 28:10–19).

Koning Mosiah geeft zijn zoons en anderen toestemming onder de Lamanieten het evangelie te verkondigen. Zij gaan veertien jaar lang op zending (zie Mosiah 28:1–9).

● Koning Mosiah draagt alle verslagen over aan Alma de jonge (zie Mosiah 28).

● Koning Mosiah stelt voor dat het volk zich door rechters laat regeren. Het volk stemt daarmee in en Alma de jonge wordt gekozen als eerste hoofdrechtter en als de hogepriester die de aangelegenheden van de kerk bestuurt (zie Mosiah 29).

● De mensen beginnen een jaartelling gebaseerd op de regering van rechters. Alma en koning Mosiah overlijden (zie Mosiah 29:45–47; Alma 1:1).

Alma en zijn volk worden door de Lamanieten in slavernij gebracht (zie Mosiah 23:29, 36–39; 24:1–9).

● In een poging om het land Nephi te vinden, ontdekken de Lamanitische legers Alma en zijn volk (zie Mosiah 23:21–28, 35).

● De priesters en hun families krijgen de leiding over de Lamanieten (zie Mosiah 23:33–35, 39).

Alma verneemt over bekering en vergeving door Christus (zie Mosiah 26).

Alma de jonge leert dat ieder uit God moet worden geboren (zie Mosiah 27).

Het Boek van Mormon in een oogopslag

Enkele verklaringen omtrent evangeliebeginselen

Tekst	Beginsel	Tekst	Beginsel
1 Ether 4:11–12	Al het goede komt van Jezus Christus en overziedt ons het goede te doen.	39 Jakob 1:17–19	Alvorens te onderwijzen, moeten we door eerst apodraht toe hebben gekregen van de Heer.
2 Ether 8:22	Elk volk dat geheime verenigingen in stand houdt om macht en gewin te krijgen, totdat zij zich door het hele land verspreiden, zal vernietigd worden.	40 Jakob 2:18–19	We moeten het koninkrijk Gods zoeken voordat we rijkdommen zoeken.
3 Ether 12:6	Geloof is dat wat wij hopen, maar niet zien. Wij krijgen pas een getuigenis na de beproeving van ons geloof.	41 Jakob 2:35	Door een slecht voorbeeld breken we het hart van andere mensen en raken ze hun vertrouwen in ons kwijt.
4 Ether 12:27	Als wij ons verlamoedigen voor God en geloof in Hem hebben, zal Hij zwakke dingen sterk voor ons maken.	42 Jakob 4:7	God laat ons onze zwakheden zien zodat we mogen weten dat we door zijn genade de macht hebben om zijn werk te doen.
5 1 Nephi 1:1	Wij kunnen veel kwellingen hebben, maar toch zeer begunstigd worden door de Heer.	43 Jakob 4:8–10	We moeten niet proberen de Heer raad te geven, maar moeten proberen raad van Hem aan te nemen.
6 1 Nephi 1:20	De welluidende barmhartigheid van de Heer strekt zich uit tot allen die geloof in Hem hebben.	44 Jakob 4:14	Geestelijke blindheid komt door het doel voorbij te zien.
7 1 Nephi 2:20	Voor zover wij ons aan de geboden van de Heer houden, zullen wij voorspoedig zijn.	45 Jakob 5:65–75	In de laatste dagen zal de Heer de slachte delen van zijn wijngaard verwijderen en het goede vordert laten groeien.
8 1 Nephi 3:7	Als de Heer een gebod geeft, beradst Hij ook een manier voor ons om het na te komen.	46 Jakob 7:11	Alle profeten hebben geschreven en geprofeetd van Jezus Christus.
9 1 Nephi 8:10–32	De vrucht van de boom des levens is begeerlijker dan enige andere vrucht.	47 Enos 1:5–8	We kunnen genezen worden en vergiffenis krijgen voor onze zonden wegens ons geloof in Jezus Christus.
10 1 Nephi 10:17–19	De verborgenheden van God worden door de macht van de Heilige Geest gepenibaard aan hen die er ijverig naar zoeken.	48 Omni 1:26	Wij moeten door vasten, bidden en volharden tot het einde onze hele ziel aanbieden aan de Heiland.
11 1 Nephi 14:10	Er zijn maar twee kerken — de kerk van het Lam Gods en de kerk van de duivel.	49 Mosiah 10:17	Als we onze kinderen leren haten, kan dat langdurige gevolgen hebben.
12 1 Nephi 17:33–35	De Heer odt alle mensen even hoog, maar begunstigt hen die rechtschapen zijn.	50 Woorden van Mormon 1:7	Wij moeten de wil van de Heer ook doen als we niet weten waarom we het doen.
13 1 Nephi 22:26	Door de rechtschapenheid van het volk van God wordt Satan machteloos.	51 Mosiah 15:11–13	Het zaad van Christus zijn zij die zijn woorden gehoorzaamd hebben, in Hem hebben geloofd, en hebben uitgekeken naar vergiffenis van hun zonden door zijn verlossing.
14 2 Nephi 2:11	Er moet in alles een tegenstelling zijn.	52 Mosiah 16:8	De prikkel des doods wordt verzaaid in Christus.
15 2 Nephi 2:16	God heeft ons het recht gegeven om naar eigen inzicht te handelen.	53 Mosiah 18:9–10	Een verlangen om troost te bieden en altijd en in alles als getuige van God te staan, maakt deel uit van de voorbereiding op de doop. De doop door water is een getuigenis voor God dat wij een verband met Hem zijn aangegaan.
16 2 Nephi 2:25	Wij bestaan opdat wij vreugde mogen hebben.	54 Mosiah 2:21	Dienen wij andere mensen, dan dienen wij ook God.
17 2 Nephi 2:27	Het staat ons vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door Jezus Christus, of gevengenschap en dood door de macht van de duivel.	55 Mosiah 2:27	Als wij God met heel onze ziel dienen, zijn we toch nog annuïte dienstknechten.
18 2 Nephi 9:13–15	Op de dag van onze opstanding hebben wij een valmooite kennis van onze schuld of onze rechtchapheid.	56 Mosiah 2:32–33, 36	Zij die besluiten de kwode geest te gehoorzamen terwijl ze de wet van God kennen, krijgen als beloning eeuwig verdoemenis.
19 2 Nephi 9:20	God weet alles.	57 Mosiah 3:17	Christus is de enige naam of manier waardoor de mensenkinderen het eeuwig heel kunnen krijgen.
20 2 Nephi 9:29	Het is goed om geleerd te zijn, als we maar naar Gods raadgevingen luisteren.	58 Mosiah 3:19	De natuurlijke mens is een vijand van God, tenzij hij zich overgeeft aan de overreding van de Heilige Geest en wordt als een kind.
21 2 Nephi 9:39	Viesdijk gezind zijn is de dood, maar geestelijk gezind zijn is het eeuwig leven.	59 Mosiah 4:3	Vergiffenis van zonden geeft gewetenrust.
22 2 Nephi 9:51	We zouden geen geld uit moeten geven aan dat wat geen waarde heeft, noch moeten werken voor dat wat niet bevredigt.	60 Mosiah 4:27	Alles moet in orde en wijsheid gebeuren.
23 2 Nephi 25:23	Door genade worden wij behouden, na alles wat wij zelf kunnen doen.	61 Mosiah 4:30	Wij moeten op onze gedachten, woorden en daden letten; we moeten de geboden van God onderhouden; en we moeten voortgaan in geloof — anders komen we aan.
24 2 Nephi 25:29	Als wij Jezus Christus met heel onze ziel aanbieden, worden we niet uitgeworpen.	62 Mosiah 5:2	Als de Geest een grote verandering in ons hart heeft teweeggebracht, hebben we geen lust meer om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen.
25 2 Nephi 26:11	De Geest van de Heer zal niet altijd met ons twisten.	63 Mosiah 21:13–15	De Heer zal het ons makkelijker maken om onze lasten te dragen.
26 2 Nephi 26:24	Alles wat de Heer doet is voor ons welzijn, want Hij heeft ons lief.	64 Mosiah 7:29–33	De Heer zal zijn volk niet straffen in hun overtuiging. Als we ons met een val voornemen van ons hart, val verzuimen en in ijver, tot de Heer wenden, verlost Hij ons overeenkomstig zijn wil en belogen uit slavernij.
27 2 Nephi 26:28	Alle mensen hebben het voorrecht, de sijn zowel als de andere, en niemand wordt het verboden.	65 Mosiah 8:20–21	Hoer blind en ondoorringbaar is het begrip van de mensenkinderen.
28 2 Nephi 26:33	Alle mensen zijn gelijk voor God, en Hij nodigt allen uit om tot Hem te komen.	66 Mosiah 24:14–15	Wij moeten ons oppewekt en val geduld onderwerpen aan de wil van de Heer, want Hij sterkt ons zodat we onze lasten met gemak kunnen dragen.
29 2 Nephi 28:7–8	Het is een valse leerstelling als je zegt: 'Eet, drink en weest vrolijk, want morgen sterven wij en het zal wel met ons zijn.'	67 Mosiah 26:29–30	Zo vaak als wij ons met een aprecht hart bekeken, zal de Heer ons vergeven.
30 2 Nephi 28:21	De duivel wil het volk van God in slaap sussen met de gedachte dat alles in orde is in Zion, terwijl hij ze intussen geleidelijk aan naar de hel voert.	68 Mosiah 27:25–26	Alle mensen moeten wedergeboren worden, uit hun gevallen toestand in een toestand van rechtchapheid worden gebracht, en nieuwe schepsellen worden om het koninkrijk Gods te bevrven.
31 2 Nephi 28:30	De Heer leert zijn kinderen regel op regel.	69 Mosiah 27:31	Op de laatste dag zal elke knie buigen en elke tong bekennen dat Hij God is en dat zijn oordeel rechtvaardig is.
32 2 Nephi 29:1–2	In de laatste dagen gebruikt de Heer het Boek van Mormon als een vaandel om zijn volgelingen achter te slothen.	70 Mosiah 27:36	Wij kunnen een wereldwijze in handen van God worden om velen tot kennis van de Verlosser te brengen.
33 2 Nephi 31:6–13	De Heiland liet zich dopen om alle gerechtigheid te vervullen, en zij die zijn voorbeeld volgen en zich laten dopen in zijn naam, ontvangen de gave van de Heilige Geest.		
34 2 Nephi 31:17	No bekering en de doop komt vergiffenis van onze zonden door de Heilige Geest.		
35 2 Nephi 31:20	Als wij standvastig in Christus doorgaan, en ons verheugen in zijn woord, zullen wij het eeuwig leven krijgen.		
36 2 Nephi 32:3–5	De Heilige Geest kan ons allen laten zien wat wij moeten doen.		
37 2 Nephi 32:8	De Geest leert ons te bidden.		
38 2 Nephi 32:9	Wij moeten pas iets voor de Heer doen als we eerste gebaden hebben.		

Kerknieuws

FOTO: CRAY CARLSON

De Redlandstempel is in september 2003 ingewijd. Het is de vijfde tempel in de staat Californië.

President Hinckley wijdt Redlandstempel in

Cray Carlson

Op 14 september, met de bergketen van San Bernardino op de achtergrond, zijn duizenden leden bijeengekomen om de inwijding bij te wonen van de Redlandstempel in Californië, de 116^e tempel van de kerk. President Gordon B. Hinckley wijdde de tempel in en werd vergezeld door zijn vrouw, Marjorie; ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen; en leden van het presidium van het gebied Noord-Amerika-West.

‘Dit prachtige gebouw is het resultaat van de toewijding van uw heiligen in de hele wereld’, zei president Hinckley tijdens het inwijdingsge-

bed. ‘Zegen hen voor hun geloof en getrouwheid. Open de vensters van de hemel, zoals u door middel van de profeet Maleachi hebt beloofd, en giet zegen in overvloed over hen uit.’

De Redlandstempel werd op 21 april 2001 door het Eerste Presidium aangekondigd. De bouw begon op 11 maart 2002. De tempel werd na zo’n zestien maanden opgeleverd.

‘Wij houden van deze tempel – van de betonnen fundering tot Moroni op de top’, zei ouderling Jerry Quinn, die met zijn vrouw de bouw van de tempel begeleidde. ‘Het lijkt wel of we de hemel in onze achtertuin hebben.’

Van 9 augustus tot 6 september

was de tempel open voor het publiek. Met de hulp van zo’n elfduizend vrijwilligers bezichtigden 140 duizend mensen de tempel, en konden zij meer over het doel en de verordeningen van de tempel leren.

‘Tijdens de rondleiding door de tempel heb ik meer geestelijk inzicht in Gods heilsplan gekregen. Dank u wel!’ zei Patricia Goodman, een katholieke uit Long Beach (Californië), die een van de open dagen had bijgewoond.

‘De burens zijn zo behulpzaam en welwillend geweest’, zei Douglas Glauser, voorzitter van het organisatiecomité van de open dagen. Dat kwam ook tot uitdrukking in het inwijdingsgebed van president Hinckley. ‘Wij zijn dankbaar voor de gastvrije sfeer die we hier hebben ervaren. Moge die toenemen, zodat we in harmonie met onze naasten zullen samenwerken en een voorbeeld voor hen zullen zijn. Wij bidden dat velen het verlangen zullen krijgen om meer over het grote heilsplan te weten te komen, en dat zij de mantel van het lidmaatschap mogen ontvangen.’

Het gebied Redlands is altijd welwillend ten opzichte van de kerk geweest. Brigham Young wilde meerdere tussenstations tussen Salt Lake City en de havenstad San Pedro Bay (nu bekend als Long Beach) bouwen. In de zomer van 1851 werden twee apostelen van de kerk, Amasa Lyman en Charles C. Rich, in opdracht van Brigham Young naar

Tempelbouw en renovaties

Leden van de kerk in Denemarken hebben op 15 augustus 2003 bij het centrum van Kopenhagen een korte ceremonie bijgewoond toen het beeld van de engel Moroni op de toren naast de Kopenhagentempel werd geplaatst. De bouw van de tempel zal waarschijnlijk in 2004 worden afgerond.

'Moroni staat hier hoog boven ons, als symbool van iets dat veel groter is dan hijzelf', zei ouderling Marlin K. Jensen, president van het gebied Europa-Midden, tijdens de ceremonie. 'Hij is een symbool van het herstelde evangelie en van alle waarheden, verordeningen en krachten waar in deze tempel gebruik van wordt gemaakt.'

Dezelfde dag is de eerste spade gestoken voor de tempel in Newport Beach (Californië) in de Verenigde Staten. Ouderling Duane B. Gerrard van de Zeventig, de toenmalige eerste raadgever in het gebied Noord-Amerika-West, wijdde het bouwterrein. Na de wijding zetten de leiders van de kerk een helm op, en staken ze met een schop de eerste spade voor de tempel. Er waren ook veel familieleden en andere gasten aanwezig.

Zo'n vijftigduizend leden in Zuid-Californië zullen van de Newport Beachtempel gebruik maken. Het wordt de zevende tempel in Californië, waarvan er nu vijf in gebruik zijn – in Fresno, Los Angeles, Oakland, Redlands en San Diego. De zesde tempel is in Sacramento gepland.

FOTO GEFILMDE MET TOESCHENING VAN HET GEBIED EUROPA-MIDDEN

Plaatselijke leiders kijken naar de engel Moroni die bovenop de toren naast de Kopenhagentempel wordt geplaatst.

De São Paulotempel (Brazilië) zal tot omstreeks februari 2004 gesloten zijn in verband met renovaties, en de Apiatempel (Samoa) wordt momenteel herbouwd omdat het pand in juli 2003 door een brand werd verwoest. (Zie Kerknieuws, *Liabona*, december 2003.) De volgende tempels zijn aangekondigd of in aanbouw: Aba (Nigeria), Accra (Ghana), Curitiba (Brazilië), Harrison (New York), Helsinki (Finland), Kiev (Oekraïne), Manhattan (New York), Panama City (Panama), en San Antonio (Texas). ■

Church News *beeft aan dit verslag bijgedragen.*

Californië gestuurd om land aan te kopen. De groep kolonisten bestond uit 437 mannen, vrouwen en kinderen.

Op 1 oktober 1851 kochten zij veertienduizend hectaren van Antonio Maria Lugo, land dat bekendstond als Rancho San Bernardino. Het land omvatte onder meer de lap grond waar nu de Redlandstempel op staat.

President Hinckley noemde de lang gevestigde connectie toen hij de nieuwe tempel inwijdde: 'Vader, onze leden zijn geen vreemdelingen in dit gebied. (...) Uw werk is in het nabije verleden stevig gegrondvest. Wilt U het laten groeien en bloeien, en wilt U veel harten raken, zodat zij zich tot U zullen wenden, uw wegen leren kennen en uw wil en geboden naleven.' ■

Ouderling Nelson wijdt Kazachstan en Kirgizië toe

Toen zijn vliegtuig op 25 augustus 2003 in Almaty (Kazachstan) landde, was ouderling Russell M. Nelson het eerste lid van het Quorum der Twaalf Apostelen dat Midden-Azië bezocht. Tijdens zijn bezoek sprak hij met leden van de kerk en wijdde hij twee landen toe waar de kerk nog jong is.

Hij werd vergezeld door ouderling Douglas L. Callister van de Zeventig, president van het gebied Europa-Oost. Ouderling Nelson sprak ook

met regeringsfunctionarissen en vooraanstaande leden van de gemeenschap. En hij werd door een plaatselijk televisiestation geïnterviewd.

Ruim negentig leden en belangstellenden in de gemeente Almaty kwamen in het onlangs gehuurde kerkgebouw bij elkaar om naar het getuigenis en de raad van ouderling Nelson te luisteren. Hij sprak over het gezin en over de zegeningen die wij ontvangen als we het evangelie naleven.

Sommige leden die in verafgelegen steden wonen, zaten wel dertien uur in de bus om de bijeenkomst bij te wonen. Eén lid kwam helemaal uit Tadzjikistan. Er was nog nooit zo'n grote bijeenkomst van de kerk in Kazachstan gehouden, een land waar de kerk pas drie jaar geleden officieel is erkend. De gemeente Almaty werd in juli 2001 door ouderling Callister georganiseerd.

De volgende ochtend liepen ouderling Nelson, ouderling Callister en plaatselijke leiders van de kerk naar de top van de Kok Töbe (Kazachs voor 'Groene Heuvel'), een bekend oriëntatiepunt in de stad. In de schaduw van de met sneeuw bedekte toppen van het gebergte van Tien Shan, met de stad Almaty daaronder, kwam de groep tussen

een groepje bomen samen. Vanaf dat punt kon de groep het huidige kerkgebouw zien, en de plek waar de eerste dopeling in Kazachstan in november 1999 werd gedoopt.

Ouderling Nelson wijdde het land toe. Hij zei dat er in Kazachstan 'een frisse geest was ontstaan, vol hoop en met een groot verlangen naar geestelijk licht.'

Na het gebed waren de eerste zonnestralen boven de stad te zien. Er was een nieuwe periode aangebroken voor het land met vijftien miljoen inwoners.

Ouderling Nelson en ouderling Callister reden toen vier uur met de auto naar Biskek, de hoofdstad van het buurland Kirgizië, een land met vijf miljoen inwoners. Tijdens een recent bezoek aan Salt Lake City had de minister van buitenlandse zaken van Kirgizië, Askar Aitmatov, ouderling Nelson uitgenodigd om de

viering van het 2200-jarig bestaan van Kirgizië bij te wonen. Ouderling Nelson sprak met de president van het land, met de burgemeester van Biskek en met de gouverneur van Chui Oblast.

Tijdens hun bezoek wijdde ouderling Nelson, ouderling Callister en anderen in het vriendschapspark in het centrum van Biskek het land Kirgizië toe. Ze kwamen bij elkaar op een met dennenbomen omgeven plek, waar de blauwe lucht te zien en het gezang van de vogels te horen was. In deze heilige omgeving sprak ouderling Nelson een gebed uit. In zijn gebed smeekte hij dat de 'boomgaarden en wijngaarden vrucht mochten dragen, dat de kudde groter zouden worden en dat de natuurlijke hulpbronnen van dit land in de behoeften van de inwoners zouden kunnen voorzien.' ■

Kinderen over de hele wereld vieren 125-jarig bestaan jeugdwerk

Taralyn Trost

De eerste jeugdwerkpresidente, Aurelia Spencer Rogers, begreep het volgende heel goed: 'En uit het kleine komt het grote voort' (IV 64:33).

De organisatie die zij in 1878 voor de jongste leden van de kerk hielp organiseren, is uitgegroeid van 224 jongens en meisjes in Farmington (Utah) tot bijna een miljoen jeugdwerk-kinderen over de hele wereld.

Met eerst een historische, wereldwijde uitzending voor kinderen in februari, hebben de kinderen en hun leidsters over de hele wereld het hele jaar door het 125-jarig bestaan van het jeugdwerk gevierd.

Op een vrij warme, bewolkte dag hebben jeugdwerk-kinderen in Sundsvall (Zweden) 'zendingsballonnen' opgelaten. De kinderen hadden aan ballonnen die met helium gevuld

Kinderen in Zweden laten ballonnen op ter ere van het 125-jarig bestaan van het jeugdwerk. Aan de ballonnen zaten briefjes met informatie over het jeugdwerk.

waren, kaartjes gehangen met de boodschap: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Wij vieren dit jaar het 125-jarig bestaan van het jeugdwerk. Het jeugdwerk is de organisatie voor kinderen in onze kerk. Als u deze boodschap vindt, hoop ik iets van u te horen. (naam kind, en adres van kerkgebouw).'

Een gezin in Ylivieska, bij Kokkola (Finland), vond een van de kleurrijke ballonnen, die vierhonderd kilometer over de Baltische Zee had afgelegd. Het gezin bevond zich in het bos, enkele kilometers bij hun huis vandaan, toen zij de ballonnen vonden die nog heel was. De jeugdwerkkinderen waren heel blij om de brief van het gezin te ontvangen en te beantwoorden.

Het district Sofia (Bulgarije) had een jeugdwerkfeest voor de omliggende steden georganiseerd om het 125-jarig bestaan en de uitending te gedenken. De kinderen hadden tempels van crackers en snoep gemaakt, spelletjes gespeeld en armbandjes en kettinkjes gemaakt.

Zendingen in het zendingsge-

bied Sofia (Bulgarije) hadden onderzoekers en hun kinderen uitgenodigd om aan de activiteiten deel te nemen. 'Het dochtertje [van een van de onderzoekers] zong de hele weg naar huis jeugdwerklidjes en bleef maar vertellen over alle kinderen en hoe leuk ze het had gevonden', zei zuster Wendi, een zendinge uit Salt Lake City. 'Dit zesjarige meisje kwam de volgende zondag met haar moeder naar de kerk. De moeder was diep onder de indruk van deze organisatie.'

Jeugdwerkkinderen en -leidsters in de ring São Paulo (Brazilië) hadden een groot evenement georganiseerd – een talentenjacht voor alle kinderen uit de ring. Op een podium vol kleurrijke ballonnen en een schitterend decor dansten, acteerden en zongen de kinderen in hun kostuums voor hun ouders, leiders en leidsters en leeftijdgenoten. Na de show kreeg ieder kind van het jeugdwerkpresidium van de ring wat lekkers en een plaat van Jezus Christus.

In Accra (Ghana) hebben 170 kinderen uit de ring Lartebiokorshie deelgenomen aan een activiteit

familiegeschiedenis. Ze hebben hun eigen stamboom met vier generaties gemaakt.

Eerder dat jaar hadden de jeugdwerkkinderen uit de wijk Wake Forest, in de ring Raleigh (North Carolina), een lappendeken gemaakt met lappen die door jeugdwerkkinderen uit de hele wereld waren versierd. Judy Downey, jeugdwerkpresidente in de wijk Wake Forest, had het project georganiseerd om de kinderen in haar wijk in contact te brengen met andere jeugdwerkkinderen over de hele wereld. De internationale contacten werden door plaatselijke leden en hun kennissen gelegd.

Zuster Downey had de kinderen in het buitenland gevraagd om een lap voor de deken te maken met iets over henzelf, waar ze wonen, over hun getuigenis van het evangelie en wat ze leuk vinden aan het jeugdwerk. Er waren 52 versierde lappen uit de hele wereld binnengekomen.

'Op een dag kreeg ik een zorgvuldig geborduurde danser uit Tahiti en een neushoorn uit Zuid-Afrika', zei zuster Downey. 'Op een andere dag kreeg ik een afbeelding van drie Koreaanse kinderen die voor de boom des levens staan en een plaatje van een gezin uit Vancouver (Canada) bij de tempel. Jeugdwerkkinderen uit Hawaï hadden een lap met uitbarstende vulkanen gestuurd en een uit Australië met koala's die eucalyptusbladeren aten. Een van de lappen kwam van een kind uit Nebraska, met een kaart waarop de

tocht van de pioniers stond, van Nauvoo tot Salt Lake City, en met de Winter Quarterstempel daarboven geborduurd.'

De lappendeken is vervolgens

overhandigd aan Coleen K. Menlove, algemeen presidente van het jeugdwerk. ■

Church News heeft aan dit verslag bijgedragen.

Elektriciteitsstoring – toets van gezinsparaatheid

Shaun D. Stahl

Een elektriciteitsstoring die op 14 augustus 2003 het noordoosten van de Verenigde Staten en het zuidoosten van Canada trof, was een toets van persoonlijke en gezinsparaatheid. Dagen zonder elektriciteit en water was een herinnering dat rampen onverwachts en in verschillende vormen kunnen plaatsvinden.

De storing begon laat in de middag, en trof de staat New York, nabijgelegen delen van New England, Ohio en Michigan ten westen daarvan en uiteindelijk over de grens in Ontario (Canada). Sommige gebieden hadden binnen een uur weer stroom, maar andere gebieden zaten bijna drie dagen zonder.

Ringpresidenten in het getroffen gebied zeiden dat de leden over het algemeen goed voorbereid waren en hun voedselvoorraad konden gebruiken.

'Ik zat nog op mijn werk toen de elektriciteit uitviel', zei bisschop James Kaski uit de wijk Blue Water, in de ring Grand Blanc (Michigan). 'Enkele minuten na de stroomuitval nam ik contact op met de priester-schapsleiders om ons noodplan in

werking te stellen, waarbij mondelinge contact wordt opgenomen met ieder gezin, en waarbij vooral aandacht aan weduwen, kinderen en gehandicapten wordt besteed.'

Ringpresidenten en bisschoppen merkten op dat de leden vrij kalm bleven. 'Er was heel weinig paniek in de wijk. Dat heeft natuurlijk met persoonlijke paraatheid te maken', zei bisschop Kaski. 'De vrij goede voorbereiding had veel invloed op de reacties.'

De stroomstoring was de grootste in de geschiedenis van de Verenigde Staten. Zo'n vijftig miljoen mensen waren erdoor getroffen. Tienduizenden mensen in grote steden, zoals New York, kropen uit de metro of kwamen van trappen in wolvenkrabbers af om naar huis te lopen.

Veel leden die in Manhattan werken, en die dertig tot vijftig kilometer van huis werken, konden in een ringgebouw in New York City blijven slapen. Sommige toeristen konden ook van het ringgebouw gebruik maken omdat de elektronische sleutel van hun hotelkamer niet meer werkte.

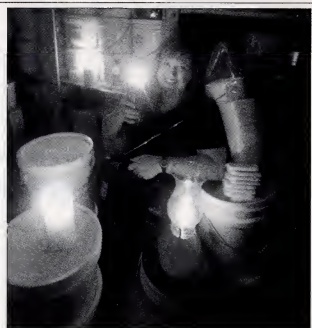

FOTO: TORONTO SUN

Zuster Lianne Racioppo werd door een plaatselijke krant geïnterviewd vanwege haar kennis op het gebied van persoonlijke paraatheid.

In de gemeente Grand River, in het district Detroit (Michigan), liet een alleenstaande moeder met twee kinderen weduwen naar haar huis komen om ze uit haar voorraad eten te geven en voor ze te zorgen. Omdat ze goed voorbereid was, ging ze ook naar haar burens toe om voedsel en hulp te bieden.

Hoewel voorraadvorming vrij gebruikelijk onder de leden is, is het beginsel voor anderen ongewoon. Toen de *Toronto Sun* te horen kreeg dat Lianne Racioppo, lid van de kerk in Toronto, een voedselvoorraad had in op een ramp was voorbereid, interviewden ze haar voor een hoofdartikel in een recente uitgave.

Lianne, haar man is bisschop van de wijk Don Mills in de Ring Toronto, vertelde over de raad van de kerk om ons op noodsituaties voor te bereiden. Ze beschreef hoe ze zich had voorbereid om een jaar lang voor negen mensen te kunnen zorgen. ■

Ontleend aan Church News, 30 augustus 2003.

Aan alle natiën, geslachten, talen en volken

In 2003 hebben heiligen der laatste dagen uit de hele wereld gevierd dat de kerk voor het eerst in hun land werd gepredikt. Hoewel het lang heeft geduurd voordat de kerk in sommige landen werd toegelaten, vierten de leden nu de eerste schreden van de kerk en beloven ze om voorwaarts te blijven gaan.

150 jaar sinds de eerste zendingen in Hongkong aankwamen

Hosea Stout, James Lewis en Chapman Duncan vertrokken op 24 oktober 1852 uit Payson (Utah) om als zending in Azië te gaan werken. Ze gingen eerst naar San Francisco (Californië) en vonden daar een schip dat via Hawaï en de Cookeilanden naar Hongkong zou gaan.

De eerste zendingen van de kerk kwamen ruim 150 jaar geleden in de haven van Hongkong aan.

Op 27 april 1853, 185 dagen nadat ze met hun reis waren begonnen, kwamen de drie zendingen in de haven van Hongkong aan. 'We liepen langs allerlei kraampjes waar mensen hun vaardigheden of goederen probeerden te verkopen', schreef ouderling Stout in zijn dagboek.

Vanwege de opstand in Tai-ping, die in 1851 begon en tot 1864 duurde, konden de zendingen niet naar het vasteland van China. Dus bleven ze in Hongkong. De hitte en de luchtvochtigheid waren verstikkend, maar het was uiteindelijk de taalbarrière waardoor ze naar huis terugkeerden. Ouderling Stout schreef: 'Er zijn verschillende betekenissen met dezelfde klank, maar met verschillende intonaties, zoals muziek, (...) waardoor de taal bijna niet zonder leerkracht te leren is.'

Helaas konden de drie zendingen zich geen leerkracht veroorloven, en na vier maanden keerden ze terug naar huis.

Bijna honderd jaar later, in februari 1950, gingen er opnieuw zendingen naar Hongkong. Maar die werden een jaar later naar huis gestuurd vanwege de oorlog met Korea. In 1955 werd het zendingsgebied heroepend, en sindsdien zijn er altijd zendingen in Hongkong geweest.

Nu is de verre achterneef van Hosea Stout, Adam Stout, in Hongkong op zending. Zijn reis van het

opleidingscentrum voor zendingen in Provo naar zijn zendingsgebied in Hongkong duurde slechts zestien uur, niets vergeleken met de 185 dagen die Hosea moest reizen. Ouderling Stout vertrok ook uit San Francisco, net als zijn voorouder zo lang geleden.

In de afgelopen vijftig jaar zijn ruim vierduizend zendingen in Hongkong werkzaam geweest. Sommigen van hen zijn later als zendingspresident teruggekeerd. Van de zeventien zendingspresidenten die sinds 1950 in Hongkong zijn geweest, zijn twaalf als jongeman daar op zending geweest, en twee vrouwen van zendingspresidenten zijn als jonge zendingzuster in Hongkong geweest. De huidige zendingspresident, Ted Hop Ong, is van Chinese afkomst, en zijn vrouw, Wai-Mui Amelia Yeung, is in Hongkong geboren en getogen.

Momenteel zijn er ruim 21 duizend leden in 39 wijken en gemeenten in Hongkong.

Rusland honderd jaar geleden toegewijd

Honderd jaar geleden, op 6 augustus 1903, zijn ouderling Francis M. Lyman van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Joseph J. Cannon, de zending die hem vergezelde, in de zomertuin in Sint-Petersburg neergeknield en hebben zij Rusland toegewijd aan de prediking van het evangelie. Drie dagen later, op 9 augustus 1903,

hebben zij buiten de muren van het Kremlin in Moskou een tweede toewijdingsgebed uitgesproken.

Omdat hij begreep hoe moeilijk de omstandigheden in Rusland toen waren, heeft ouderling Cannon zijn waarnemingen en hoopvolle verwachtingen voor dit land opgeschreven. 'Op een dag zal er vrijheid zijn', schreef hij in de *Millennial Star* van 27 augustus 1903. 'Moge dat zonder de ellende van bloedvergieten en revolutie gebeuren.'

Helaas moest het Russische volk op weg naar de vrijheid veel bloedvergieten en revolutie doormaken. De Eerste Wereldoorlog was in 1917 aanleiding voor de bolsjewistische revolutie, die door een driejarige, vernietigende burgeroorlog werd gevolgd. Daarop volgde het Sovjetbewind, gemarkeerd door de zuiveringsacties van Joseph Stalin. Tientallen miljoenen Russen werden gedood of naar strafkampen gestuurd.

Maar nu, twaalf jaar na de instorting van de Sovjet-Unie, gaat het tweede toewijdingsgebed van ouderling Lyman, dat hij in Moskou uitsprak, in vervulling.

'[Ouderling Lyman] bad dat het hart van de oprechte en eerlijke mensen tot de waarheid zou worden gericht. Hij smeekte de Heer om wijze en gelovige dienstknechten te roepen om de Russen in hun eigen taal in het evangelie te onderwijzen', schreef ouderling Cannon.

Nu zijn er zendingen die Russisch spreken, en het hart van velen

wordt tot de waarheid gericht. Er zijn nu zo'n vijftienduizend leden in Rusland.

'Ik weet dat het evangelie waar is omdat jullie allemaal hier zijn', zei Vladimir A. Nechiporov, president van het Gecentraliseerde Godsdienstige Genootschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (de naam van de kerk als rechtspersoon) tegen een groep atleten uit Utah, die onlangs voor wedstrijden in Moskou waren. 'Negen-tien of twintig jaar geleden had niemand zich dat kunnen voorstellen.'

Toen president Gordon B. Hinckley in 2002 in Moskou was, sprak hij zijn bewondering uit voor de groei van de kerk in Rusland. 'Ik had nooit durven dromen dat ik naar Moskou zou gaan om zoveel leden toe te spreken', zei hij vorig jaar september tegen zo'n 2200 leden, zendingen en onderzoekers in het Cosmos Hotel in Moskou. 'U ziet er zo goed uit.'

De kerk heeft zeker vaste voet gekregen. Op een zondag in juli gaf Sergei Kozhemyakin, raadgever in het gemeentepresidium van de gemeente Rechnoy (in Moskou), les in het jeugdwerk over de geloofsartikelen. En een paar deuren verderop moedigde de tweede raadgever van de quorumpresident ouderlingen de quorumleden aan om wat te doen?

'Het is de laatste zondag van de maand', zei hij. 'Vergeet niet op huisonderwijs te gaan.'

FOTO KEITH JOHNSON

Galina Ganchorova helpt Antorm Morozovi (midden) en Timor Sjilonski tijdens het jeugdwerk in een gemeente in Moskou. Rusland is honderd jaar geleden toegewijd voor de prediking van het evangelie.

Zuid-Afrika viert 150-jarig jubileum

Broeder C. Kenneth Powrie kan zich nog goed de eerste kerkdienst herinneren die hij in 1950 in Krugersdorp (Zuid-Afrika) bijwoonde. Er waren zes mensen, en twee daarvan waren zendingen. Later dat jaar lieten hij en zijn vrouw zich dopen, waarna ze een districtsconferentie in Johannesburg bijwoonden. Daar waren vijftig mensen.

'Aldus begonnen we een nieuw leven in een kerk die, op stoffelijk gebied, nou niet op de enige ware kerk van Jezus Christus leek, want we kwamen met weinig mensen in armoedige zaaltjes en andere eenvoudige lokaties, met weinig faciliteiten bij elkaar', zegt broeder Powrie, die nu ringpatriarch is en voorheen president van de Johannesburgtempel is geweest. 'Maar de goede Geest

Leden in Zuid-Afrika vieren het 150-jarig bestaan van de kerk tijdens een bijeenkomst op Signal Hill, met de Tafelberg op de achtergrond.

was daar om ons te leiden, terwijl wij als kleine kinderen kropen, leerden lopen en rechtop begonnen te staan en lopen, met opgeheven hoofd, maar toch nederig door het getuigenis dat in ons hart groeide.'

Er is ruim 150 jaar voorbijgegaan sinds de ouderlingen Jesse Haven, Leonard L. Smith en William H. Walker per boot in Kaapstad aankwamen om met het zendingswerk in Zuid-Afrika te beginnen. Ze kwamen op 19 april 1853 aan en organiseerden op 23 mei de kerk in Kaap de Goede Hoop. Drie maanden later, op 16 augustus 1853, werd de eerste gemeente georganiseerd, in Mowbray, zes kilometer buiten Kaapstad.

In 1855 had de kerk zes gemeenten en 126 leden in Kaap de Goede Hoop.

Sinds die tijd is er in Zuid-Afrika veel politieke strijd en onrust geweest. Ook zijn veel leden naar de Verenigde Staten geëmigreerd. Maar op het fundament van die eerste zendelingen en bekeerlingen is de kerk uitgegroeid tot 35 duizend leden in tien ringen en drie zendingsgebieden.

Onlangs hebben de leden het 150-jarig bestaan van de kerk in Zuid-Afrika gevierd, met activiteiten en dienstbetoonprojecten. Eerst was er op 19 april een bijeenkomst met 91 leden uit de ring Kaapstad-Zuid

op Signal Hill, boven de stad. De leden verzamelden zich bij zonsopgang om hun getuigenis te geven en te luisteren naar president Mervyn C. Giddey, eerste raadgever in het ringpresidium.

In de wijk Bedfordview, in de ring Bedfordview-Zuid, hebben de leden de uitdaging aanvaard om 150 uur dienstbetoon te verrichten in de Alex Tarakliniek, waar gezinnen, kinderen en ouderen behandeld worden die met HIV/AIDS zijn besmet. Tijdens activiteiten, die tot en met juli doorgingen, hebben ZHV-zusters voedselpakketten voor gezinnen samengesteld; de priester-schapsquorums hebben een groentetuin aangelegd; en de zendelingen, de jongeren en de jeugdwerkkinderen hebben met Pasen een activiteit eierzoecken georganiseerd.

De wijk Mowbray, in de ring Kaapstad-Zuid, heeft het 150-jarig bestaan van de eerste gemeente van de kerk in Zuid-Afrika met een lunch en een verjaardagstaart gevierd.

'De toekomst ziet er rooskleurig uit', zegt ouderling Steven E. Snow van de Zeventig, president van het gebied Afrika-Zuidoost. 'We zien dat veel mensen van verschillende rassen lid van de kerk worden. (...) Het evangelie zal een grote invloed op dit werelddeel hebben. En dan te bedenken dat het allemaal met [de inspanningen van] drie zendelingen is begonnen. ■

Church News heeft aan dit verslag bijgedragen.

De Kindervriend

Het is zaliger te geven

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Het is belangrijk om te geven aan mensen in nood. President Monson vertelt van een zondagsschoollerares die hem leerde delen met andere mensen.

Ik wil mijn dank uitspreken voor een zondagsschoollerares die Lucy Gertsch heette. Ze was mooi, had een vriendelijke stem en stelde belang in ons. Zij bracht de Schriften echt tot leven.

We begonnen een project om stuivers en dubbeltjes te sparen voor wat een groot feest moest worden. Zuster Gertsch hield het totaalbedrag nauwkeurig bij. Als jongens en meisjes met een smaak zoals kinderen die nu eenmaal hebben, stelden we ons in gedachten cakes, koekjes, taarten en ijs voor. Het moest een geweldige gebeurtenis worden — het allergrootste feest dat we ooit hadden meegemaakt.

Geen van ons zal die duistere zondagochtend vergeten toen onze geliefde lerares ons vertelde dat de moeder van een van onze klasgenoten was overleden. We dachten aan onze eigen moeder en hoeveel zij voor ons betekende. We hadden veel verdriet als we dachten aan het grote verlies van Billy Devenport.

De les kwam die zondag uit het boek Handelingen, afdeling 20, vers 35: '[U moet] zich de woorden van de Here Jezus herinneren, die zelf gezegd heeft: Het is

zaliger te geven dan te ontvangen.' Lucy Gertsch vroeg: 'Wat zouden jullie ervan vinden om je aan deze lering van de Heer te houden? Hoe zouden jullie het vinden om met zijn allen ons feestfonds mee te nemen naar de Devenports en het hun te geven als uiting van onze liefde?' De beslissing was unaniem. We telden het geld nauwkeurig en deden het totaal in een grote envelop.

Ik zal nooit het groepje vergeten dat drie straten ver naar het huis van Billy ging en hem, zijn broer, zijn zussen en zijn vader begroette. Zijn moeder was er duidelijk niet. Ik zal altijd de herinnering koesteren aan de tranen in de ogen van alle aanwezigen toen de witte envelop met ons dierbare feestfonds van de tere hand van onze lerares overging in de behoeftige hand van de rouwende vader. We huppelden bijna terug naar de kerk. Ons hart was lichter dan het ooit geweest was, onze vreugde groter, en ons begrip ook. We hadden uit eigen ervaring geleerd dat het echt zaliger is te geven dan te ontvangen. ●

Naar een toespraak gebouwd tijdens de algemene aprilconferentie van 1992.

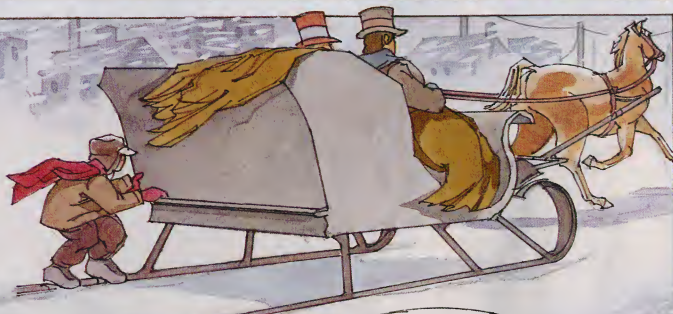

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT

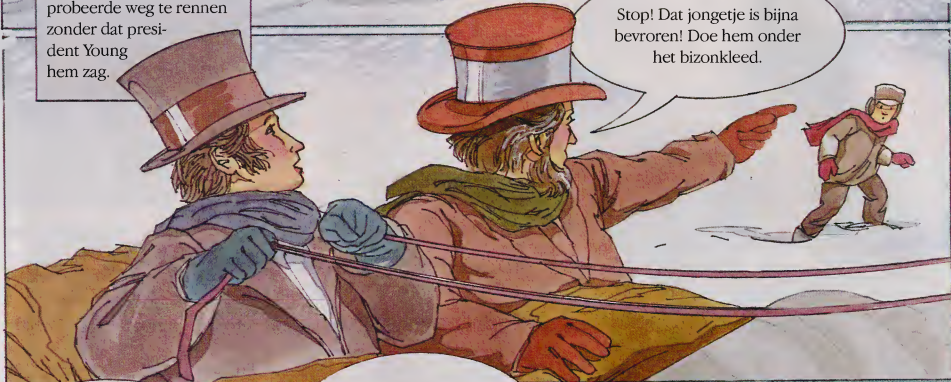
Vrienden worden met Brigham Young

Op een winterdag kroop de zesjarige Heber J. Grant stiekem op de achterste glijder van de slee van president Brigham Young. Hij wilde alleen maar tot de volgende zijstraat meerijden. Maar hij durfde er niet af omdat de slee maar niet langzamer ging. Toen hij dat uiteindelijk wél deed, was hij al heel ver meegereden. Hij probeerde weg te rennen zonder dat president Young hem zag.

Stop! Dat jongetje is bijna bevoren! Doe hem onder het bizonkleed.

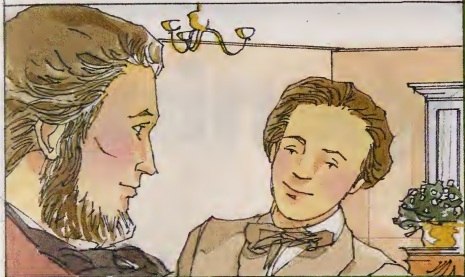
Hoe heet je?

Jij moet het zontje van Jedediah zijn. Ik was erg op je vader gesteld. Hij was mijn tweede raadgever.

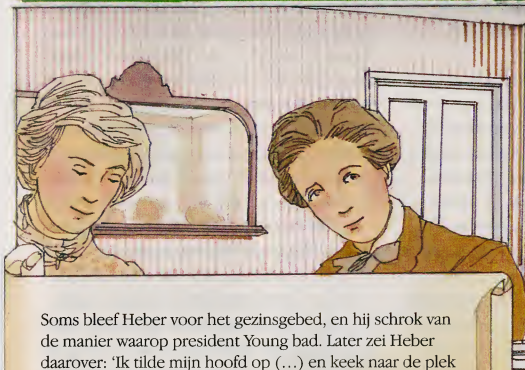
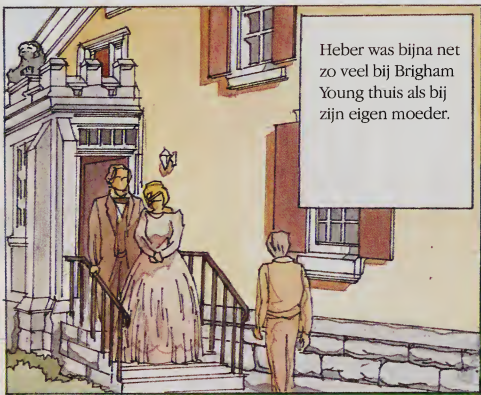
Heber Grant, meneer.

President Young zei tegen Heber dat hij een half jaar later terug moest komen om met hem te praten. Dat deed Heber. En van toen af aan waren president Young en hij vrienden.

Heber was bijna net zo veel bij Brigham Young thuis als bij zijn eigen moeder.

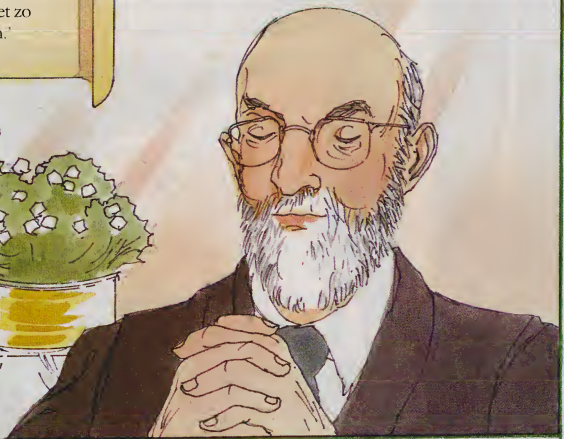

Soms bleef Heber voor het gezinsgebed, en hij schrok van de manier waarop president Young bad. Later zei Heber daarover: 'Ik tilde mijn hoofd op (...) en keek naar de plek waar Brigham Young zat te bidden, om te zien of de Heer daar misschien stond. Het scheen mij toe dat hij net zo met de Heer sprak als mensen dat met elkaar doen.'

Als profet heeft Heber J. Grant ook zo leren spreken met zijn hemelse Vader.

Aangepast overgenomen uit Conference Report, april 1917, p. 23; Conference Report, juni 1919, p. 7.

De zegeningen

OUDERLING ENRIQUE R. FALABELLA

Een van de gebiedszeventigen
Gebied Midden-Amerika

Mijn moeder overleed toen ik vijf jaar was. We woonden in Guatemala-Stad, in Guatemala, en waren geen lid van de kerk. Mijn vader geloofde wel in God, maar wist niets van het heilsplan of van wat er van de geest van zijn vrouw geworden was. Hij vond het moeilijk om vier kinderen alleen op te voeden.

Toen ik ongeveer twaalf was, zag mijn zus twee zendelingen langs ons huis komen, en ze vroeg ze binnen. Ze leerden ons het

evangelie, en enkele weken later besloten mijn zus en ik om ons te laten dopen. Maar mijn vader twijfelde nog. Een broeder uit de wijk ging bij hem langs en liet een brochure over het heilsplan achter. Toen mijn vader las dat ons gezin eeuwig kon zijn, besloot hij dat hij lid van de kerk wilde worden. Want dat was het antwoord op zijn hoop en zijn dromen.

Destijds was de dichtstbijzijnde tempel die in Mesa, in de Amerikaanse staat Arizona. Het was moeilijk om zo'n dure reis te maken. Later, toen mijn vader geroepen was als districtspresident, vroeg de zedingspresident: 'En, wat gaat u doen?'

'Wij gaan naar de tempel', antwoordde mijn vader. Hij organiseerde een reis voor ongeveer honderd mensen die samen naar de tempel in Mesa gingen. Toen ons gezin verzegeld werd, hadden we allemaal het gevoel dat mijn moeder erbij was. We wisten dat ze het evangelie had aanvaard.

Toen mijn vrouw, Blanca,

Guatemala-Stadtempel
(Guatemala)

n van de tempel

en ik gingen trouwen, moesten we volgens de wet van Guatemala eerst een burgerlijk huwelijk sluiten. Ik vond dat geen fijne ceremonie: er werd gezegd dat we trouwden tot de dood ons zou scheiden. De volgende dag gingen we naar Arizona, ook al moesten we enkele van onze bezittingen verkopen om de reis te kunnen betalen. Voor eeuwig aan mijn vrouw verzegeld worden in de tempel was een van de fijnste dingen die ik in mijn hele leven heb meegemaakt.

Maar al gauw ontdekten we dat we niet meer genoeg geld hadden om terug te keren naar Guatemala. Toen we naar de kerk gingen, schudde een man ons de hand en liet er een biljet van twintig dollar in achter. Een andere man deed hetzelfde. Ik had niets over onze problemen gezegd. We hadden het wel aan onze hemelse Vader verteld.

Ik was ringpresident toen er een tempel voor Guatemala werd aangekondigd. Ik mocht helpen met het inzamelen van geld voor de tempel en het voorbereiden van de mensen zodat ze in aanmerking zouden komen om erheen te gaan. Er werd ons gevraagd om tienduizend dollar in te zamelen. Kinderen, jongelui en volwassenen deden allemaal mee. De mensen in de ring waren zo enthousiast dat we ongeveer 27 duizend dollar inzamelden — bijna drie keer zoveel als ons ten doel gesteld was.

Toen onze jongste, Daniel, elf jaar was, zei hij dat hij een bijzonder cadeautje wilde als

hij twaalf werd. Hij wilde naar de tempel gaan om zich te laten dopen voor enkele voorouders. Het hele gezin begon te werken aan hun familiegeschiedenis. We kregen een nauwere band met onze levende familieleden en vonden enkele voorouders voor wie er nog geen tempelwerk was gedaan. Op de twaalfde verjaardag van mijn zoon liet hij zich dopen voor die mensen. Ik verrichtte de verordeningen. En Daniel kreeg een sterker getuigenis van tempelwerk.

Zoals u kunt zien, heb ik veel van de beste momenten in mijn leven in het huis des Heren doorgebracht. En dat kunt u ook.

Bedenk altijd dat onze Heer Jezus Christus van kinderen houdt. Als we lezen over het bezoek dat Hij na zijn opstanding aan Amerika bracht, zien we dat Hij de kinderen bij zich riep en ze allemaal zegende. Er zijn maar weinig plaatsen in de Schriften waar de schrijver het gezegde niet kon opschrijven, maar dit was er een. De woorden en de zegens waren zo heilig dat ze niet konden worden opgeschreven. (Zie 3 Nephi 17:12–23.) Jezus houdt net zoveel van jou als van die kinderen.

Ik geloof dat mijn getuigenis net zo sterk was toen ik twaalf was als nu. Je hoeft geen volwassene te zijn om een getuigenis van Jezus Christus te hebben of om iets goeds te doen. Misschien besef je soms niet hoeveel goed je doet voor je ouders, voor je familieleden, en voor de wereld. ●

'Wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen' (Matteüs 16:19).

NA HET NIEUWE TESTAMENT

ILLUSTRATIE PAUL WANN

Petrus, Jakobus, Johannes en de andere apostelen en kerkleiders werkten hard om de mensen over Jezus Christus te leren. Veel mensen in veel verschillende landen werden lid van de kerk. De heiligen probeerden Gods geboden te gehoorzamen.

Handelingen 6:2-4; 7; 11:19-21

Slechte mensen wilden niet dat de heiligen in Jezus Christus geloofden en dat ze Gods geboden gehoorzaamden. Daarom probeerden ze de geboden te veranderen. Sommige heiligen geloofden de slechte mensen. Ze geloofden niet meer in Jezus en gehoorzaamden zijn geboden ook niet meer.

Galaten 1:6-8; Titus 1:10-11; 1 Johannes 2:18-19

Poster
participatieperiode

Ons gezin kan eeuwig zijn

Voordat we op aarde kwamen leerde onze hemelse Vader ons het grote plan van geluk. Het gezin staat centraal in zijn plan. Omdat Hij van ons houdt, heeft Hij ons huisgenoten gegeven zodat we van elkaar kunnen houden en van elkaar kunnen leren. Als we het plan van onze hemelse Vader volgen, kunnen we als gezin bij Hem terugkomen om voor altijd bij Hem te wonen.

Lees onder gebed de schriftuurplaatsen en citaten op de poster van dit jaar, en vertel erover tijdens de gezinsavond. Doe je dat, dan weet je weer wat een zegen het is om tot een gezin te behoren. En je leert hoe je jullie gezin sterker kunt maken.

Instructies

1. Maak de nietjes open, haal de poster uit het tijdschrift en duw de nietjes weer dicht.
2. Knip de fundamentstukjes uit en doe ze in een envelop. Knip de stukjes van het huis uit en doe ze in een andere envelop.
3. Zoek aan het begin van elke maand het fundamentsteentje en het stukje huis van die maand uit de enveloppen (alle stukjes hebben de naam van een maand achterop staan). Lees de tekst of het citaat en leer het uit je hoofd. Plak daarna de stukjes op hun plaats. Als je het stukje van oktober vastmaakt, zorg er dan voor dat er geen plaksel aan de achterkant van de deur zit. In november knip je de deur langs de stippellijn open en vouw je hem open. In december teken je een plaatje van jullie gezin of plak je er een op het stukje met de deur.

Bij het distributiecentrum zijn meer posters (bestelnummer 24958 120) beschikbaar.

Ons gezin kan eeuwig zijn

'Het gezin staat centraal in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' (Het gezin: een proclamatie aan de wereld', De Ster; oktober 1998, p. 24.)

september

juni

maart

januari

november

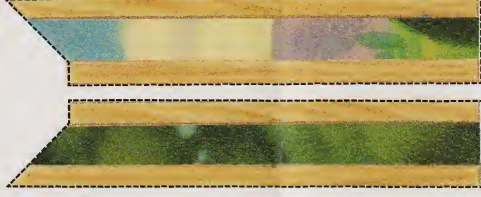
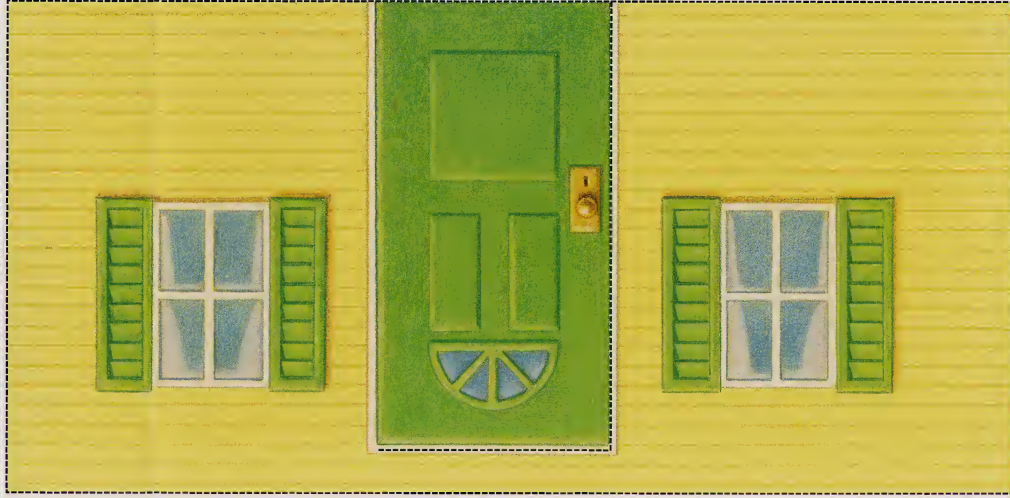
oktober

augustus

april

mei

SUPRIMÉ STYL WOOP

Ik ben een kind van God.

Het gezin (eten, control) is het plan van onze hemelse Vader.

Een gezin kan gelukkig zijn als het Jezus Christus volgt.

Gezinsleden hebben belangrijke taken.

Mijn hemelse Vader leert me hoe ik ons gezin kan versterken.

Tijdsopstapelen het gezin.

Problemen leren me hoe ik ons gezin kan versterken.

Ons gezin wordt gezegend als we Jezus Christus gedenken.

Jezus Christus maakt het mij mogelijk om weer bij onze hemelse Vader te wonen.

Geduld, gebed, bekering en vergeving kunnen ons gezin versterken.

Respect, liefde, werk en gezamenlijke ontspanning kunnen ons gezin versterken.

Substantieel gezin kan ons gezin versterken.

Oktober: 'Hetgeen ik, de Here, heb gesproken, dat heb ik gesproken (...) door mijn eigen stem, of door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Juli: 'Laat dit huis ter ere van mijn naam worden gebouwd, opdat ik daarin mijn verordeningen aan mijn volk moge openbaren' (LV 124:40).

April: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leerlingen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen' (De Ster, oktober 1998, p. 24).

Mei: 'Kinderen, weest uw ouders gehoorzaam [in de Here], want dat is recht' (Efeziërs 6:1).

november

september

augustus

maart

december

oktober

juli

juni

mei

april

februari

januari

Januari: 'Ik ben een kind van God. Ik weet dat mijn hemelse Vader van mij houdt, en ik houd van Hem. Ik kan altijd en overal tot mijn hemelse Vader bidden. Ik probeer altijd aan Jezus Christus te denken en Hem te volgen.' (*Faith in God*, binnenkant vooromslag).

Februari:

'Het gezin is door God ingesteld.' (De Ster, oktober 1998, p. 24.)

Juni: 'En gij zult geen lust hebben om elkander kwad te doen, maar alleen om vreedzaam te leven' (Mosiah 4:13).

Augustus:
'Een gestoegd (...) gezin [wordt] gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebied, bekering [en] vergeving.' (De Ster, oktober 1998, p. 24.)

september:
'Een gestoegd (...) gezin [wordt] gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.' (De Ster, oktober 1998, p. 24.)

Maart:
'Jezus ziede tot hem: ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6).

November:
'Gedenk de sabbatdag, dat gij die heilig!' (Exodus 20:8).

Veel goede heiligen werden gedood. Toen de apostelen gedood waren, was er niemand meer om de kerk te leiden. De kerk van Jezus Christus was niet meer op aarde. De sleutels van het priesterschap waren van de aarde weggenomen en de mensen hadden geen profeet meer om ze te leiden. De apostelen Petrus en Paulus hadden al gezegd dat dit zou gebeuren.

Matteüs 23:34; 24:8-10; Romeinen 8:36; 1 Korintiërs 4:9-13; James E. Talmage, Jezus de Christus, p. 511.

Er gingen honderden jaren voorbij. Er waren veel verschillende kerken, maar geen een met apostelen. Hun leiders hadden het priesterschap niet. Geen van de kerken was de kerk van Jezus Christus. Maar profeten hadden wél gezegd dat de kerk van Jezus Christus na heel veel jaren weer op aarde zou komen.

Handelingen 3:19-26; 2 Tessalonicenzen 2:1-4; 2 Timoteüs 4:3-4

In 1820 wilde een jongen die Joseph Smith heette, weten welke kerk de kerk van Jezus Christus was. Hij ging vlakbij zijn huis het bos in, knielde en vroeg God om hem te vertellen welke kerk de goede was.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:3, 5, 10, 14–15

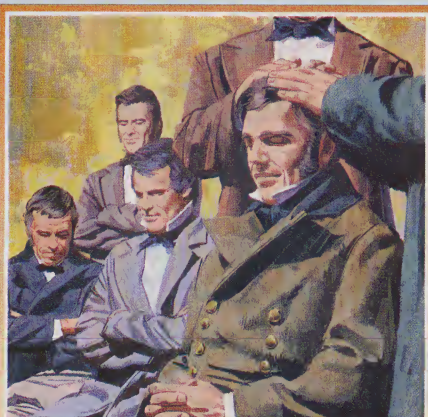
Onze hemelse Vader en Jezus Christus kwamen bij Joseph Smith. De Heiland zei Joseph dat hij zich bij geen van de kerken moest aansluiten omdat ze geen van alle de goede waren.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:17–19

God koos Joseph Smith als de profeet die de kerk van Jezus Christus weer terugbracht op aarde. God stuurde engelen om Joseph het priesterschap te geven, en Hij hielp Joseph met de vertaling van het Boek van Mormon. Op 6 april 1830 werd de kerk van Jezus Christus gesticht.

Geschiedenis van Joseph Smith 1:33, 66–75

Net zoals Jezus de twaalf apostelen had gekozen om Hem te helpen toen Hij op aarde was, werden er twaalf apostelen gekozen om Joseph Smith te helpen met het leiden van de kerk. Zij kregen de macht om het evangelie te verkondigen en wonderen te verrichten.

LV 102:3, 107:22–23, 35

Jezus wil dat iedereen van zijn kerk hoort. Toen Hij nog op aarde was, stuurde Hij zendingen uit om de mensen het evangelie te leren. Jezus zei tegen Joseph Smith dat hij zendingen moest uitsenden om alle mensen het evangelie van Jezus Christus te leren.

LV 1:18, 30

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is dezelfde kerk die Jezus en zijn apostelen hadden toen zij nog op aarde waren.

LV 115:4

Ik ben een kind van God

SHEILA E. WILSON

'Ik ben een kind van God. Ik weet dat mijn hemelse Vader van mij houdt, en ik houd van Hem. Ik kan altijd en overal tot mijn hemelse Vader bidden. Ik probeer altijd aan Jezus te denken en Hem te volgen' (Faith in God, binnenkant vooromslag).

Wie ben jij? Weet je dat? Je weet hoe je heet, en je weet dat je bij een gezin hier op aarde hoort. Je ouders, broertjes en zusjes houden van je. Jij bent heel bijzonder voor ze. Je bent ook bijzonder voor je hemelse Vader. Hij is de Vader van je geest. Voordat je op aarde kwam, woonde je bij Hem. Iedereen die op aarde is geboren, is een kind van onze hemelse Vader.

Je herinnert je niet dat je bij je hemelse Vader woonde, maar je bent zijn kind. In de Schriften staat dat we allemaal kinderen van de 'Allerhoogste' zijn (Psalmen 82:6). 'Allerhoogste' betekent hemelse Vader.

Heb je dezelfde kleur ogen als je moeder? Is de kleur van je haar hetzelfde als die van je vader? Kinderen lijken vaak erg op hun ouders. In de Bijbel staat: 'God heeft de mens naar zijn beeld geschapen' (Genesis 1:27). Dat wij naar zijn beeld geschapen zijn, betekent dat jij op je hemelse Vader lijkt. Het betekent ook dat je kunt worden zoals Hij.

De profeten getuigen dat je een kind van God bent en dat Hij je kent en van je houdt. Elke keer dat je 'Ik ben een kind van God' (*Kinderliedjes*, p. 2) zingt, getuigt je dat je weet wie je bent. Je hemelse Vader houdt van je. Hij verhoort je gebeden en helpt je om te worden zoals Hij. Je bent zijn kind en Hij wil dat je op een dag terugkomt om bij Hem te wonen.

Tekstendoos:

Maak pagina K13 voorzichtig los en plak hem op stevig papier. Knip rondom langs de doorgetrokken zwarte streep. Vouw langs de stippellijnen om een doos te maken. Plak de eindflappen vast. Vouw de bovenste eindflap om zodat de doos dichtgaat, maar plak die niet vast. Teken een plaatje van jezelf in het lege lijstje, of

plak er een foto van jezelf in. Lees de schriftuurplaatsen aan beide kanten van de doos.

Knip de strookjes met de tekstverwijzingen uit en doe ze in de doos. Kies elke dag een tekst uit en onderstreep hem in je Schriften. De teksten herinneren je eraan wie je bent. Gebruik de doos ook op een gezinsavond.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Laat de kinderen een plaatje van een baby zien of nodig een moeder die pas een kind heeft gekregen uit om te vertellen over de voorbereidingen voor de geboorte (bijvoorbeeld: de gezinsleden waren enthousiast, nieuwe kleertjes gekocht, de ouders wisten dat ze van de baby zouden houden). Vergelijk dat met wat onze hemelse Vader voor ons voelt. Hij heeft deze wereld voor ons gemaakt om in te wonen. Hij is blij als wij groeien, leren en het goede kiezen. Bereid praktijkvoorbeelden voor (zie Onderwijzen — geen grotere roeping [1999], p. 161–162) waaruit blijkt dat je, als je weet dat je een kind van God bent, je keuzen en gedrag daarop baseert. Knip uit rood, geel en blauw papier silhouetten van kinderen. Laat, terwijl de kinderen 'Ik ben een kind van God' zingen, de silhouetten rondgaan. Als de muziek opbouwt, en iemand houdt een rood kind vast, laat hem dan een manier noemen waarop onze hemelse Vader van ons houdt: als bij een geel kind vasthoudt, laat hem dan een manier noemen waarop bij zijn liefde voor zijn hemelse Vader kan tonen, en als bij een blauw kind vasthoudt, laat hem dan een praktijkgeval oplossen. Laat elk kind opschrijven hoe hij weet dat bij een kind van God is.*

2. *Laat de kinderen elke keer opstaan dat u iets zegt dat hen beschrijft. Gebruik beschrijvingen van de overeenkomsten en verschillen tussen de kinderen, zoals 'ieder met een neus' of 'ieder die iets blauws draagt'. Leg uit dat we allemaal eigenschappen hebben die overeenkomen met die van onze hemelse Vader, omdat wij zijn kinderen zijn. We kunnen geestelijke groeien en meer op onze hemelse Vader gaan lijken. Schrijf aan de ene kant van het bord 'Mijn hemelse Vader is' en aan de andere kant 'Ik kan'. Laat de kinderen enkele eigenschappen van onze hemelse Vader opnoemen (liefdevol, aardig, gul enzovoort). Laat ze vervolgens enkele eigenschappen opnoemen die ze zelf hebben of die ze zouden willen ontwikkelen. ●*

Vouwen, maar niet vastplakken

Ik ben een kind van God (zie Psalmen 82:6; LV 76:24).

Ik ben naar het beeld van God geschapen (zie Mozes 2:27).

Onze hemelse Vader heeft me gezegend met een stoffelijk lichaam. Mijn lichaam is een tempel (zie 1 Korintiërs 3:16-17).

Onze hemelse Vader heeft zijn zoon, Jezus Christus, naar de aarde gestuurd om mij te helpen zodat ik terug kan komen bij Hem (zie LV 49:5).

Onze hemelse Vader heeft mij op aarde huisgenoten gegeven om me te helpen en te leiden (zie LV 68:25-28).

Ik heb vroeger bij mijn hemelse Vader in de hemel gewoond (zie LV 93:29).

Onze hemelse Vader en Jezus Christus willen dat ik gelukkig ben (zie 2 Nephi 2:25).

Onze hemelse Vader houdt van me en geeft me talenten (zie LV 46:11).

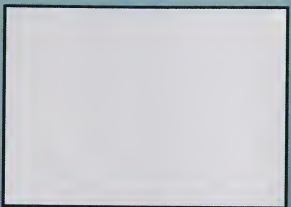
Onze hemelse Vader heeft me de Schriften gegeven zodat ik meer over Hem te weten kan komen (zie LV 33:16).

Onze hemelse Vader luistert naar mijn gebeden en verhoort ze (zie LV 112:10).

Ik kan op een dag terugkomen bij mijn hemelse Vader om bij Hem te wonen (zie LV 78:7).

Plakken

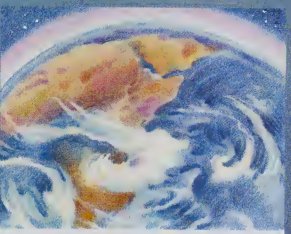
Plakken

Ik ben een kind van God, mijn hemelse Vader houdt van mij (zie Psalmen 82:6).

Onze hemelse Vader heeft mij op aarde huisgenoten gegeven (zie LV 66:25-28).

Ik woon in een mooie wereld die voor mij geschapen is (zie LV 14:9).

Onze hemelse Vader heeft zijn Zoon, Jezus Christus, gestuurd om mij te helpen (zie Johannes 3:16).

Omdat Hij van me houdt, heeft mijn hemelse Vader door Jezus Christus deze mooie wereld geschapen (zie LV 14:9).

Ik kan mijn liefde voor mijn hemelse Vader en Jezus Christus laten zien door de geboden te onderhouden (zie Johannes 14:15).

Onze hemelse Vader luistert naar mijn gebeden en verhoort ze (zie LV 112:10).

Onze hemelse Vader en Jezus Christus willen me helpen om de geboden te gehoorzamen (zie 1 Nephi 3:7).

Ik probeer altijd aan Jezus Christus te denken en Hem te volgen, zodat ik eens bij Hem kan wonen (zie Johannes 14:3).

Plakken

Plakken

Een lied van geloof

RONDA GIBB HINRICHSSEN
Een waar gebeurd verhaal

'Het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot de Heer'
(LV 25:12).

Het was net gaan regenen toen Angela van zeven jaar de tent instapte. Haar twee oudere broers, Michael en Mark, waren er al. Mama en papa hadden dichtbij hun eigen tent opgezet.

'Laten we onze gebeden zeggen voordat we in onze slaapzak stappen', zei Michael.

De drie kinderen knielden neer om te bidden. Angela bedankte haar hemelse Vader voor haar vele zegeningen, en ze vroeg Hem om hen te beschermen tegen de storm en ze te helpen goed te slapen.

Na haar gebed schoof ze in haar slaapzak. Lange tijd was alles stil, behalve het plof, plof, plof, plof van de regen op het dak van hun tent. Toen hoorde ze

Michaels stem. 'Hé Angela, vond je Mount Rushmore niet cool?'

'Ja', antwoordde ze met een gaap.

'De dieren in het park ook', zei Mark.

'Die vond ik ook leuk', stemde Angela in. Ze stelde zich voor dat de bizonkalveren zo dicht bij de weg stonden dat ze ze met hun ogen de langzaam rijdende auto's kon zien volgen.

Flits! Boeeeeem!

Angela kneept haar ogen

dicht. 'Ga nou maar slapen', zei ze in zichzelf. 'Het is maar onweer.' Het had bijna alle dagen van hun gezinsvakantie geregend. Elke keer dat het regende, schoten er bliksemschichten als hete pijlen door de lucht, en echode de donder telkens weer als tromgeroffel.

Flits! Boeieeem!

Angela trok de slaapzak over haar hoofd. 'Ga nou maar slapen', zei ze weer in zichzelf.

'Mark, ben je wakker?' Michael fluisterde het door het duister.

'Hmmm?' Mark klonk slaperig.

'Ben je wakker?'

Flits!

Mark deed zijn ogen open. 'Nu wel', zei hij.

Boeem!

'Angela, ben je wakker?' vroeg Michael.

'Ja', bibberde Angela. 'Ik ben bang. Ik wil naar de tent van papa en mama.'

'Het regent te hard', zei Michael. 'Je wordt kletsnat. Bovendien is het niet veilig om met onweer naar buiten te gaan.'

Angela fronste. 'Maar ik ben echt bang.'

Flits! Flits!

'Je hoeft niet bang te zijn', zei Mark. 'De bliksem is echt *cool!* Het is gewoon wat statische elektriciteit in de wolken.'

Boeem!

'En de donder klinkt als een grote zweep!' voegde hij eraan toe.

Angela beefde. 'Ik vind het niet fijn.'

Flits! Boeem!

'Nou, denk dan aan iets waar je blij van wordt', stelde Mark voor. 'Dat zou kunnen helpen.'

Angela deed haar ogen dicht en dacht aan een veld vol gele bloemen. Ze stelde zich voor dat ze lachend van een heuvel af het veld in liep.

Flits! Boem! Flits! Flits! Boeieem!

'Het werkt niet', zei Angela bibberend. 'Ik ben nog steeds bang.'

Plotseling begon de regen heel hard op hun tent te kletteren. Angela kroop zo ver mogelijk haar slaapzak in. Wat kon ze doen om niet meer bang te zijn? En toen kreeg ze een ingeving. 'Waarom zingen we niet

iets?' riep ze, hopend dat haar broers haar boven het lawaai uit konden horen. 'Mijn jeugdwerklerares zegt dat we ons beter kunnen voelen als we jeugdwerklidjes zingen.'

'Goed', zei Mark hard. 'Wat gaan we zingen?'

Wat denk je van 'Ik ben een kind van God'? stelde Michael voor.

Langzaam begon Angela zachtjes te zingen.

*'Ik ben een kind van God,
door Hem op aard' gebracht...'*

Angela hield stil. Haar broers zongen niet mee. 'Ze horen me vast niet', dacht ze. Dus zong ze wat harder.

*'Hij heeft mij met een veilig thuis
en ouders lief bedacht.'*

Haar broers zongen nu mee.

*'Leid mij, help mij, blij dicht bij mij,
vraag ik hun steeds weer,
leer mij al wat ik moet doen
dat ik tot Hem wederkeer.'
(Kinderliedjes, 2-3).*

Flits! Boem!

'Wat gaan we nu zingen?' vroeg Angela.

'Laten we het nog een keer zingen', zei Michael.

Angela, Michael en Mark zongen telkens opnieuw 'Ik ben een kind van God' totdat de storm voorbij was en het weer rustig was in hun tent.

'Het werkte!' zei Angela in zichzelf toen ze lekker in haar warme slaapzak kroop. 'Nu kan ik eindelijk gaan slapen.' Toen ze haar ogen dichtdeed, kreeg ze nog een andere gedachte. 'Ik ben een kind van God en ik weet dat Hij me helpt om de juiste weg te vinden.' ●

'Net als dat mooie jeugdwerklidje dat jullie zingen is ieder van jullie *echt* een kind van God.'

President Ezra Taft Benson (1899-1994), 'Aan de kinderen van de kerk', zie *De Ster*, mei 1989, p. 81.

In het nieuws

Ouderling Haight viert 97ste verjaardag

Op 2 september 2003 heeft ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen een mijlpaal bereikt die geen enkele andere algemene autoriteit in actieve dienst in de kerk heeft bereikt – hij heeft zijn 97ste verjaardag gevierd.

Op recepties en bijeenkomsten werd hij gefeliciteerd door zijn vrouw, Ruby, het Eerste Presidium, verscheidene algemene autoriteiten en familieleden.

Ouderling Haight werd op 2 september 1906 in Oakley (Idaho) geboren, als zoon van Hector C. en Clara Tuttle Haight. Hij en zuster Haight hebben drie kinderen, achttien kleinkinderen en 78 achterkleinkinderen.

In een stoel in zijn huiskamer en omringd door familieleden, glimlachte ouderling Haight vredig en zei: 'Het is echt een fijne dag.'

*Ontleend aan Church News,
6 september 2003.*

Ringgebouw in Michigan na brand herbouwd

Minder dan een jaar nadat het ringgebouw van de ring Lansing (Michigan) door vuur werd verwoest, werd op 23 juni 2003 het nieuwe gebouw op dezelfde locatie voltooid. In september zijn er open dagen georganiseerd ter ere van de brandweerlieden uit de omgeving.

President Hinkley feliciteert ouderling David B. Haight en zijn vrouw, Ruby, tijdens de viering van zijn 97ste verjaardag.

In juni 2002 stak een brandstichter het veertig jaar oude ringgebouw in brand, dat door de 3.300 leden uit elf wiken gemeenten in Michigan werd gebruikt. De schade bedroeg ongeveer vijf miljoen euro. Niemand was gewond geraakt.

Door goede samenwerking met de gemeenschap en plaatselijke ambtenaren, kon er snel een vergunning worden verkregen om het puin te ruimen en met de bouw van een nieuw ringgebouw te beginnen. De gemeenschap heeft duizenden euro's bijgedragen aan de herbouw. De schenkingen zijn gebruikt om het verwoeste centrum voor familiegeschiedenis opnieuw van apparatuur te voorzien.

Na de herbouw van het ringgebouw zei ringpresident Bruce Dale tegen de *Lansing State Journal*: 'Het is een overwinning van alles wat belangrijk is – wat niet door vuur kan worden vernietigd, zoals ons geloof en onze gevoelens voor ons land.'

Zendingen zingen in Montreal

Zo'n tweehonderd zendingen in het zendingsgebied Montreal (Canada) hebben op 18 augustus 2003 voor het begin van een honkbalwedstrijd van de Montreal Expos het Canadese volkslied 'O Canada!' gezongen.

Als koor op het veld, met hun naam 'Zendingsgebied Montreal (Canada)' op het scorebord, hebben de zendingen voor zo'n tienduizend fans in het stadion gezongen.

'De kerk in Quebec wordt niet altijd begrepen of geaccepteerd', zei president David Ulrich van het zendingsgebied Montreal. 'Zo'n enkele activiteit zal daar geen grote verandering in aanbrengen, maar dit was een goede mogelijkheid om aan deze gemeenschap te laten zien wie we zijn en wat we doen.'

Later, aan het eind van de achtste slagbeurt, stonden de zendingen spontaan op en zongen 'Uitgekozen Hem altijd te dienen', waarvoor ze van het publiek een applaus kregen.

Zendingen in het zendingsgebied Montréal (Canada) zingen het Canadese volkslied 'O Canada!' bij een honkbalwedstrijd van de Montreal Expos.

Tijdens de wedstrijd waren de zendingen herhaaldelijk op het scorebord te zien.

De zendingen zeggen dat ze sinds de wedstrijd nu beter herkend worden. Sommige zendingen worden zelfs op straat aangesproken en begroet door mensen die hen hebben zien zingen. Plaatselijke leden merken dat hun burenen nu meer open staan en bereid zijn om over godsdienst te praten.

Kerk bedankt indianenstam Ponca

Tijdens een onlangs gehouden ceremonie in Nebraska heeft de kerk de indianenstam Ponca bedankt, van wie de voorouders in de winter van 1846-1847 veel mormoonse pioniers het leven hebben gered.

De ceremonie, die tijdens de jaarlijkse bijeenkomst van de stam werd gehouden, omvatte de overhandiging van een onderscheiding, ter herinnering aan de goede relatie tussen de pioniers en de Ponca's. Ouderling Maury W. Schooff, een van de gebiedszeventigen, en G. Michael Tibbitts, president van de ring Sioux Falls (South Dakota), hebben de

onderscheiding overhandigd aan Mark Peniska, opperhoofd en voorzitter van de stam.

Op de onderscheiding staat vermeld hoe een groep pioniers vanuit Winter Quarters naar het westen was gestuurd om de omgeving te verkennen, en later de opdracht kreeg om in het midden van Nebraska te overwinteren. Er staat dat de pioniers met acht opperhoofden van de

Ponca spraken, die hen uitnodigden om de winter met de Ponca's bij de 'Running Water', ofwel de rivier Niobrara, door te brengen. De pioniers aanvaardden de uitnodiging, en hoewel sommigen in de winter overleden, overleefden de meesten door de hulp en goedheid van de Ponca's. ■

*Ontleend aan Church News,
6 september 2003.*

De samenleving versterken

De helpende hand in Chili

Jason Swensen

Goed verzorgde jongeren met een glimlach op het gezicht en een vest met de vaderlandslievende kleuren rood, wit en blauw, worden steeds vaker gezien in de steden in Chili. Soms hebben ze kwasten of hamers bij zich. Andere jongeren werken met hark en schop. En hun gezichten zijn vaak in de krant te zien.

Ze zijn instituutscursisten – jonge Chileense mannen en vrouwen die

veel op de cursisten in andere landen lijken. Velen zijn op zending geweest. Sommigen bereiden zich op het huwelijk voor. Allemaal hopen ze op een gelukkige toekomst.

Samen zijn ze 'Manos Que Ayudan' (helpende handen) geworden, een groep Chileense kerkleden die vrijwilligerswerk verrichten. In andere Zuid-Amerikaanse landen zijn soortgelijke organisaties actief, zoals in Brazilië, Argentinië en Paraguay, die allemaal gehoor hebben gegeven aan de oproep om te dienen en hun gemeenschap te verbeteren.

Jongvolwassenen in Chili geven hun tijd en inspanning om tijdens een project van 'Manos Que Ayudan' (helpende handen) onkruid te verwijderen.

Iedere groep 'Manos Que Ayudan' in Chili bestaat uit leden van vijf instituten die onder leiding van een van de gebiedszeventigen werkzaam zijn.

'Bij een van onze recente projecten waren 250 jongvolwassenen betrokken', zei ouderling M. Gonzalo Sepúlveda, een van de gebiedszeventigen in Santiago. 'We hebben twee pleinen aangelegd, met materiaal en apparatuur van de stad.'

Het schilderswerk, de graafwerkzaamheden en de aanleg werd door jongvolwassenen gedaan, die een vest in de nationale kleuren van Chili aan hadden, met daarop de woorden 'Manos Que Ayudan'. Door hun inspanningen, die in de krant genoemd werden, heeft de kerk veel contacten kunnen leggen.

'Ze hadden niet alleen dezelfde kleren aan, maar ze vielen op doordat ze zo goed verzorgd waren', zei ouderling Sepúlveda.

Voordat ze met een project willen beginnen, spreken leiders als ouder-

ling Sepúlveda met burgemeesters en andere functionarissen om de behoeften van een stad vast te stellen. Dan wordt er een datum afgesproken. De jongvolwassenen arriveren ruim op tijd en zijn klaar om aan het werk te gaan.

'Een van de burgemeesters vroeg zich af hoe we zo vroeg op een zaterdagochtend zoveel jonge mensen uitgerust en enthousiast bij elkaar konden krijgen (...) terwijl de meeste andere jonge mensen net thuiskwamen van de feestjes van de vorige avond', zei ouderling Sepúlveda.

Groepen 'Manos Que Ayudan' worden steeds populairder in het land. Toen een groep in het zuiden van Chili niet in staat was om op tijd vesten met de woorden 'Manos Que Ayudan' te bemachtigen, stuurde een groep uit het noorden hun vesten op, zei ouderling Sepúlveda.

Jonge mensen die meedoen aan 'Manos Que Ayudan' zijn zowel begunstigen als weldoeners van het project, voegde hij eraan toe. 'Onze jongeren krijgen geestelijke ervaringen door vrijwilligerswerk.'

Ontleend aan Church News, 6 september 2003.

Braziliaanse leden geven les in naastenliefde

Alex Dantas

Toen radioverslaggevers de mensen aanspoorden om vanwege het koude weer thuis te blijven, hebben

ruim duizend leden van de kerk en belangstellenden negen openbare scholen in Curitiba (Brazilië) vernieuwd en schoongemaakt.

Het project was georganiseerd door de vrijwilligersorganisatie van de kerk, 'helpende handen', en was zo groot dat er twee weekenden achter elkaar aan werd gewerkt. Door het schilderen, het schoonmaken, de onderhoudswerkzaamheden en de kleine reparaties werd de leeromgeving van ruim achtduizend leerlingen verbeterd.

Dit is het tweede jaar dat de leden van de kerk de openbare scholen in Curitiba hebben aangepakt. Door de projecten is de relatie tussen de leiders van de kerk en de plaatselijke overheid aanzienlijk verbeterd. Het ministerie van onderwijs in de staat Parana had toestemming voor het project gegeven en stond erop dat het ministerie met de leden zou samenwerken.

'Ik ben zeer ontroerd door de hulp van de kerk', zei professor Sheila Marize Toledo Pereira, hoofd van het regionaal instituut van onderwijs in Curitiba, die het project nauwkeurig had gevolgd. 'U geeft ons veel meer dan opgeknapt gebouwen (...) u leert ons reine naastenliefde.'

Voor Ana Claudia Bavasd was het niet slechts een mogelijkheid om te dienen, maar een kans om dat samen met haar man te doen. 'Ik ben erg gelukkig', zei ze. 'Mijn man komt terug naar de kerk, en het is fijn om

Door bosbranden bij Vernon in British Columbia (Canada) werden zo'n dertigduizend mensen, waaronder de meeste leden van de wijk Kelowna 2, geëvacueerd.

samen met hem aan het project te werken. Hij is altijd al hulpvaardig geweest, en ik hoop dat we voor eeuwig samen mogen dienen.'

Helaas werd de stad de volgende dag door zware regen- en hagelbuien getroffen. De lokalen van de Amancio Mouro School overstromden en de kantoren werden bijna door de hagel verwoest.

'Hoewel de storm de pas geverfde muren beschadigde, bleven de kleuren van liefde, vriendschap en respect in ons hart achter, om nooit meer weggespoeld te worden', zei Alex Orengo, een belangstellende die met zijn gezin aan het project had deelgenomen.

*Ontleend aan Church News,
6 september 2003.*

Leden verenigen zich tijdens bosbrand

Sarah Jane Weaver

Gevoed door de droogte trok een bosbrand op 22 augustus door de stad Kelowna in British Columbia (Canada), waardoor zo'n dertigduizend mensen geëvacueerd moesten worden – onder wie de meeste leden van de wijk Kelowna 2, in de Ring Vernon. 238 huizen werden door het vuur verwoest.

De brand, die door blikseminslag was ontstaan, vernietigde het huis

van een van de leden, bisschop William R. Spittle van de wijk Kelowna 2.

Ruim 150 leden werden geëvacueerd, en sommige leden moesten hun huis binnen twintig minuten verlaten. 'Sommige leden pakten letterlijk alleen hun noodrantsoen', zei president Kent G. Burnham van de ring Vernon.

'De andere wijk [Kelowna 1] ging aan het werk om de andere wijk te helpen', zei president Burnham. 'Ze hebben veel werk verzet en hulp en steun geboden. De leden waren heel gastvrij. Omliggende ringen hebben ook hulp en steun geboden, net als omliggende gemeenschappen. Iedereen vond ergens onderdak.'

'De verwoesting was onvoorstelbaar', zei bisschop Andrew L. Draper van de wijk Kelowna 1. 'Alle leden zijn wakker geschud en weten dat ze voorbereid moeten zijn.'

Omdat een hele wijk werd geëvacueerd, was het volgens bisschop Draper niet mogelijk om via de huis-onderwijzers alle leden te bereiken. De kerk was tijdens de evacuatie 24 uur per dag open, 'zodat de leden naar de kerk konden komen als ze geen ander opvangadres hadden.'

Omdat de kerk open was, konden de plaatselijke leiders ook nagaan waar de leden zich tijdens de evacuatie bevonden.

Bisschop Draper zei dat veel leden in de gemeenschap hulp hebben verleend. Hij heeft zelf in een opvangcentrum registratiewerkzaamheden verricht. Heiligen der laatste dagen hebben ook honderden boterhammen klaargemaakt voor brandweerlieden die de frontlinie van de brand niet konden verlaten.

Ook zullen de leden mensen helpen die hun huis zijn kwijtgeraakt, zei bisschop Draper.

'We zijn heel dankbaar dat het vuur is tegengehouden. Als je kijkt naar de richting van het vuur, zouden er veel meer huizen zijn vernietigd als de windrichting niet was veranderd.', zei hij. ■

Eigentijds advies

President Hinckley moedigt de heiligen aan om in geloof te leven

Tijdens een onverwachts bezoek aan de conferentie van de ring Draper-River View in Utah op 24 augustus 2003, sprak president Gordon B. Hinckley tot de leden over hun goddelijk potentieel en hun verantwoordelijkheid.

'Ik vind het leuk om onverwachts een ringconferentie te bezoeken en te kijken hoe u eruit ziet', zei hij tegen de aanwezigen. 'U ziet eruit als gelovige, integere, grootmoedige, vriendelijke en liefdevolle mannen en vrouwen. Ik dank u voor het goede leven dat u leidt, voor het getuigenis in uw hart, voor uw verlangens om te doen wat de Heer van

u verwacht, voor de rechtschapen opvoeding van uw kinderen in de waarheid, en voor alles wat u als heiligen der laatste dagen doet.'

President Hinckley schonk aandacht aan alle grootouders, ouders, kinderen en kleinkinderen, en zei: 'Wij zijn de kinderen van onze Vader in de hemel, die met goddelijke eigenschappen op aarde zijn gekomen. Wij hebben de grote taak om die goddelijke eigenschappen toe te passen – om de essentie van die

eigenschappen, ons erfgoed, in ons leven te laten doorschemeren.'

Hij vertelde dat hij onlangs dertig nieuwe tempelpresidenten had geroepen. 'Ik sprak met een man over [het presidenten van] een tempel', zei president Hinckley. 'Ik vroeg: "Hoe staat u er financieel voor?"

'Hij zei: "We kunnen ons redden. Omdat we een tuin hebben, kunnen we het redden."

'Ik vroeg hem om ergens heen te

gaan waar hij geen tuin zou hebben, en hij heeft het geloof om daarheen te gaan. De Heer zal hem daarvoor zegenen', zei president Hinckley.

'Laten we in geloof leven. Laten we het evangelie naleven. Het is niet moeilijk. Het is zo eenvoudig. Maar we moeten het wel doen. En dat kunnen we. Dan zullen we gemoedsrust krijgen die uit geen andere bron te halen is', zei president Hinckley. ■

Ontleend aan Church News, 30 augustus 2003.

Regionaal nieuws

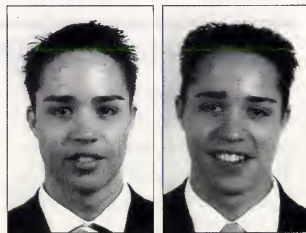
Ook de tweeling uit Zoetermeer gaat op zending

En jongeman die een paar uur na zijn aanstelling als zendeling al iemand doopt, is uitzonderlijk. De situatie deed zich enkele maanden geleden voor in Zoetermeer. Rainier Gfeller werd op 24 augustus aangesteld als zendeling, in verband met zijn roeping naar het zendingengebied Ivoorkust. 's Avonds had hij zijn eerste dopeling. Een lieve zuster die door de open dagen van de tempel geïnteresseerd in de kerk was geraakt en nu haar grote waterrees opzij had gezet om de vreugde van de doop te kunnen ervaren.

Het was in Zoetermeer toch al een bijzondere periode, omdat Rainiers tweelingbroer, Laurence, een week eerder was aangesteld als zendeling.

Hij vervult een zending in Engeland. Voor het eerst in de geschiedenis van de wijk Zoetermeer hebben wij nu twee jonge mannen uit één gezin tegelijkertijd op zending. Het totale aantal voltijdzendingelingen uit Zoetermeer is daarmee op drie gekomen, maar in februari zal nummer vier zich aandienen.

Voor de wijk Zoetermeer betekent dat ook dat, sinds de oprichting van de unit, tot nu toe alle jonge mannen uit deze wijk op zending zijn gegaan. De laatste avondmaalsdienst waarbij beide jongens aanwezig waren, kreeg dan ook onvermijdelijk een bijzonder tintje. Temeer omdat er in die dienst een gelegenheidskoor zong, bestaande uit bijna alle

Rainier en Laurence Gfeller, de tweeling uit Zoetermeer, nu op zending in Ivoorkust en Groot-Brittannië.

teruggekeerde zendingelingen die de wijk heeft, zo'n 21. Dat ook de tweeling uit deze wijk op zending gaat, past dus helemaal in de traditie. ■

*Michaël Vis, raadgever
jongemannenpresidium Zoetermeer*

Satellietuitzendingen

Regelmatig zijn er satellietuitzendingen vanuit Salt Lake City, die voor verschillende groepen leden bestemd zijn. Ook uitzendingen voor alle leden en belangstellenden zijn er regelmatig, zoals omlangs de kerstdevotional en over enkele maanden (begin april) weer de algemene conferentie van de kerk. Voor de eerste maanden van dit jaar zijn de volgende uitzendingen gepland:

10, 11 of 17 januari: instructievergadering voor leiders (informeer bij de priesterschapsleiders van uw unit naar de juiste datum en tijd).

Zondag 8 februari en zondag

14 maart: CES-haardvuurvondens, bestemd voor de jongvolwassenen.

Vrijdag 13 februari: speciale uitzending voor CES-personeel.

Zaterdag 3 april: algemene bijeenkomst jongevrouwen.

Zaterdag 3 en zondag 4 april: algemene conferentie.

Vrijdag 23 april: trainingsbijeenkomst voor zendelingen.

Het is mogelijk dat hier nog datums en uitzendingen aan worden toegevoegd. De uitzendingen kunnen in een groot aantal kerkgebouwen worden gevolgd; gewoonlijk is daarbij een Nederlandse vertaling beschikbaar. ■

roemdheden (bijvoorbeeld Rembrandt of Shakespeare), tenzij u een afstameling van hen bent. Stuur ook geen namen in van hooggeplaatste personen, historische figuren, adellijke geslachten, koningshuizen enz. De genealogische vereniging in Salt Lake City heeft een aparte afdeling die zich daarmee bezighoudt.

Houd rekening met de gevoelens van familieleden bij het inzenden van namen van gestorven personen die voor u tot een zijtak van de familie horen, zoals ooms en tantes, neven en nichten. Vraag hun toestemming. Als ze lid van de kerk zijn, willen ze het tempelwerk misschien zelf doen. Als ze dat niet zijn, zijn ze er misschien op tegen dat het gebeurt. Het is uw eigen voorgeslacht niet, dus u bent niet verplicht dit uit te zoeken.

Namen voor tempelwerk inzenden (1)

Vanuit zijn grote ervaring met tempelwerk en de dagelijkse ervaring in het Centrum voor familiegeschiedenis heeft broeder C. de Bruijn beschreven wat er van belang is bij de inzending van namen voor tempelwerk. In aangepaste vorm wordt deze beschrijving, verdeeld over enkele afleveringen, in *Kerknieuws* geplaatst. Het *zoeken* naar de namen van voorouders komt hier slechts summier aan de orde, maar is natuurlijk de eerste stap. Ook die maakt deel uit van onze verantwoordelijkheid ten opzichte van onze overleden voorouders.

Welke namen zoekt u op?

U bent verantwoordelijk voor het tempelwerk voor uw eigen voorgeslacht.

U stuurt geen namen in van andere bekende of onbekende personen, die niet tot uw voorgeslacht behoren. U gaat niet naar een begraafplaats en schrijft alle grafstenen over om die namen vervolgens in te zenden. Natuurlijk mag u wel onderzoek verrichten naar het voorgeslacht van anderen, als die daarmee instemmen of het u gevraagd hebben.

Stuur nooit namen in van be-

Hoe legt u uw gegevens vast?

Voor de inzending van namen wordt tegenwoordig gebruikgemaakt van speciale computerprogramma's. Als u geen computer bezit, wendt u zich tot een Centrum voor familiegeschiedenis. Kleinere aantallen doen zij graag voor u, voor grotere aantallen kunt u in het centrum een afspraak maken om zelf van de computer gebruik te maken.

Als u zelf een computer hebt, kunt u daar een door de kerk verstrekt computerprogramma op installeren, Personal Ancestral File (PAF). Dit programma is er in verschillende

Via www.familysearch.org is het computerprogramma *Personal Ancestral File* in verschillende talen (o.a. Engels, Duits, Frans en Spaans) gratis verkrijgbaar.

Ook reeds door anderen ingezonden namen zijn op deze site te vinden.

versies. Sommigen gebruiken nog PAF 2.31, een onder DOS draaiend programma dat geschikt is voor vrij oude computers. Dat werkt nog steeds, maar waar mogelijk is het raadzaam over te schakelen naar een hogere versie. PAF 3, de opvolger, is ook een DOS-programma. PAF 4 gebruikt dezelfde database als PAF 3, maar is een echt Windows-programma. De opvolger, PAF 5, is er een verbeterde en uitgebreide versie van. U kunt het gratis 'downloaden' vanaf www.familysearch.org op het internet.

Tot en met PAF 4 zijn er aparte velden voor de voor- en de achternamen. Vanaf PAF 5 is er slechts één veld. Dat leidt wel eens tot verwarring. U kunt via een optie instellen welke volgorde u gaat gebruiken: voornamen eerst, dan de achternaam of achternamen, of omgekeerd. Als u gekozen hebt voor

voornamen eerst, zal de vermelding Jan Prins resulteren in Jan /Prins/. Die schuine strepen omsluiten de achternaam. Als u gekozen hebt voor achternamen eerst, moet u natuurlijk Prins Jan intikken, anders wordt Jan als de achternaam beschouwd. Gebruik geen komma's.

Op lijsten wordt de achternaam altijd voorop gezet, ongeacht de keuze die u hebt gedaan. Bij meer gecompliceerde namen, bijvoorbeeld Jan Hendrik Brummelkamp van der Beugel, is er een goede kans dat alleen Beugel tussen schuine strepen wordt gezet. In dat geval verzet u zelf de beginstreep tot vlak voor 'Brummelkamp', anders worden 'Brummelkamp van der' als voornamen gezien.

PAF heeft een optie om achternamen automatisch in hoofdletters om te zetten. Niet verplicht, wel aan te raden.

Lidwoorden en voorzetsels, zoals *de, van der, van* enz. zijn deel van de achternaam. Voer ze in zoals de namen moeten worden uitgesproken. Dus niet Jan Gemert, van, maar Jan van Gemert, en let op de schuine strepen. Het moet Jan /van Gemert/ worden.

Zet nooit een mededeling zoals ONBEKEND of NIET GEVONDEN in een namenveld. Computers worden wel intelligent genoemd, maar u bent veel intelligenter. Voor een computer is ONBEKEND gewoon een naam. Als u met betrekking tot een naam iets niet weet (hetzij de voornaam of de achternaam), dan laat u het vakje eenvoudig leeg.

Zet in de naamvelden nooit titels of andere kwalificaties, zoals jongen, meisje, weduwe, doodgeboren, Miss, Mr., Jr., Rechter, Dominee, Kolonel, Majoer, Generaal, of Z.K.H. Het zijn geen namen, dus horen zij in het namenveld niet thuis. PAF heeft een apart veld voor titels.

Omdat de identiteit van een echtgenote afgeleid kan worden van de naam van haar man, is de vermelding 'Mrs.' toegestaan, wanneer de eigen familienaam van de vrouw niet bekend is.

Zet nooit aanduidingen zoals *tweeling, jong gestorven, niet gebuud of echtgenote* in het namenveld, ook niet als de naam onbekend is. ■

(Wordt vervolgd.)
Cornelis de Bruijn

In het zendingsveld

■ BALTISCHE STATEN

Stefaan Cannoodt
Baltic Mission
Melsilla iela 3, Riga, Letland

■ BELGIË/ NEDERLAND

Benjamin Karssen
Jeffrey Kleijweg
Hennie Kroon
Zendingsgebied Brussel:
België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Armin Panhuizen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

■ DUITSLAND

Dayenne Gerrits
Deutschland-Mission Leipzig
Zerbsterstraße 42
D-12209 Berlin

■ GRIEKENLAND

Richard Slegers
Jasper Roelofs
Joachim Anthierens
Albens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 Kifissia, Athene
Griekenland

■ GROOT-BRITANNIË

Ilona Klein
Paul Gerrits
Joey Hooyenga
Daniel de Jong
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield, West Midlands
B76 1JU, Engeland

Patrick Speksnijder
England London Mission
64-48 Princes Gate
Exhibition Road
London SW7 2PA, Engeland

Lesley Wieling
Christopher Weening
Alexander Piket
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, Engeland

Laurence Gfeller
Jelle Hofstee
Mark Kleijweg
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds,
Yorkshire, LS18 5AZ, Engeland

Rolf en Thea van der Put
Farm Management Company
6 Oulsam Drive, Feltwell
Norfolk IP26 4EL
Engeland

Kevin Verdegem
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 55BP
Schotland

■ IVOORKUST

Rainier Gfeller
Ivory Coast
Abidjan Mission
06 B.P. 1077
Abidjan 06
Ivory Coast, West Africa

■ PORTUGAL

Carla Fariq
Portugal Porto Mission
Rua de Amalia
Luazes 23 sala 7
4200-052 Porto
Portugal

■ VERENIGDE STATEN

Raphael Gout
Jurgen Hoole
Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100, Provo
Utah 84604, USA

Heidi Dhondt
Kim van Veluwen
Temple Square Mission
50 West North Temple Street
Salt Lake City
Utah 84150-1006
USA

Peter Erkamp
Illinois Chicago Mission
3295 N Arlington
Heights Ste 108
Arlington Heights
Illinois, 60004-1588
USA

Derk Jan Aukema
Arizona Tempe Mission
1871 E Del Rio Dr
Tempe, Arizona 85282-2822
USA

Christian Noot
Tucson Arizona Mission
1840 East River Road
Suite 102
Tucson, AZ 85718, USA

Randy Muller
California San Jose Mission
5406 Thornwood Dr Ste 145
San Jose, CA 95123
USA

■ WEST-INDIË

Geert Verhaegen
Bart van Wermeckerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo, Suriname

Joachim Arts
Rinaldo Kasanwidjoko
Thomas Vlainic
West Indies Mission
P.O. Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

Nieuwe zendingen

Naam:
Ilona Klein

Unit:
Den Bosch
(ring Rotterdam)

Aanvang zending:
22 oktober 2003

Zendingsgebied:
Birmingham (Engeland)

Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)

Naam:
Patrick Speksnijder

Unit:
Rotterdam 2

Aanvang zending:
22 oktober 2003

Zendingsgebied:
Londen (Engeland)

Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingscentrum, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een enveloppe of tussen kartonnetjes opsturen; niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familieled op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

Dagelijks de liefde van de Heer voelen

Kies onder gebed teksten en leringen uit deze boodschap die voorzien in de beoefening van de zusters die u bezoekt. Vertel over uw eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente: 'Als er iets is wat ik elke vrouw in de kerk toewens, dan is het dat zij dagelijks de liefde van de Heer voelt. Ik heb zelf de liefde van de Heer gevoeld en daar ben ik erg dankbaar voor.' ('Voel de liefde van de Heer', *Liabona*, juli 2002, p. 95.)

Wat belooft onze genadige God ons als wij Hem liefhebben?

1 Korintiërs 2:9: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.'

2 Nephi 1:15: 'De Here heeft mijn ziel uit de hel verlost; ik heb zijn heerlijkheid aanschouwd en ik ben voor eeuwig in de armen zijner liefde omsloten.'

President Gordon B. Hinckley:

'Liefde voor God is de wortel van alle deugd, al het goede, alle kracht in ons karakter, alle trouw aan het goede. (...) Heb de Heer, uw God, lief, en heb zijn Zoon lief, en wees altijd dankbaar voor de liefde die Zij voor ons hebben. Verflaunt een andere liefde, dan is er altijd nog die schitterende, allesovertreffende, eeuwige liefde die God voor ons heeft, en de liefde die God voor ons heeft, en de liefde van zijn Zoon, die zijn leven voor ons allen

heeft gegeven.' ('De profeet aan het woord', *De Ster*, december 1996, p. 8.)

1 Nephi 11:22-23: 'Het is de liefde Gods, die zich in het hart der mensen uitstort; daarom is ze boven alles begeerlijk (...) en de meest verblijdende voor de ziel.'

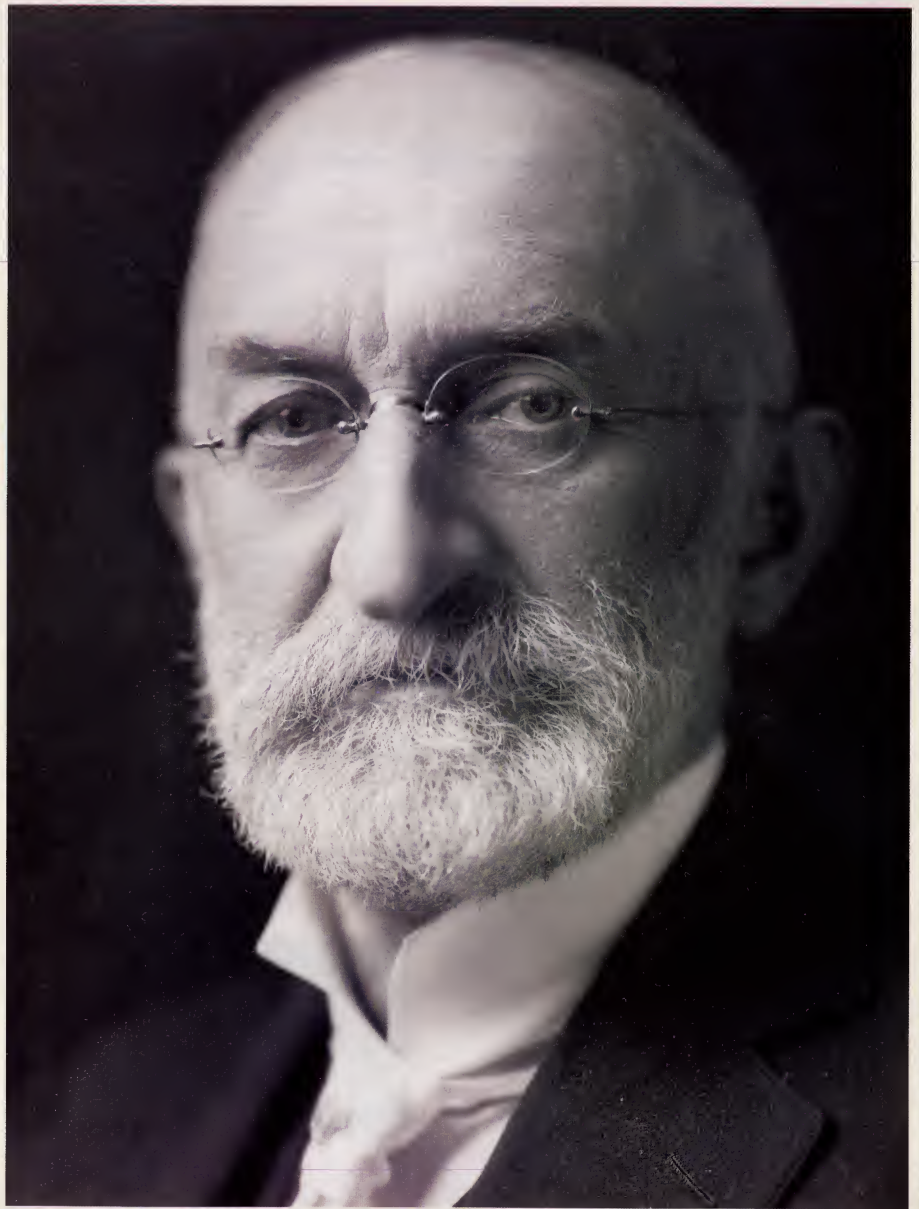
Wat kunnen wij doen om dagelijks de liefde van de Heer te voelen?

Jakob 3:2: 'Heft uw hoofd op en ontvang het aangename woord van God en verlustigt u in zijn liefde; want dit moogt gij voor immer doen, indien uw geest standvastig is.'

Ouderling Gene R. Cook van de Zeventig: 'Ware dankbaarheid is het vermogen om in ootmoed liefde te zien, te voelen en zelfs te ontvangen. Dankbaarheid is een vorm van liefde teruggeven aan God. Erken zijn hand, zeg Hem dat, spreek uw liefde voor Hem uit. Als u de Heer echt leert kennen, dan vindt u een intieme, heilige relatie die gebaseerd is op vertrouwen. U komt er dan achter dat Hij uw kwellingen begrijpt en dat Hij vol mededogen altijd in liefde op u zal reageren.

'Neem het in ontvangst. *Voel* het. Het is niet voldoende om alleen te weten dat God u liefheeft. Die gave moet u dag in, dag uit, voortdurend *voelen*. Dan wordt het een goddelijke motivatie voor u. Bekeer u. Verwijder alle wereldsheid uit uw leven, inclusief boosheid. Ontvang voortdurend vergeving voor uw zonden, dan zult u al uw begeerten beteugelen en vervuld worden met liefde.' ('Naastenliefde: volmaakte, eeuwigdurende liefde', *Liabona*, juli 2002, p. 92-93.) ■

Heber J. Grant

Profeet voor moeilijke tijden

President Grant, die bekend stond om zijn vasthoudendheid, was goed voorbereid om de kerk te leiden na de Eerste Wereldoorlog, tijdens de grote economische crisis, en in de Tweede Wereldoorlog.

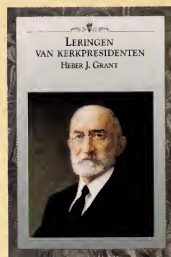
SHERRIE MILLS JOHNSON

Toen president Joseph F. Smith in 1918 op zijn sterfbed lag, was Heber J. Grant, destijds president van het Quorum der Twaalf Apostelen, aan zijn zij. President Smith nam Heber bij de hand en zei: 'Moge de Heer je zegenen, jongen, moge de Heer je zegenen. Je hebt een grote verantwoordelijkheid. Onthoud altijd dat dit het werk van de Heer is, en niet van de mens. De Heer is groter dan wie ook. Hij weet wie zijn kerk moet leiden, en Hij vergist zich nooit. Moge de Heer je zegenen.'¹

Met die bemoeiigende woorden verviel de leiding van de 495.000 leden van de kerk aan Heber Jeddy Grant. De Eerste Wereldoorlog

was net afgelopen en de mensen herstelden zich met grote moeite van de verschrikkelijke vernietiging. In de herfst van 1918 begon er een wereldwijde griep epidemie die uiteindelijk meer dan twintig miljoen slachtoffers eiste. Door die epidemie moest de algemene conferentie van april 1919 waarin president Grant ondersteund had zullen worden, uitgesteld worden tot juni.²

Maar de lange leider (hij was 1.85 meter) was klaar voor zijn taak. De volgende 26,5 jaar was president Grant werkzaam als profeet, ziener en openbaarder. Deze zevende president van de kerk was — op Brigham Young na — het langst van alle presidenten van de kerk in functie. In die jaren verdubbelde de kerk bijna in ledental en kwam uit op 954.000 leden. Bovendien werden er drie nieuwe tempels gebouwd en werden er zestien zendingsgebieden toegevoegd. Onder leiding van president Grant introduceerde de kerk de welzijnszorg, werd er een begin gemaakt aan het microfilmen van familiehistorische verslagen, en begon het wekelijkse radioprogramma met het Tabernakelkoor. President Grant hield tijdens de eerste radio-uitzending van de kerk een toespraak en deed er veel

De leringen van Heber J. Grant zijn het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV voor 2004 en zijn de vijfde uitgave in de serie Leringen van kerkpresidenten.

Boven: Jedediah M. Grant. Rechtsboven: Rachel Ridgeway Ivins Grant, met Heber J. Grant (10). Rechts- onder: Heber J. Grant (34). Tegenoverlig- gende pagina, boven- aan: Heber J. Grant en Lucy Stringham Grant in 1887 met dochters Rachel, Lucy, Florence, Edith en Anna. Rechts: visitekaartje dat Heber J. Grant ge- bruikte tijdens zijn zending van 1901- 1903 naar Japan; de eerste zendelin- genbrochure in het Japans, uitgegeven in 1908. Uiterst rechts: Heber J. Grant in Japan (1902).

aan om het negatieve beeld dat men destijds van de kerk had te veranderen.

Jedediah en Rachel

President Grant was in geestelijk opzicht goed voorbereid door het voorbeeld van zijn ouders. Zijn vader, Jedediah M. Grant, tweede raadgever van Brigham Young in het Eerste Presidium, overleed op veertigjarige leeftijd aan een longontsteking — slechts negen dagen na de geboorte van Heber op 22 november 1856. Maar het erfgoed van geloof en rechtschapenheid dat zijn vader naliet, was altijd een motiverende factor voor Heber. Later legde president Grant uit: 'Nog jaren na zijn dood oogstte ik de vruchten van zijn eerlijkheid en getrouwe inzet.'³

De invloed van Hebers moeder, Rachel Ridgeway Ivins Grant, was net zo sterk. Voordat Rachel lid van de kerk werd bood haar rijke familie in het oosten van de Verenigde Staten haar een groot inkomen aan als ze het evangelie van Jezus Christus zou afzwe- ren. Maar ze weigerde en stond achter haar getuigenis. Door de dood van haar man bleef de jonge weduwe berooid achter en begon ze naaiwerk en kostgangers aan te nemen om voor haar zoon te kunnen zorgen.

Ze leerde Heber hoe belangrijk het was om hard te werken, en samen schraapten ze een mager bestaan bij elkaar. Maar daardoor kregen Rachel en Heber wel een erg nauwe band. Later zou hij over haar zeggen: 'Ik sta hier vandaag als iemand wiens moeder alles voor hem betekende. Ze was zowel een vader als een moeder voor me; ze gaf een ongeëvenaard voor- beeld in integriteit, toewijding en liefde, in vastberadenheid en eerbaarheid. Ik sta hier vandaag als president van de kerk omdat ik gehoor heb gegeven aan het advies en de

raad van mijn moeder, en aan haar vurige getuigenis van Gods werk.'⁴

De invloed van een profeet

Hoewel Hebers moeder de allesoverheer- sende invloed in Hebers leven was, bracht de Heer nog vele anderen op zijn pad om hem te leiden. Een van de eersten was Brigham Young (1801-1877). De jonge Heber, die te arm was om zelf een slee te bezitten, ver- maakte zich in de winter door passerende voertuigen vast te pakken, zich een paar stra- ten lang mee te laten slepen, en dan los te laten. Op een dag, toen Heber zes was, greep hij de slee van presi- dent Young vast. Heber vertelt later dat president Young 'graag goede paarden had, en de neiging had vrij hard te rijden. Daarom gleed ik met zo'n grote snelheid mee, dat ik er niet af durfde te springen, en toen ik een tijdje mee had gereden, kreeg ik het erg koud.'

Uiteindelijk merkte pre- sident Young Heber op, gaf zijn voerman opdracht om te stoppen, stopte het kind onder de bizonvellen en vroeg wie hij was. Toen presi- dent Young ontdekte dat de jongen het zoonje van Jedediah M. Grant was, zei hij tegen de jongen dat hij zijn vader lief had gehad en dat hij hoopte dat Heber net zo 'n fijne man zou worden. Voordat presi- dent Young de jongen naar huis bracht, nodigde hij de jongen uit om een bezoeke aan zijn kantoor te brengen. En zo begon een vriendschap die zou voortduren tot aan de dood van president Young. Over die vriendschap zei Heber: 'Ik leerde niet alleen om hem te respecteren en vereren, maar om hem zo lief te hebben als ik waarschijnlijk mijn eigen vader liefgehad zou hebben als ik

hem had mogen kennen en de liefde van een vader had kunnen beantwoorden.⁵

De keuzen van de jonge Heber

De jonge jaren van Heber werden gekenmerkt door armoede, maar niet op een negatieve manier. Weinig geld hebben was niet iets waardoor hij zich liet beperken. Toen Heber wilde oefenen om honkbalwerper te worden maar hij niet genoeg geld voor een bal had, verdiende hij geld met het poetsen van de schoenen van de kostgangers van zijn moeder. Later wilde hij naar het theater in Salt Lake City, maar in plaats van zelfmedelijden te hebben omdat hij geen geld had om kaartjes te kopen, wist hij een baanje als waterdrager voor de bezoekers te bemachtigen en was zo toch in staat om naar de toneelstukken te kijken.⁶

Toen Heber ouder werd, maakte hij in zaken goed gebruik van zijn vasthoudendheid en standvastigheid. Hoewel hem een aanstelling aan de marineopleiding van de Verenigde Staten werd aangeboden, besloot hij dichtbij zijn moeder te blijven en werd hij zakenman.⁷ Toen hij op zijn zestiende zijn schoolopleiding had afgerond, kreeg Heber een baan als kantoorbeambte bij een bank, en leerde hij boekhouden. Door zijn eerlijkheid, zijn vermogen om hard te werken, en een sterk verlangen om te

leren, gingen er al gauw allerlei deuren voor hem open. Tegen de tijd dat hij twintig was geworden, was hij al assistent-kassier van de Zion's Savings Bank and Trust Company, en had hij een verzekeringsagentschap gekocht.⁸

Door zijn armoedige jeugd was Heber een mededogend mens geworden en was hij goed voorbereid om de kerk te leiden na de Eerste Wereldoorlog, tijdens de grote economische crisis, en in de Tweede Wereldoorlog.

'Meneer de duivel' overwinnen

Als jonge man zat Heber een belofte dwars die hem in zijn patriarchale zegen was gedaan dat hij in zijn jonge jaren tot de bediening zou worden geroepen. Hij meende dat het betekende dat hij een zending voor de kerk zou vervullen en het zat hem dwars dat hij op zijn 23ste nog geen zendingsoproep had gekregen. Daardoor had hij twijfels over zijn status en over de kerk. Hij kreeg gedachten zoals dat de patriarch misschien niet geïnspireerd was, en als dat zo was, dat andere openbaringen misschien ook niet geïnspireerd

waren. Terwijl hij daar over nadacht, raakte hij nog meer in de war. Hij wist dat de kerk waar was, dus waarom bleven die twijfels hem dwars zitten? Uiteindelijk concludeerde hij dat de patriarch zich moest hebben vergist, maar hij kon de kwestie toch niet terzijde leggen.

Op een dag liep hij over Main Street in Salt Lake City toen die gedachten hem weer begonnen te kwellen. Heber stond midden op de stoep stil en zei, hoewel er niemand in de buurt was, hardop: 'Meneer de duivel, houd je mond. Het maakt me niets uit of elke patriarch in de kerk een vergissing heeft gemaakt in een zegen, en een leugen heeft verteld. Ik geloof met heel mijn hart en ziel dat het evangelie waar is en ik sta niet toe dat mijn geloof wordt aangetast.'

Heber werd nooit meer gekweld door die negatieve

gedachten. En binnen korte tijd werd hij geroepen als ring-president — waarmee zijn patriarchale zegen uitkwam.⁹

Geroepen als apostel

Heber werd als apostel geordend in 1882, toen hij nog maar 25 jaar was, en hij maakte zich zorgen dat hij het niet kon, of dat hij het in hem geplaatste vertrouwen niet verdiende. Bij een bezoek aan indianen in Arizona trok hij zich terug om hierover te bidden en te mediteren. Later vertelde hij dat hij, toen hij alleen was, een raadsvergadering aan de andere kant van de sluiser 'leek te zien'. Die raad besprak de vraag wie de twee open plaatsen in het Quorum der Twaalf Apostelen moesten opvullen. Hebers vader en de profeet Joseph Smith stelden Heber voor. Daardoor werd Heber gerustgesteld. 'Ik kreeg ook te horen', zei Heber, 'dat dat alles was wat zij (...) voor me konden doen; vanaf die dag was ik zelf verantwoordelijk om van mijn leven een succes of een mislukking te maken.'¹⁰

Gezinsleven

President Grant was een liefdevolle echtgenoot en vader. Zijn vrouw stelde eens voor om elkaar hun fouten te vertellen. President Grant vond dat goed. Ze noemde een of twee fouten van Heber en vroeg hem toen om de hare. Zijn ogen begonnen te glimmen en hij antwoordde: 'Je hebt er geen.'¹¹

President Grant hield van zijn tien dochters en had een erg nauwe band met ze, maar het feit dat zijn twee enige zoons in hun jeugd gestorven waren, was een blijvende bron van groot verdriet voor hem.

In de vele jaren dat hij moest reizen om zijn kerktaken uit te voeren, was president Grant eenzaam als hij bij zijn gezin vandaan was. Zijn thuiskomst was een moment van grote vreugde. Zijn dochters herinneren zich dat hij ze dan over zijn ervaringen vertelde, door het huis lopend met een kind op elke voet, en genietend van hun gezelschap.¹²

Vasthoudendheid en een gevoel voor humor.

Zij die president Grant persoonlijk kenden, waren het erover eens dat twee van zijn karaktereigenschappen met kop en schouders boven zijn vele andere goede eigenschappen uitstaken: zijn vasthoudendheid en zijn gevoel voor humor. President Grant vertelde vaak het verhaal van een mier die 69 keer probeerde een graankorrel mee te nemen voordat het eindelijk lukt. 'Mijn hele leven lang is die fijne les in doorzetten door een insect mijn inspiratie geweest', zei hij.¹³

Een voorbeeld van zijn doorzettingsvermogen is de manier waarop hij leerde zingen. Toen president Grant 43 was, besloot hij dat hij wilde zingen, ondanks het feit dat hij nooit had leren toon houden. Hij legde uit:

'Ik had een privé-secretaris met een prachtige bariton. Ik zei hem dat ik er alles voor over zou hebben als ik alleen al wijs kon houden. Hij lachte en zei: "Iedereen die een stem en doorzettingsvermogen heeft, kan zingen." Ik benoemde hem onmiddellijk tot mijn zangleraar.

'Mijn zanglessen begonnen die avond. Na twee uur oefenen kon ik nog steeds de eerste regel van het lied niet zingen dat we uitgekozen hadden. Toen ik dat lied meer dan

vijfduizend keer had geoefend, klonk het nog niet goed toen ik het in het openbaar probeerde te zingen. Daarna oefende ik het lied nog zes maanden. Nu kan ik een lied in een paar uur leren.¹⁴

President Grants gevoel voor humor bleek uit de verhalen die hij vertelde over zijn pogingen om te leren zingen. Hij vertelde bijvoorbeeld dat hij een keer zangoefeningen deed in een ruimte naast een tandartspraktijk. Hij hoorde iemand op de gang opmerken dat het klonk alsof iemand zijn tanden liet trekken.¹⁵

Een gelovig man

President Grant was 62 jaar toen hij op 23 november 1918 de zevende president van de kerk werd. Hij was 88 toen hij op 14 mei 1945 overleed. Achter het spreekgestoelte was hij zo nodig streng. Hij predikte uitvoerig de drooglegging, waardoor het fabriceren en verkopen van alcohol in de Verenigde Staten illegaal werd, en hij sprak zich uit tegen steun trekken. Maar hij maakte ook vaak gebruik van zijn gevoel voor humor om iets duidelijk te maken. Over de eigenschappen van heiligen der laatste dagen zei hij eens: 'Ik heb de opmerking horen maken dat als er een maatregel aan het Congres wordt voorgelegd die de mormonen zou schaden, de heiligen bidden dat hij het niet haalt, maar dat zij, als dat toch gebeurt, God toch bedanken. (...) Er schuilt wel enige waarheid in die opmerking. Een mormoon weet dat de beloften van God waar zijn, en Hij heeft gezegd dat ieder beproefd zal worden. En de heiligen der laatste dagen, die dit beseffen, zijn hun Schepper niet alleen erkentelijk voor zegeningen, maar ook voor beproevingen.'¹⁶

Boven alles was president Heber J. Grant een man met een vast geloof die tijdens zijn

reizen over de hele wereld getuigenis gaf, onder meer in de jaren dat hij zendingsgebieden in Europa en Azië presideerde. Hij getuigde eens: 'Ik weet dat God leeft. Ik weet dat Jezus de Christus is. Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was. Ik weet dat de evangelieboom leeft, dat hij groeit, dat de vruchten van het evangelie die aan die boom groeien, goed zijn. Ik heb mijn hand uitgestrekt en heb de vruchten van het evangelie geplukt. Ik heb ze gegeten en ze zijn zoet, zoeter dan ik ooit heb geproefd.'¹⁷

Maar president Grant deed meer dan alleen proeven. Hij deed alles wat in zijn vermogen lag om de vrucht aan andere mensen aan te bieden omdat hij uit ervaring wist dat het evangelie mensen in alle tegenspoed zou steunen. ■

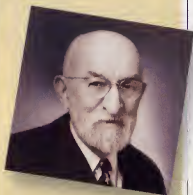

Sherrie Mills Johnson is lid van de wijk Cascade 4 in de ring Orem-Cascade (Utah).

NOTEN

1. Aangehaald in *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), p. XX.
2. Zie Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 20^e editie (1966), p. 639.
3. 'Work, and Keep Your Promises', *Improvement Era*, januari 1900, p. 191.
4. Conference Report, april 1934, p. 15.
5. Zie Preston Nibley, *De presidenten van de kerk* (1941), p. 271.
6. *Zie De presidenten van de kerk*, p. 273.
7. *Zie Leringen van kerkpresidenten*, p. XIII.
8. *Zie De presidenten van de kerk*, p. 276-277.
9. Zie Francis M. Gibbons, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God* (1979), p. 35-36.
10. Conference Report, april 1941, p. 4-5.
11. Augusta Winters Grant, 'My Husband', *Relief Society Magazine*, november 1936, p. 671.
12. *Zie Leringen van kerkpresidenten*, p. XV.
13. 'A Story That Helped Me', *Juvenile Instructor*, juni 1913, p. 366.
14. Aangehaald in *Leringen van kerkpresidenten*, p. 34.
15. Zie 'Learning to Sing', *Improvement Era*, oktober 1900, p. 887.
16. Brian H. Stuy, samensteller, *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 delen (1987-1992), deel 2, p. 101.
17. In *Testimonies of Our Leaders*, samengesteld door Forace Green (1958), p. 50.

Tegenoverliggende pagina, links boven-aan: In 1922 hield president Grant zijn eerste radiotoespraak. Links onderaan: Deseret Industries is begonnen onder het bewind van president Grant. Rechts: het Eerste Presidium in 1925 — president Anthony W. Ivins, eerste raadgever; president Heber J. Grant; president Charles W. Nibley, tweede raadgever. Deze pagina, boven-aan: president Grant (64). Midden: het Eerste Presidium in 1936 — president J. Reuben Clark jr., eerste raadgever; president Heber J. Grant; en president David O. McKay, tweede raadgever. Onderaan: president Grant (84).

Het Perma

ment Studiefonds

Een glimp van hoop

FOTO EDUARDO VILAGOMEA, MET TOESTEMMING VAN DE AFDELING PERMANENT STUDIEFONDS

Het Permanent Studiefonds is niet alleen de deelnemers en de schenkers tot zegen, maar ook de kerk als geheel.

OUDERLING JOHN K. CARMACK

Directeur
Afdeling Permanent Studiefonds

Tijdens de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie op 31 maart 2001 deed president Gordon B. Hinckley een aankondiging die over de hele wereld te horen was. De kerk zou een Permanent Studiefonds instellen. Het zou gebaseerd zijn op het idee achter het negentiende-eeuwse Permanent Emigratiefonds dat tienduizenden Europese bekeerlingen hielp om zich bij de heiligen in de valleien van westelijk Noord-Amerika te voegen.

Dit nieuwe studiefonds zou leningen verstrekken aan teruggekeerde zendelingen en andere jonge volwassenen in de kerk die daarvoor in aanmerking kwamen, en zou zorgen voor de benodigde scholing om geschikt werk te vinden in hun eigen land. President Hinckley besloot zijn opvallende aankondiging met de volgende uitnodiging en belofte: 'Ik ben van mening dat de Heer het niet fijn vindt als zijn volk is veroordeeld tot een leven in armoede. Ik geloof dat Hij wil dat de

Het Permanent Studiefonds is van een visioen dat een profeet zag uitgegroeid tot een sterke realiteit. Het bereidt kerkleiders voor, geeft hoop, ontwikkelt het karakter en bevordert zelfredzaamheid — allemaal zegeningen voor toekomstige generaties.

**Bovenaan: Cibertec, een opleidingsinstu-
tuut in Lima, bereidt
studenten voor op een
loopbaan in de infor-
matietechniek. Hier-
boven: 'Ik had zo
weinig hoop en zo-
veel angsten — zelfs
toen het studiefonds
was aangekondigd.
Maar ik bad en ging
aan de slag. Nu volg
ik een opleiding tot
webontwerper. Met
de baan die ik al
gevonden heb, hoop
ik de lening af-be-
taald te hebben voor-
dat ik mijn diploma
haal!', zegt Meriam
Erquiza (links) uit de
Filippijnen.**

getrouwen het goede van de aarde genieten. Hij wil dat wij dit doen om hen te helpen. En Hij zal ons ervoor zegenen. Ik bid voor het succes van deze onderneming en vraag om uw belangstelling, uw geloof, uw gebeden en uw aandacht hiervoor.¹¹

Heiligen der laatste dagen uit alle windstreken ontvingen de aankondiging met vreugde. Velen vergoten tranen. Duizenden, tienduizenden die in materieel opzicht voldoende waren gezegend wat hun eigen behoeften betreft, wilden iets doen voor de jonge leden van de kerk die in armoede en wanhoop verkeerden. Nu was er een manier voor vrijwel iedereen om scholing verschaffen aan hen die geen geldmiddelen hadden, zodat ze boven de armoede uit konden stijgen. De ontvangers zouden na het vinden van een goede baan hun lening terugbetalen, waarmee ze anderen op hun beurt de middelen zouden verschaffen om diezelfde hulp te ontvangen. Het hele idee, zoals in detail uitgelegd door president Hinckley, vond weerklank in de gedachten en het hart van de leden.

In ontwikkelingslanden begrepen jonge mensen met ambitie en het verlangen om boven hun omstandigheden uit te stijgen onmiddellijk wat het studiefonds betekende. Het was de manier om vaardigheden, kennis

en kansen op te doen. President Hinckley had ons geleerd dat onderwijs de sleutel tot vooruitgang was. Het Permanent Studiefonds werd een glimp van hoop.

Twee getrouwe zonen

Het verhaal van twee even fijne jonge mannen illustreert de uitwerking van studiefonds. Ze zijn allebei onlangs teruggekeerd van een zending in een ontwikkelingsland. Beide ouderlingen waren gehoorzame zendingen. Maar toen de ene terugkeerde naar huis, had hij de middelen om naar een goede universiteit te gaan, dankzij ouders die door zelfredzaamheid en een zuinige levenswijze genoeg hadden gespaard om zijn opleiding te betalen. Hij hoefde niet eens werk te zoeken om zijn studie te betalen. De andere zending, die net zo'n goede zending en net zo gehoorzaam was, keerde terug naar huis en verkeerde vervolgens in dezelfde armoede als voor zijn vertrek.

Uit frustratie over deze situatie stuurde de teruggekeerde zending met betere financiële omstandigheden een brief naar het kantoor van het studiefonds. Hij volgde de ingevingen van zijn hart en gaf het studieged dat zijn ouders voor één jaar universiteit hadden gespaard aan het studiefonds, en zocht

iets WAARDEVOLS KRIJGEN

'Men zegt wel eens dat als iemand iets waardevols en begeerlijks voor niets kreeg, bij er een te hoge prijs voor heeft betaald.'

Ouderling **Boyd K. Packard**, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

werk om dat jaar zelf zijn studie te betalen. Het was duidelijk dat hij één wilde worden met de Heiland door één te worden met zijn broeder. (Zie IV 38:25–27.)

Die royale jonge man is slechts een van de vele heiligen der laatste dagen die zijn ingegaan op de uitnodiging van president Hinckley. In de dagen en maanden na de aankondiging tijdens de algemene conferentie stuurden honderdduizenden leden het fonds zoveel geld als ze konden missen — naast hun tiende en vastengaven. Het fonds groeide bijna onmiddellijk enorm. 'Het is een wonder!' bleef president Hinckley maar roepen.

Nog geen twee jaar na de aankondiging van het PS is het programma opgestart in de meeste gebieden waar onze jonge volwassenen in ernstige armoede leven. Er zijn meer

dan tienduizend aanvragen voor leningen goedgekeurd, en er blijven maar aanvragen binnenkomen op het kantoor van het studiefonds. De leningen helpen onze jonge mensen om een groot scala aan technische en beroepsvaardigheden op te doen die zij in hun land nodig hebben.

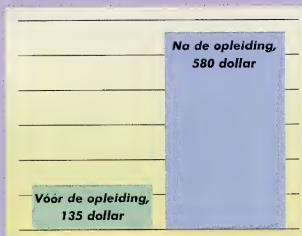
Uit een stapel recente aanvragen voor leningen uit een land in Zuid-Amerika bleken de volgende beroepskeuzes: automonteur, bankmedewerker, gediplomeerd software-systeemontwerper, kleermaker, computeronderhoudsmonteur, netwerksysteemontwerper, computerprogrammeur, elektromonteur, milieutechnicus, kapster, hotelmanager, medewerker marketing en verkoop, loodgieter, verpleegster, voedingsdeskundige, medewerker pathologisch-anatomisch laboratorium, en webontwerper. Let vooral op de praktische aard van deze beroepen.

FEITEN OVER HET PERMANENT STUDIEFONDS

- Het studiefonds wordt bestuurd door een raad van bestuur bestaand uit leden van het Eerste Presidium, leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, andere algemene autoriteiten en algemene leidinggevenden van hulporganisaties.
- Het studiefonds bestaat uit giften — waarvan de meeste van doorsnee leden van de kerk komen die niet rijk zijn. Alle bijdragen gaan rechtstreeks naar studieleningen en er wordt geen cent besteed aan administratieve kosten.
- Uitsluitend *interest* over het oorspronkelijke kapitaal van het fonds wordt gebruikt voor leningen; het oorspronkelijke kapitaal wordt niet uitgegeven en blijft geld opbrengen voor leningen.

- Er zijn meer dan tienduizend aanvragen voor leningen goedgekeurd.
- Het volledige programma is beschikbaar in elf gebieden buiten de VS en Canada, waarmee het een gebied bestrijkt met 85 procent van de 1,2 miljoen jonge volwassenen van de kerk die buiten Noord-Amerika wonen. Zes andere gebieden buiten de VS en Canada bereiden zich voor op deelname aan het programma.

- De gemiddelde leeftijd van de deelnemers is 26. Ongeveer 55 procent bestaat uit jonge mannen (waarvan 85 procent teruggekeerde zendelingen); 45 procent bestaat uit jonge vrouwen (waarvan 25 procent teruggekeerde zendelingen).

Het gemiddelde maandinkomen van de deelnemers vóór en na de beroepsopleiding

- De gemiddelde betaling voor een jaar kwaliteitsscholing is achthonderd dollar; de gemiddelde lengte van de scholing is 2,2 jaar.

- Elke deelnemer wordt getraind in het stellen van haalbare doelen, een begroting opstellen en geld beheren, en het ontwikkelen van andere vaardigheden en instellingen die nodig zijn om succes te hebben. Veel mensen die aan die cursus deelnemen ontdekken dat ze een opleiding kunnen volgen *zonder* een

lening van het studiefonds.

- De meeste leningen zijn bestemd voor een beroepsopleiding of technische scholing die aansluit op plaatselijke werkgelegenheidskansen.

- De leningen worden over het algemeen alleen maar gebruikt voor het betalen van de opleiding, boeken en andere studiekosten.

Waldir Amarrillo
(boven en onder) — die sinds kort na zijn zending op zichzelf woont — heeft een kleine kamer naast een garage in Lima (Peru). Hij zit in zijn een-na-laatste jaar van een studie werktuigbouwkunde. Hij krijgt voor het bekostigen van zijn studie hulp van het studiefonds.

Leiderschap ontwikkelen

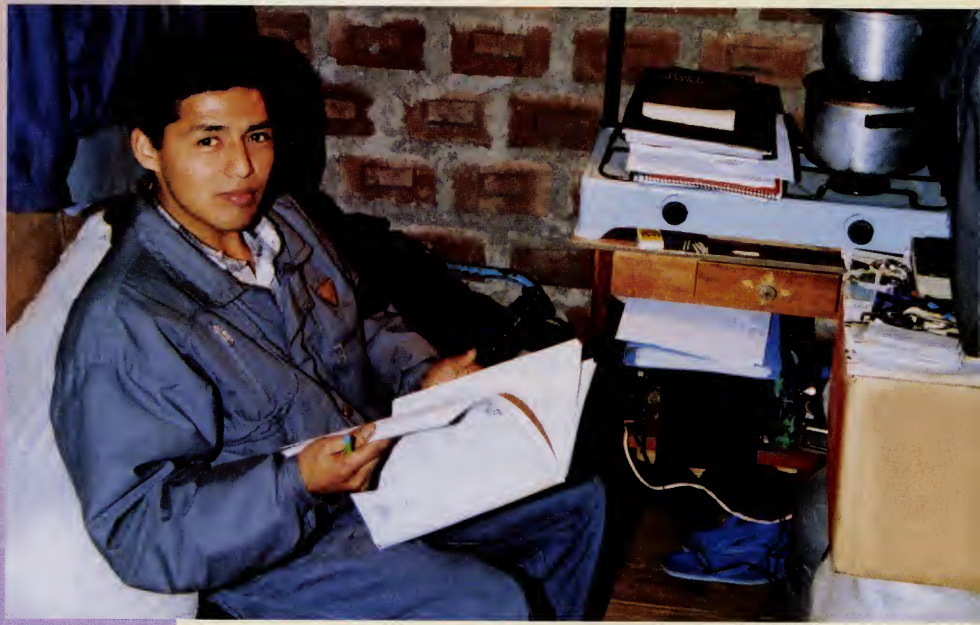
Nu dit werk zijn vruchten af begint te werpen, is het fantastisch om te denken aan de gevolgen voor de kerk. Een van de dingen die voor de kerk het allermoeilijkst is, is leiders vinden om te voorzien in de behoeften van het snel groeiende ledental van de kerk. En dat geldt vooral in gebieden zoals Latijns-Amerika en de Filipijnen, waar we het hardste groeien. Waar vinden we die leiders? We vinden ze als leden die voldoende scholing hebben gekregen, en financieel stabiel worden, leidersfuncties op zich nemen, trouwen, en een rechtschapen gezin stichten. Die rechtschapen gezinnen brengen dan de volgende generatie kerkleiders voort.

President Hinckley zei over hen die het

studiefonds tot zegen zou zijn: 'Met vakbekwaamheid kunnen deze jongen mensen boven de armoede uitrijzen die zij en generaties voor hen gekend hebben. Dan kunnen ze beter voor hun gezin zorgen. Dan kunnen ze in de kerk werkzaam zijn en in taken als leider groeien. (...) Als getrouwe leden van de kerk zullen ze dan hun tiende betalen, en de kerk zal veel sterker worden door hun aanwezigheid in de gebieden waar zij wonen.'²

De zegeningen voor toekomstige gezinnen beginnen nu al vorm aan te nemen. Een jonge teruggekeerde zending in Mexico vertelt:

'In december 2001 keerde ik terug van een voltijdzending in het zendingsgebied Veracruz (Mexico). Ik had grote doelen, maar het leek erop dat ik ze wegens geldgebrek niet zou

kunnen verwezenlijken, zelfs als mijn familie me hielp. Maar toen ontdekte ik dat ik via het studiefonds mijn droom kon verwezenlijken.

'Afgelopen week rondde ik mijn opleiding af en ik kreeg onmiddellijk een baan met een salaris dat drie keer zo hoog was als wat ik daarvoor verdiende. Nu kan ik een gezin stichten. Ik ben op 20 december 2002 in het huwelijk getreden.'

Hoop

Het opbloeien van hoop onder hen die voorheen in wanhoop verkeerden, blijkt een van de grote gevolgen van het studiefonds te zijn. Een jonge man uit Brazilië spreekt namens velen als hij zegt: 'Ik was ontmoedigd en had mijn doel om een goede loopbaan op te bouwen al opgegeven. Maar toen hielp het Permanent Studiefonds mij om het hoofd op te heffen en nieuwe horizons te ontdekken.'

Als men hoop heeft, 'koestert men een verlangen of verwachting dat men iets zal verkrijgen of bereiken.'³ Als we dat in het licht van het evangelie bekijken, zien we het als de verwachting dat we zullen herleven, verlost worden en bij onze Vader in de hemel wonen. Onze jonge mensen die een getuigenis hebben, koesteren de hoop van onsterfelijkheid en het eeuwige leven. Maar het is moeilijk voor ze om enthousiast te worden over het leven hierna als ze op aarde geen goed leven kunnen verwachten, als ze geen fatsoenlijke loopbaan kunnen krijgen en geen kansen om hun vaardigheden en talenten te ontwikkelen. Als die doelen onbereikbaar lijken, verandert hoop in wanhoop. Zonder die materiële hoop kan de geestelijke hoop van verlossing onrealistisch lijken.

Het studiefonds heeft de hoop in onze jonge mensen over de hele wereld al vergroot. Alleen al het besef dat onze profeet erg met hen begaan is en het beste voor ze wil, is een krachtig signaal geweest. Door zijn uitspraak dat scholing de sleutel tot het krijgen van kansen is, zijn ze zich gaan concentreren op scholing en training, en zijn ze op zoek gegaan naar bevredigend werk. Weten dat een beroepsopleiding, advies en de middelen om dat te bereiken beschikbaar zijn, is een krachtig medicijn. Jongeren op deze manier de helpende hand toesteken, kan wel eens het belangrijkste beginsel en de grootste prestatie van het Permanent Studiefonds blijken te zijn.

WIE KAN ERAAN DEELNEMEN?

Alle jonge mannen en vrouwen die naar de gedragsnormen leven en:

- ongeveer tussen de 18 en de 30 jaar zijn;
- gehuwd of alleenstaand zijn;
- actief in de kerk en ingeschreven bij het plaatselijke instituut voor godsdienstonderwijs zijn;
- wonen, werken en studeren in een gebied waarvoor het studiefondsprogramma is goedgekeurd;
- zelf niet over de geldmiddelen beschikken om een opleiding te bekostigen.

Zelfredzaamheid

Een ander belangrijk beginsel dat men door het studiefonds leert, is zelfredzaamheid. President Hinckley beklemtoont voortdurend dat jonge mensen hierdoor alleen maar een kans wordt aangeboden: 'Ze zullen hun lening terugbetalen om anderen in staat te stellen dezelfde zegeningen te genieten als zij.'⁴ Hij gelooft in onze jonge mensen, en ze reageren daarop. De eerste rapporten over terugbetalingen door hen die de eerste leningen hebben ontvangen, zijn een bemoedigend bewijs dat dit grondbeginsel werkt.

In het programma is een sterke verbondachtige belofte ingebouwd dat de lening wordt terugbetaald om anderen tot zegen te zijn. Wie een lening aanvraagt, belooft alleen te lenen wat absoluut nodig is om zijn doel te bereiken. Hij betaalt zijn eigen kost en inwoning, blijft in zijn eigen gemeenschap wonen, en zoekt naar manieren om zoveel mogelijk van de opleidingskosten zelf te betalen. Maar de aanvragers dragen die verantwoordelijkheid graag.

Een jong echtpaar vroeg leningen bij het studiefonds aan. Als onderdeel van hun aanvraag volgden ze de korte cursus over beroepskeuze en het opstellen van een gezinsbegroting. Toen ze er goed over na hadden gedacht en een begroting hadden opgesteld, kwamen ze tot de conclusie dat ze onnodige kostenposten zoals het eten van fastfood konden verminderen of schrappen. Ze waren geschokt toen ze ontdekten dat ze de leningen niet nodig hadden als ze zuinig leefden. Dan konden ze hun opleiding zelf betalen.

Het studiefonds is al een katalysator gebleken om de kerkleden zelfredzaamheid te leren — en vooral onze jonge volwassenen. Hun kinderen zullen er baat bij hebben, maar ook hun wijk of gemeente, en de kerk als geheel. Naarmate onze leden de beginselen van zelfredzaamheid leren en toepassen, zal de samenleving er ook beter van worden. Zelfchting en zelfvertrouwen zullen sterk toenemen, en het geheel zal wonderbaarlijke gevolgen hebben.

HOE NEEM IK ERAAN DEEL?

Als je in een gebied woont waarvoor het studiefondsprogramma is goedgekeurd:

- Schrijf je in voor het instituut.
- Houd zo mogelijk een baan aan zodat je in je levensonderhoud kunt voorzien en kunt bijdragen aan de kosten van je opleiding.
- Bespreek een aanvraag van een lening uit het Permanent Studiefonds met de instituutsdirecteur. De medewerkers van de kerkelijke onderwijsinstellingen helpen je om de aanvraagprocedure op te starten.

in armoede leeft. Daarbij worden bovendien degenen die een lening hebben ontvangen onafhankelijk, en betalen ze hun lening terug om weer anderen te helpen. Zoals president Hinckley heeft gezegd: 'Met vakbekwaamheid kunnen deze jonge mensen boven de armoede uitrijzen die zij en generaties voor hen gekend hebben. (...) Dan kunnen ze [in eigen land] in de kerk werkzaam zijn [...] als leider. [Ze zullen]

Offers

Er zijn letterlijk miljoenen gekomen uit de wijken en gemeenten. De meeste bijdragen kwamen van de gewone leden van de kerk. Dagelijks, wekelijks komen hun kleine bijdragen binnen en bouwen het fonds op. Al zou deze uitstorting van liefde en opoffering het enige gevolg zijn, dan nog moeten we constateren dat het fonds de geest van opoffering onder de heiligen over de hele wereld heeft versterkt, wat een bijzonder sterke invloed ten goede op ze heeft.

Maar er speelt ook nog een ander beginsel een rol, namelijk dat we een liefdevoller en rechtschapener volk willen worden. Als men mensen onder armoede en wanhoop ziet lijden, zegt een innerlijk stemmetje: 'Als ik zoveel heb, hoe kan ik dan niets doen en mezelf rechtvaardig vinden?' Het studiefonds is een fantastische manier voor gewone mensen om de balans in de richting van evenwicht en rechtvaardigheid te laten doorslaan.

De tegenstelling tussen hen die genoeg en zelfs over hebben, en hen die tekortkomen, is niet nieuw. Paulus zag soortgelijke omstandigheden onder de heiligen in Korinte. De oplossing was om te delen. Hij herinnerde de heiligen in Korinte eraan dat de 'Here Jezus Christus, (...) om uwentwil arm is geworden (...), opdat gij door zijn armoede rijk zoudt worden' (2 Korintiërs 8:9). Paulus spoorde de leden die genoeg hadden aan hun overvloed te gebruiken om te voorzien in wat anderen te kort kwamen. Ze zouden dan zowel ontvangen als geven, want 'hun [de armen] overvloed [kome] wederkerig uw gebreken goede' (2 Korintiërs 8:14). Hij spoorde hen aan om te geven, 'niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief' (2 Korintiërs 9:7).

Dit is een situatie waar iedereen erg veel baat bij kan hebben. Wie genoeg en zelfs over heeft, kan iemand helpen die

hun tiende en gaven betalen, en de kerk zal [over de hele wereld] veel sterker worden.¹⁵

Uitnodiging

Sinds de oorspronkelijke aankondiging is het Permanent Studiefonds al uitgegroeid van een visioen dat een profetie zag tot een krachtige realiteit. Het bereidt kerkleiders voor, geeft hoop, ontwikkelt het karakter en bevordert zelfredzaamheid — allemaal zelfredzingen voor toekomstige generaties.

President Hinckley heeft ons uitgenodigd om deel te nemen aan dit stoutmoedige initiatief. Kerkleden die geven om anderen te helpen, krijgen daar geestelijke zegeningen voor. Bekwame jonge mensen die de uitnodiging van de profetie aannemen om hieraan deel te nemen, kunnen beter voorzien in hun eigen onderhoud en dat van hun gezin. En zij zullen de vaardigheden en het vertrouwen opdoen waarmee ze een grotere bijdrage kunnen leveren aan de kerk en hun gemeenschap. De Heer houdt van zijn, goede jonge mensen, en Hij houdt van hen die met een zuivere bedoeling geven, ongeacht de omvang van hun gawe.

De Heer heeft door het instellen van het Permanent Studiefonds nog een krachtig mechanisme verstrekt om zijn koninkrijk blijvend te laten groeien. En Hij heeft ons er een methode tot persoonlijke groei bij gegeven, waardoor we rechtvaardiger, royaler, hoopvoller en zelfredzamer worden, en de eenheid met onze medeheiligen gaan versterken. ■

Ouderling John K. Carmack is van 1984 tot en met 2001 lid geweest van de Zeventig.

NOTEN

1. 'Het permanente studiefonds', *Liabona*, juli 2001, p. 67.
2. *Liabona*, juli 2001, p. 62.
3. Naar *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10e editie, lemma 'hope', p. 558.
4. *Liabona*, juli 2001, p. 62.
5. 'Bukken om iemand anders op te richten', *Liabona*, januari 2002, p. 62.

BESPREKING

- Wie heeft er iets aan deelname aan het Permanent Studiefonds?
- Waarom zouden de kerkleiders begonnen zijn leningen te verstrekken in plaats van studiebeurzen?
- Waarom wil de Heer dat wij zelfredzaam zijn?
- Wat vond u van het Permanent Studiefonds toen u er voor het eerst van hoorde? Wat vindt u er nu van?
- In hoeverre wordt het gezinsleven gesterkt door een goede baan?
- Hoe komt het dat sterke gezinnen in de kerk sterke leiders voortbrengen?
- In de Schriften wordt hoop vaak in één adem genoemd met geloof en naastenliefde als zijnde een essentieel beginsel (zie Moroni 10:20). Welke rol speelt hoop in uw leven?
- Waarom heeft opoffering als beginsel zo'n krachtige uitwerking? Hebt u zelf wel eens baat gehad bij de opofferingen van andere mensen?

Boven: Carlos Salinas Villantoy uit Lima (Peru) studeert computerwetenschappen. Onder: studenten aan een school in Mexico-Stad leren dieselmotoren repareren.

Jason keek toe vanuit zijn verstopte plekje en schrok heel erg toen hij een indringer laden zag doorzoeken.

Bel onmiddellijk naar huis!

Barbara Elkins Catmull

Toen onze jongste zoon, Jason, elf jaar was, maakten we iets mee dat we nooit zullen vergeten. Het was zondag en de rest van ons gezin was zich aan het klaarmaken om naar de kerk te gaan, maar Jason klaagde dat hij zich niet goed voelde. We besloten hem thuis te laten en beloofden hem later te bellen om te zien hoe het met hem ging. Onze kerk was niet ver weg, en we konden eventueel naar huis rennen als hij ons nodig had.

Vlak voordat de avondmaalsdienst

begon, had ik het gevoel dat ik Jason onmiddellijk moest bellen. Ik liet de telefoon heel vaak overgaan, maar Jason nam niet aan. Ik ging ervan uit dat hij sliep en de telefoon niet hoorde. Maar een knagend gevoel zei me dat er iets heel erg mis was. Daar mijn man toen lid van de bisschop was en al op het podium zat, liet ik mijn andere kinderen in de bank en zei dat ik over een paar minuten terug was.

De vijf minuten naar ons huis leken een eeuwigheid te duren. Toen ik er eenmaal was, rende ik het huis in en riep Jason wanhopig. Ik kon hem niet vinden, en het leek wel een

eeuwigheid voordat ik wat hoorde. Eindelijk hoorde ik hem zacht huilen, en hij kroop voorzichtig achter de bank in de zitkamer vandaan. Ik sloeg mijn armen om hem heen en voelde hem beven terwijl hij vertelde wat er was gebeurd.

Hij had op de bank gelegen toen hij het gevoel kreeg dat hij zich moest verstoppert. Hij stond meteen op en verstopte zich achter de bank. Op dat moment hoorde hij iemand door de voordeur binnenkomen. Hij dacht dat wij het waren, en hij keek voorzichtig om de bank heen. Hij schrok vreselijk toen hij een indringer met een zwarte

bivakmuts en handschoenen zag, die laden doorzocht. Hij hoorde de vreemdeling door het huis lopen. Op dat moment begon de telefoon over te gaan, en de indringer vertrok. Uiteraard was dat mijn telefoontje vlak voordat ik uit de kerk vertrok.

Ik zal altijd dankbaar zijn voor de ingevingen van de Heilige Geest die zowel Jason als ik die dag kregen. Ik ben zo dankbaar dat ik de ingeving had om naar huis te gaan toen Jason me nodig had. Wie weet wat er was gebeurd als de indringer Jason had ontdekt? Niet alleen werd hij beschermd, maar ik geloof ook dat de Geest hem heeft geholpen om te genezen van zijn traumatische ervaring. Tegenwoordig is Jason een moedige, sterke zendeling die als gewaardeerde metgezel nog steeds de Heilige Geest bij zich heeft. ■

Barbara Elkins Catmull is lid van de wijk Ammon 7 in de ring Idaho Falls-Ammon (Idaho).

De Heer wist wat er voor ons lag

Linda Sims Depew

Ik was alleen thuis en zat op mijn knieën huilend te bidden. Ik vroeg mijn hemelse Vader waarom een en ander niet ging zoals ik het wilde. In de afgelopen twee jaar hadden persoonlijke problemen mij ertoe gebracht te verhuizen uit het dorpje waar ik woonde en op zoek te gaan naar een andere baan. Maar ondanks

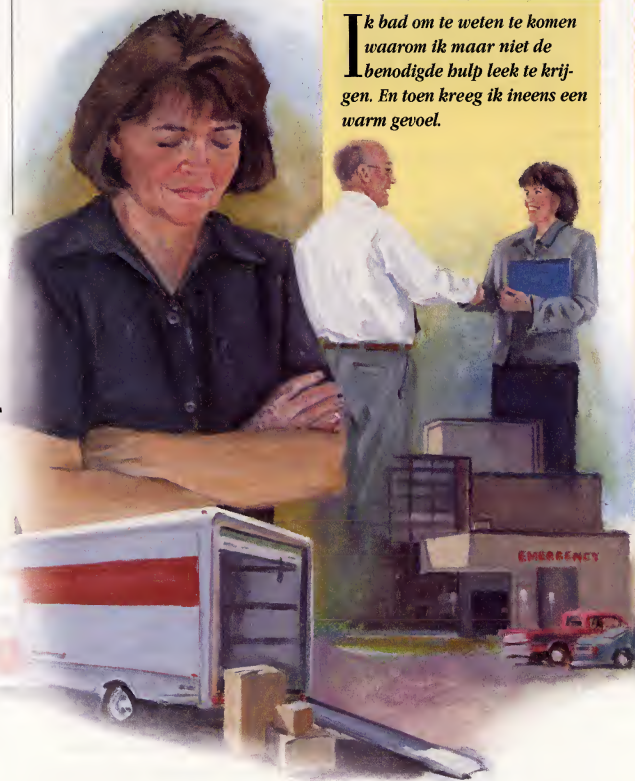
alle moeite die ik had gedaan, had ik nog geen passende baan gevonden.

Ik snikte en bad om te weten te komen waarom ik maar niet de benodigde hulp leek te krijgen. En toen kreeg ik ineens een warm gevoel. Ik hield op met spreken en bleef stilzwijgend geknield zitten. Ik wist dat mijn

hemelse Vader mij troostte door middel van zijn Geest. De schriftuurplaatsten die ik de voorgaande twee jaar zo vaak had gelezen en die een grote bron van troost voor mij waren geweest, kwamen mij weer in gedachten.

Een van die teksten was 2 Nephi 4:16-35 — met name vers 28, waar

Ik bad om te weten te komen waarom ik maar niet de benodigde hulp leek te krijgen. En toen kreeg ik ineens een warm gevoel.

Nephi zegt: 'Wees verblijd, o, mijn hart, en geef de vijand mijner ziel niet langer plaats.' De andere tekst was IV 98:3, die mij geruststelde dat mijn gebeden verhoord werden en dat 'alles, waarmede gij zijt bezocht, zal te zamen werken voor uw welzijn en voor de heerlijkheid van mijn naam, zegt de Here.'

Dus, al had ik nog steeds het gevoel dat ik wilde verhuizen, wist ik met heel mijn hart dat alles goed zou komen. Mijn hemelse Vader was er, en ik vond het prima om te blijven als Hij dat wilde.

Nog maar drie maanden later vernam ik dat mijn zoon van 24, die in een aangrenzende staat medicijnen studeerde, kanker had. De daaropvolgende drie weken bracht ik met hem door in het ziekenhuis. Als ik een nieuwe baan had gehad, zou ik geen vakantiedagen hebben gehad, geen kredieturen, geen ziekte-dagen. Dan had ik ontslag moeten nemen om bij mijn zoon te zijn, waarmee ik werkloosheid aan mijn moeilijkheden zou hebben toegevoegd.

Ik kon alleen maar denken dat de Heer wist wat er voor ons lag, en dat hij daarom tijdelijk nee had gezegd op mijn gebed.

Mijn zoon kreeg chemotherapie, en de maanden daarop hadden we geen enkele zekerheid over de vraag of hij het zou overleven. Ik vond dat ik naar de staat moest verhuizen waar hij was. Ik kon niet verdragen zo ver weg te zijn terwijl hij zo ziek was, en toch de moeite deed om colleges bij te wonen voor zijn medicijnenstudie. Gelukkig vond er een serie gebeurtenissen plaats die mij zeiden dat de

Heer mij hielp, want ik kon een baan krijgen in het gebied waar mijn zoon woonde.

Ik woonde daar lang genoeg om mijn zoon te zien trouwen met zijn jeugdvriendin, zijn gezondheid te herwinnen, cum laude te slagen, en mij voor te stellen aan mijn eerste kleinkind. Al gauw werd ik gezegend met een huwelijk met een fijne man die al heel lang een gerespecteerde vriend was.

'Wees verblijd, o, mijn hart, en geef de vijand mijner ziel niet langer plaats.' 'Alles, waarmede gij zijt bezocht, zal te zamen werken voor uw welzijn en voor de heerlijkheid van mijn naam, zegt de Here.' Toen de tijd rijp was, deed de Heer de vensters van de hemel open en zegende mij. Ik herinner me nog steeds die zegeningen en de troostende woorden uit de Schriften, en ik bid dat ik ze nooit zal vergeten. ■

Linda Sims Depew is lid van de wijk Lost Mountain in de ring Powder Springs (Georgia).

Hij verkwikt mijn ziel

Sérgio Ribeiro

Ik ben in 1961 in Brazilië geboren en hoorde van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen toen ik zes was. Ik had een bijzonder gelukkige jeugd, maar het leven van mijn ouderlijk gezin begon rond Kerstmis 1970 te veranderen, toen ik een erg zeldzame ziekte kreeg.

Ik bracht een jaar in het ziekenhuis door en de artsen wisten niet wat ze

moesten doen. De Heer redde enkele keren mijn leven toen mijn vader mij de handen op het hoofd legde en een krachtige priesterschapszegening uitsprak. Ik herinner me dat een team artsen verbaasd was dat mijn 41 graden koorts onmiddellijk afnam toen mijn vader zijn handen van mijn hoofd haalde. In de vier jaar dat de ziekte op zijn hevigst was, kwamen dergelijke wonderen regelmatig voor.

Op een dag was er een conferentie in onze woonplaats. Mijn ouders waren enthousiast en dankbaar toen ze hoorden dat ouderling Marvin J. Ashton (1915–1994) van het Quorum der Twaalf Apostelen onder ons zou zijn.

Op de dag van de conferentie was de kapel stampvol. Het lukte mijn moeder niet om bij ouderling Ashton te komen. Toen mijn broertje van zes zag hoe wanhopig mijn moeder was, lukte het hem om door de menigte heen te dringen en hem te bereiken. Hij vroeg ouderling Ashton om zijn broer te zalven die erg ziek was, en hij stond erop dat hij met hem mee zou gaan naar waar wij waren. Maar ouderling Ashton kon op dat moment niet komen. We baden om een kans om hem aan het einde van de conferentie te spreken.

Tot onze verbazing zei ouderling Ashton aan het begin van zijn toespraak: 'Toen ik hier aankwam, vroeg een jongetje of ik zijn ernstig zieke broer wilde zalven. En ik wil tot ieder die mij horen kan, zeggen dat zijn broer beter wordt en dat hij zijn zending hier op aarde zal vervullen.'

Voor mijn ouders was dit de troost waar ze om gebeden hadden, verlichting van hun dagen vol verdriet. We

Mijn broertje van zes slaagde erin om door de menigte mensen heen te dringen en ouderling Ashton te vragen of hij mij wilde zalven.

begonnen aan een nieuwe behandeling, en met vertrouwen in de belofte van ouderling Ashton, zag ik mijn leven volledig veranderen.

Toen ik negentien was, ging ik op zending, wat een gedeeltelijke vervulling was van de belofte die ik had gekregen, en de vervulling van het verlangen dat ik in mijn hart had om de Heer te dienen door zijn heerlijke evangelie te verkondigen. Ik werkte in het zendingsgebied Recife (Brazilië), waar uitverkoren gezinnen op mijn pad gebracht werden en ik in staat was om een werktuig te zijn in de handen van de Heer om zielen tot bekering te brengen.

Toen ik van zending kwam, trad ik in het huwelijk met een knappe jonge vrouw die in de kerk was opgegroeid.

Maar toen ons eerste kind werd geboren, nam de Heer het tot Hem. Ik kon niet geloven wat een drama zich er nu weer in mijn leven afspeelde, maar ik wist dat mijn getuigenis en vertrouwen in de Heer nog vorm aan het krijgen waren.

Momenteel hebben mijn vrouw en ik een prachtig gezin met vijf kinderen. Onze oudste zoon bereidde zich voor op een zending. Ik ben bisschop geweest. De symptomen van mijn vroegere ziekte zijn verdwenen.

Mijn leven en getuigenis zijn gebaseerd op geloof in de macht van het priesterschap, de eeuwige aard van het gezin, en de leringen in Psalm 23, waarin David zegt:

'De Here is mijn herder, mij ontbreekt niets;

'Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij aan rustige wateren;

'Hij verkwikt mijn ziel. Hij leidt mij in de rechte sporen om zijns naams wil.

'Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad, want Gij zijt bij mij; uw stok en uw staf, die vertroosten mij.

'Gij richt voor mij een dis aan voor de ogen van wie mij benauwen; Gij zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over.

'Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven; ik zal in het huis des Heren verblijven tot in lengte van dagen.' ■

Sérgio Ribeiro is lid van de wijk Jardim do Lago in de ring Campinas (Brazilië).

IJSDROMEN

SHANNA GHAZNAVI
Kerkschrifters

Toen Chris negen jaar was, ruilde hij zijn ijshockeyschaatsen in voor kunstschaatsen. En nu heeft hij zijn kunstschaatsen ingeruild voor wandelschoenen.

'Om de volgende reden heb ik u gezonden — opdat gij geboorzaam mocht zijn, en opdat uw hart bereid mocht zijn om getuigenis te geven' (IV 58:6).

Chris Obzansky speelde al drie jaar ijshockey toen hij tot de conclusie kwam dat het niets voor hem was. Toen hij negen was, ruilde hij zijn ijshockeyschaatsen om voor kunstschaatsen en sloeg een pad in dat hem een succesvolle loopbaan als kunstschaatser heeft gebracht. Maar het was niet allemaal even makkelijk.

'Ik was echt vastbesloten om te leren rijden op die kunstschaatsen', zegt hij. 'Maar ik bleef struikelen over de schaatspunten!' Ondanks de moeilijkheden zag hij in dat kunstschaatsen was wat hij eigenlijk wilde doen. Bovendien: 'Ik vond het best *cool* om te schaatsen met een meisje in plaats van met een ploeg stinkende ijshockeyspelers', lacht Chris.

Hij had grote dromen. Met zijn partner

werd hij tweede bij de landelijke kampioenschappen voor junioren in de VS, derde bij de landelijke kampioenschappen in de VS en eerste bij een internationale competitie in China. Hij was van plan om mee te doen aan de Olympische Winterspelen van 2006 en dan met 21 jaar op zending te gaan. Maar toen hij achttien was en alles net gladjes verliep, kwam er een kink in de kabel.

'Ik had er geen plezier meer in, en ik vond de sport heel zwaar', herinnert hij zich. 'Ik probeerde me er gewoon doorheen te slaan, maar ik kon het niet meer. Ik zei: "Heer, wat doe ik nu?"'

Chris kreeg het eerste deel van zijn antwoord toen hij met zijn bisschop ging praten, die hem aanmoedigde om te bidden over zijn plan om zijn zending uit te stellen. 'Zijn advies ging zo'n beetje het ene oor in en het andere oor uit', geeft Chris toe. 'Maar ik bereikte een punt in mijn leven waarop ik het echt moest vragen en echt moest luisteren.'

Hoewel hij altijd al van plan was geweest om op zending te gaan, kreeg Chris het gevoel dat bij eerder moest gaan dan bij bad gedacht.

De trainers en de partner van Chris (onder) waren teleurgesteld toen hij zei dat hij bad besloten om op zending te gaan, maar ze steunden hem volledig.

Het tweede deel van Chris' antwoord kwam tijdens een avondmaalsdienst. Toen hij de jongemannenpresident over zijn eigen zendingsoproep hoorde spreken, zei de Geest tegen hem: 'Chris, je moet op zending gaan als je negentien bent, anders krijg je een moeilijk leven.' De boodschap was zo duidelijk dat ik me omdraaide om te zien of er iemand stond', zei hij. 'Dat gevoel kwam nog tien keer zo sterk terug, en ik wist dat ik op zending moest gaan.'

Dat is nog niet het hele verhaal

Die avond belde Chris zijn partner en trainers om ze het nieuws te vertellen. Toen hij voor het eerst met ze was gaan trainen, had hij ze gezegd dat het mogelijk was dat hij op zending zou gaan. Maar geen van hen had verwacht dat hij dat zou doen — althans, nog niet. Hoewel ze teleurgesteld waren, zegt Chris: 'Ze hebben mij en mijn zendingsplannen erg goed gesteund, en dat moet ik ze nageven.'

Chris heeft vrede met zijn beslissing en de richting die zijn leven neemt. 'Ik ben dankbaar dat mijn hemelse Vader mij die ingeving heeft gegeven', zegt hij. 'Maar het is sindsdien echt moeilijk geworden. Satan probeert me op alle mogelijke manieren neer te halen.'

Om de angsten en verleidingen te bestrijden, las Chris dagelijks in de Schriften en bad hij met net zoveel toewijding als toen

hij oefende op de ijsbanen in Delaware, waar hij woonde toen hij nog in training was. Hij studeerde minimaal twee keer per dag in de Schriften en ruimde tijd in om ten minste drie keer per dag te ernstig te bidden. 'Dat heeft me echt beschermd', zegt hij. Hij schrijft veel hulp ook toe aan het feit dat hij zich omringd

heeft met goede vrienden en familieleden toen hij weer naar wijk 13 in de ring Salt Lake-Midden ging.

Nieuwe regels

Kunstschaatsen heeft veel regels — er zijn veel vereiste routines en verboden bewegingen. Om te slagen, wordt er veel creativiteit en danstalent van je vereist. Chris denkt dat hij op zending baat zal hebben bij zijn ervaringen met het kunstschaatsen — ervaringen zoals leren opschieten met een partner, strenge regels volgen, en langere tijd dag in dag uit toegewijd aan iets blijven.

Chris was enthousiast over zijn oproep om een zending te vervullen in het zendingsgebied Baltische staten, waar hij Russisch moet spreken, want hij weet dat hij veel aan zijn kennis van die taal zal hebben als hij na zijn zending verder wil gaan met kunstschaatsen. (Veel mededingers en trainers spreken Russisch.) Hij wil uiteindelijk zelf trainer worden. Maar voorlopig zegt hij: 'Ik wil nu gewoon proberen mensen tot het evangelie te brengen.'

Voortdurende leiding

Toen Chris de ingeving kreeg om op zending te gaan, was het niet de eerste keer dat hij de Heer om leiding vroeg, en die leiding ook kreeg. Hij was zestien, had net afscheid genomen van een schaatspartner, en had het er moeilijk mee. 'Mijn vader gaf me een zegen en zei dat de Geest bij me zou zijn om me te troosten', zegt hij.

Na de zegen had Chris het gevoel dat hij LV 58 moest lezen. De verzen twee tot en met zeven hebben veel voor hem betekend. 'Ik meende dat die alleen maar voor mij geschreven waren', zegt hij. 'Alles in die verzen is mij overkomen, en overkomt mij nog steeds. Die verzen hebben mij erg veel troost gegeven.'

Chris probeert zich te houden aan de raad in LV 58: hij vervult een zending waar de Heer

hem gevraagd heeft te gaan, en hij is bereid om in de Baltische staten te getuigen van de Heiland en het evangelie. Hij weet dat hij daar meer moeilijkheden zal tegenkomen dan met schaatspartners en schaatspunten, maar hij weet ook dat de Heer zal antwoorden als hij om leiding vraagt. ■

Shanna Ghaznavi is lid van de wijk *BYU 61* in de ring *Brigham Young University 2*.

Na enkele weken met zijn collega, ouderling Wilkinson (onder), in het opleidingscentrum voor zendingen, bevindt ouderling Obzansky zich nu op een andere ijskoude plek — het zendingengebied Baltische staten. En hij merkt dat de Heer hem blijft leiden in al wat hij doet.

Dankbaar voor de ZHV

Als zendeling van de kerk heb ik geprobeerd andere mensen de invloed van de Heilige Geest te laten voelen. Enige tijd geleden lieten mijn collega en ik een jonge man een video zien van een toespraak van president Gordon B. Hinckley. De Geest raakte het hart van de jonge man met kracht.

En onlangs las ik een conferentie-toespraak van de algemeen ZHV-presidente die voor mij als jonge vrouw in de kerk erg belangrijk is. Ik ben dankbaar voor onze zusterschap. Onze leidsters en hun conferentie-toespraken helpen mij zeer om een goede zuster te zijn en mij voor te bereiden op het moederschap.

*Juliana Rosa,
gemeente Habitacional,
ring São João da Boa-Vista (Brazilië)*

Liabona een bron van grote kracht

Ik ben nu drie jaar lid van de kerk, en vanaf het moment dat ik me heb laten dopen, heb ik geen enkel nummer van de *Liabona* overgeslagen. Het is een bron van grote kracht voor mij, want het bevestigt de waarheid van het grootste werk van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik ben mijn hemelse Vader erg dankbaar voor geïnspireerde leiders die ons elke maand met hun boodschappen geestelijk opladen.

*Martha Castro,
wijk Ipiales 2,
ring Pasto (Colombia)*

Geloof in Jezus Christus toegenomen

Enkele maanden lang heb ik de *Liabona* geleend. Deze maand ontving ik pas het eerste exemplaar van mijn eigen abonnement. Ik ben er blij mee, want de *Liabona* inspireert me

en leert me het evangelie. Mijn geloof in Jezus Christus en onze hemelse Vader wordt erdoor vergroot. Ik ben blij dat ik weet dat de kerk waar is. Ik vind het heerlijk om een heilige der laatste dagen te zijn.

*Mary Ann C. Pada,
wijk Lucena 2,
ring Lucena (Filippijnen)*

Goede vrienden in de kerk

Ik ben sinds 6 mei 2001 lid van de kerk, en de kerk is het fijnste wat ik in mijn leven heb. Ik ben zestien jaar oud. Hoewel ik het enige lid in mijn hele familie ben, heb ik in de jongemannen de beste vrienden die ik maar kan krijgen. In de kerk zijn bovendien erg behulpzame volwassenen en erg onschuldige en lieve kinderen.

*Douglas Eduardo Díaz Ruiz,
wijk Obrero,
ring Ciudad Ojeda (Venezuela)*

FOTO WELDEN C. ANDERSEN, GEËNSENCEERD

Oproep verhalen gezinsavondsuccessen

Hebt u thuis succes gehad met een gezinsavond? Vertel ons wat er voor u werkt — creatieve lesideeën, dienstbetoonprojecten, activiteiten, getuigenisdiensten, gezinsraden enzovoort. Stuur uw ideeën naar: Family Home Evening Successes, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of e-mail ze naar cur-liabona-imag@ldschurch.org.

Clark Kelley Price, Lehi bouwt een stenen altaar in de vallei Lemuël

*'En nadat [Lehi] drie dagen in de wildernis had gereisd, sloeg hij zijn tent op in een dal, aan de oever van een rivier.
En daar bouwde hij een altaar van stenen, offerde de Here en dankte de Here, onze God' (1 Nephi 2:6-7).*

Het Boek van Mormon is een sluitsteen omdat het de eeuwige beginselen en leringen samenbindt en de fundamentele heilsleeringen vormgeeft. Het is de parel aan de kroon van onze heilige Schriften.' Zie president James E. Faust, 'De sluitsteen van onze godsdienst,' p. 2, en 'Het Boek van Mormon in een oogopslag,' p. 18.

